

GMINA WIEJSKA WEJHEROWO
UL. TRANSPORTOWA 1
84-200 WEJHEROWO
www.ugwejherowo.pl

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WEJHEROWO

WEJHEROWO 2023 R.

M&R BIURO PROJEKTÓW MIELOCH SP Z O.O.

UL. MACIEJA RATAJA 106A, 61-695 POZNAŃ
TEL./FAX. +48 61 826 92 49, WWW.MIRBIURO.PL

PROJEKTANT PROWADZĄCY: MGR INŻ. ARCH. EWA MIELOCH-STOJCZYK

PROJEKTANCI: MGR INŻ. JUSTYNA KAROLCZAK-BAK

WSPÓŁPRACA: MGR INŻ. KAROLINA DRAGA
MGR INŻ. ARCH. KLAUDIA GRZEŚKOWIAK

I. WSTĘP.....	11
II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	13
1. POŁOŻENIE I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY WEJHEROWO.....	13
1.1. Struktura użytkowania gruntów	14
1.2. Tereny zamknięte	14
1.3. Sieć osadnicza i ludność gminy Wejherowo	16
1.4. Charakterystyka struktury urbanistycznej	19
1.5. Ruch budowlany	20
2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA.....	26
2.1. Charakterystyka i ocena stanu poszczególnych komponentów środowiska	26
2.1.1. Rzeźba terenu.....	26
2.1.2. Budowa geologiczna, w tym występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych..	27
2.1.3. Zasoby naturalne, w tym występowanie udokumentowanych złóż kopalin, udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	28
2.1.4. Wody powierzchniowe.....	29
2.1.5. Wody podziemne	31
2.1.6. Gleby	32
2.1.7. Szata roślinna	33
2.1.8. Świat zwierzęcy	34
2.1.9. Klimat lokalny, akustyczny i stan powietrza atmosferycznego	34
2.2. Przyrodnicze powiązania obszaru gminy z otoczeniem.....	36
2.3. Obiekty i obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną	37
2.4. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej.....	42
3. STAN ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	42
4. STAN LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	44
5. STAN DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	45
5.1. Historia.....	45
5.2. Obiekty wpisane do rejestru zabytków	45
5.3. Obiekty będące w gminnej ewidencji zabytków.....	46
5.4. Zabytki archeologiczne	46
5.5. Dobra kultury współczesnej.....	48
5.6. Krajobraz kulturowy – wnioski, rekomendacje, granice krajobrazów priorytetowych wynikające z audytu krajobrazowego.....	48
6. TURYSTYKA	49
7. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW	50
7.1. Rynek pracy.....	50
7.2. Mieszkalnictwo	51

7.3. Oświata i wychowanie	51
7.4. Usługi zdrowia	52
7.5. Sport.....	53
7.6. Kultura.....	54
7.7. Baza noclegowa.....	55
7.8. Inne usługi.....	56
7.9. Działalność gospodarcza	57
*bez osób prowadzących gospodarstwa indywidualne rolne.....	57
7.10. Bezpieczeństwo ludności i jej mienia	57
8. SYSTEM KOMUNIKACYJNY	58
8.1. Infrastruktura drogowa.....	58
8.2. Komunikacja zbiorowa	61
8.3. Komunikacja PKS.....	61
8.4. Infrastruktura kolejowa.....	61
8.5. Infrastruktura rowerowa.....	62
9. SYSTEM INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.....	62
9.1. Zaopatrzenie w wodę.....	62
9.2. Gospodarka ściekowa	63
9.3. Gospodarka deszczowa i melioracyjna	64
9.4. Gospodarka odpadami.....	64
9.5. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa	65
9.6. Zaopatrzenie w energię elektryczną	65
9.7. Gazowa sieć przesyłowa i zaopatrzenie w gaz.....	66
9.8. Rurociągi naftowe	66
9.9. Infrastruktura teletechniczna.....	66
9.10. Energia odnawialna	67
9.11. Energetyka cieplna.....	67
10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO I ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH	67
11. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY, UWZGLĘDNIAJĄCYCH W SZCZEGÓLNOŚCI: ANALIZY EKONOMICZNE, ŚRODOWISKO I SPOŁECZNE, PROGNOZY DEMOGRAFICZNE, MOŻLIWOŚCI FINANSOWANIA PRZEZ GMINĘ WYKONANIA SIECI KOMUNIKACYJNEJ I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, A TAKŻE INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ, SŁUŻĄCYCH REALIZACJI ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ	72
11.1. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.....	73

11.2.	Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego	73
11.3.	Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służącej realizacji zadań własnych gminy	74
11.4.	Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.....	74
III.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	77
1.	CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY	77
2.	KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY WEJHEROWO ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO ORAZ KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY (UWZGLĘDNIAJĄC BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ, O KTÓRYM MOWA W UST. 1 PKT 7 LIT. D USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM)	77
2.1.	Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy	77
2.2.	Ustalenia funkcjonalno-przestrzenne dla poszczególnych terenów, w tym wyłączonych z zabudowy, oraz wskaźniki dotyczące użytkowania i zagospodarowania terenów	78
2.2.1.	Tereny przeznaczone pod zabudowę.....	81
2.2.2.	Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania.....	86
2.2.3.	Tereny wyłączone z zabudowy.....	90
2.3.	Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej	92
2.4.	Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej	95
2.5.	Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury kolejowej	95
3.	OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK	95
3.1.	Zasady ochrony zasobów środowiska.....	95
3.2.	Zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni	97
3.3.	Kierunki ochrony przyrody.....	98
4.	ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO, ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	109
4.1.	Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.....	109
4.2.	Zasady ochrony zabytków archeologicznych.....	111
4.3.	Dobra kultury współczesnej.....	115
5.	KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI.....	115
5.1.	Drogi krajowe.....	117
5.2.	Drogi wojewódzkie	118
5.3.	Drogi powiatowe.....	119
5.4.	Drogi gminne.....	120

5.5. Infrastruktura rowerowa.....	122
5.6. Kolej.....	123
5.7. Normatyw parkingowy.....	123
6. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	124
6.1. Zaopatrzenie w wodę.....	124
6.2. Odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych.....	126
6.3. Kanalizacja deszczowa i melioracja.....	127
6.4. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa	127
6.5. Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna (obiekty o średnim i niskim napięciu).....	127
6.6. Zaopatrzenie w gaz	129
6.7. Zaopatrzenie w ciepło	129
6.8. Telekomunikacja	129
6.9. Gospodarka odpadami.....	130
7. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM I PONADLOKALNYM	131
8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH NALEŻY SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	132
8.1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.....	132
8.1.1. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości	132
8.1.2. Obszary przestrzeni publicznej.....	132
8.2. Obszary, dla których gmina Wejherowo zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	132
9. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ....	133
9.1. Kierunki i zasady przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	133
9.2. Kierunki i zasady kształtowania przestrzeni leśnej	133
10. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	134
11. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	135
12. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 ORAZ Z 2002 R. NR 113, POZ. 113, POZ. 984 I NR 153, POZ. 1271).....	135
13. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENI, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI	135
14. OBSZARY ZDEGRADOWANE	136
15. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	136
16. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ URZĄDZENIA WYTWARZAJĄCE ENERGIĘ ODNAWIALNĄ ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100kW, A TAKŻE ICH STREF	

	OCHRONNYCH ZWIĄZANYCH Z OGRANICZENIAMI W ZABUDOWIE ORAZ ZAGOSPODAROWANIU I UŻYTKOWANIU TERENU	136
17.	OBSZARY, NA KTÓRYCH MOGĄ BYĆ USYTUOWANE OBIEKTY HANDLOWE O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000M ²	137
18.	INNE OBSZARY FUNKcjONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE WEJHEROWO.....	137
19.	UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM	137

I. WSTĘP

PODSTAWA SPORZĄDZENIA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WEJHEROWO

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zwane dalej „Studium”, to dokument planistyczny, który określa politykę przestrzenną gminy, w tym zasady zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2021 poz. 741, ze zm.).

Podstawę sporządzenia niniejszego dokumentu stanowi Uchwała Nr VII/63/2019 Rady Gminy Wejherowo z dnia 10 kwietnia 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo, sporządzona na podstawie art. 9 w/w ustawy.

Obecnie, na terenie gminy, obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo, zatwierdzone uchwałą Nr XXXIII/331 2009 Rady Gminy Wejherowo z dnia 30 lipca 2009 r., zmienione uchwałami Nr XVII/210/2012 z dnia 18 kwietnia 2012 r., Nr XXXIV/406/2013 z dnia 30 października 2013 r., Nr XXXV/423/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. i Nr XLVIII/558/2018 Rady Gminy Wejherowo z dnia 17 października 2018 r.

Potrzeba opracowania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo wynika z konieczności jego aktualizacji i wprowadzenia spójności jego ustaleń z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu, programami i raportami, które uległy zmianom na przestrzeni ostatnich lat. Zgodnie z uchwałą Nr XLIX/570/2018 Rady Gminy Wejherowo z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie *aktualności Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących na obszarze Gminy Wejherowo*, zapisy obowiązującego Studium są nieaktualne w całości.

Ponadto, dokument ten należy dostosować do zmieniającej się sytuacji społeczno – gospodarczej, procesów demograficznych oraz zamierzeń inwestycyjnych. Jednocześnie ustalenia Studium wymagają aktualizacji wynikających ze zmian w obowiązujących przepisach prawa, m.in. w:

- ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, tekst jednolity, ze zm.),
- ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161, tekst jednolity, ze zm.),
- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r., poz. 1219, tekst jednolity ze zm.),
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r., poz. 310, tekst jednolity ze zm.),
- ustawie z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, tekst jednolity, ze zm.),
- ustawie z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, tekst jednolity, ze zm.),
- ustawie z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2020 r., poz. 1064, tekst jednolity, ze zm.).

Zmiany te dotyczą przede wszystkim uwzględnienia obszarów specjalnej ochrony, czy ochrony przeciwpowodziowej.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy są wiążące przy sporządzaniu planów miejscowych,

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WEJHEROWO - UWARUNKOWANIA

choć sam dokument nie stanowi aktu prawa miejscowego i nie jest podstawą do wydawania w zgodności z nim decyzji o warunkach zabudowy i decyzji lokalizacji inwestycji celu publicznego.

W celu określenia całościowych uwarunkowań na terenie gminy Wejherowo oraz zapewnienia kompleksowych rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych, Studium została objęta cała gmina w granicach administracyjnych.

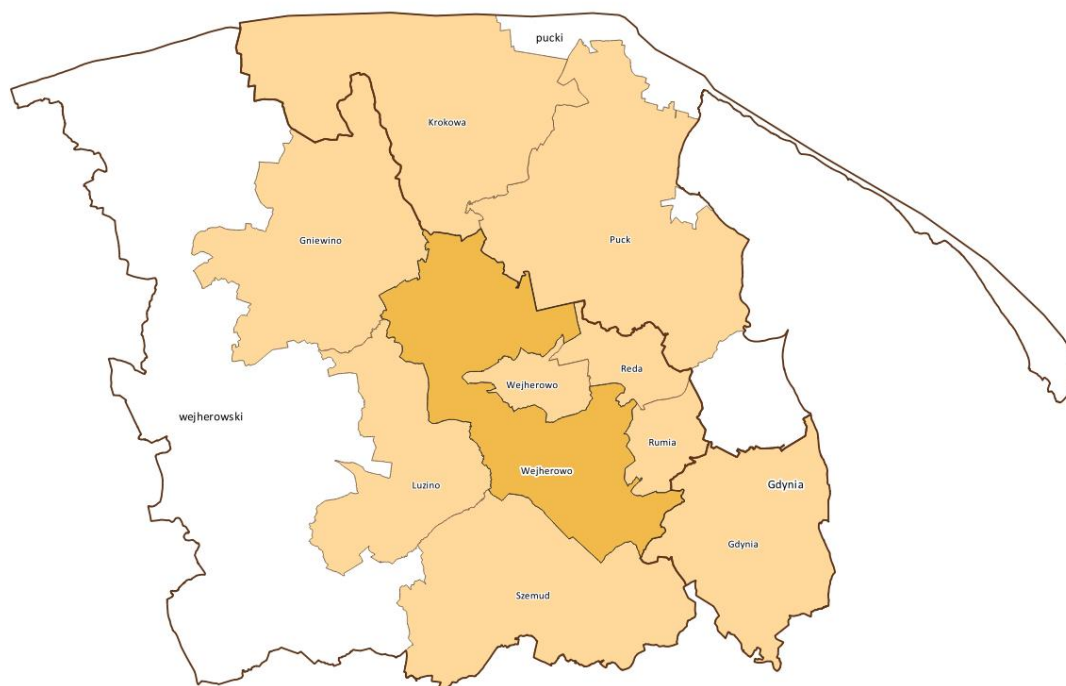

II. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. POŁOŻENIE I OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA GMINY WEJHEROWO

Gmina Wejherowo położona jest w północnej części województwa pomorskiego, w powiecie wejherowskim. Granicą południowo-wschodnią przylega do miasta Gdyni. Przez jej teren przebiega droga krajowa nr 6 relacji granica państwa-Kołbaskowo-Łęgowo, tworząca najważniejsze połączenie między Szczecinem a Trójmiastem oraz dwie drogi wojewódzkie nr 218 i nr 224. Gmina graniczy od północy z gminami Gniewowo, Krokowa i Puck, od wschodu z miastem Wejherowem, Redą i Rumią, a od zachodu z gminą Luzino i Szemud. Powierzchnia gminy Wejherowo wynosi 194,21 km².

Położenie gminy Wejherowo w stosunku do gmin sąsiednich z przynależnością do powiatów

źródło: opracowanie własne na podstawie codgik.gov.pl

Gmina Wejherowo nie posiada wykształconego ośrodka gminnego, którego rolę pełni miasto Wejherowo. Obszar gminy złożony jest z 16 sołectw pełniącym obecnie funkcje terenów podmiejskich z zapleczem mieszkaniowym, rekreacyjno-wypoczynkowym oraz sektorem produkcyjno-usługowym. Położenie gminy w pobliżu znaczących jednostek osadniczych, w tym przede wszystkim Gdyni, Wejherowa, Redy i Rumii sprawia, że potencjał gminy wzrasta i staje się ona konkurencyjna na tle innych gmin. Ponadto ze względu na przynależność gminy do Aglomeracji trójmiejskiej, system transportowy jest bardzo dobrze rozwinięty. Gmina Wejherowo jest włączona do systemu Szybkiej Kolei Miejskiej w Trójmieście i czas przejazdu pociągiem do centrum Gdyni wynosi jedynie ok. 30 minut. Natomiast przy wybraniu samochodu czas przejazdu wynosi ok. 40 minut.

Układ komunikacyjny gminy Wejherowo oparty jest o wcześniej wskazaną drogę krajową nr 6 oraz dwie drogi wojewódzkie nr 218 – z Krokowej do Gdańska Osowa (przy Obwodnicy Trójmiasta) i nr 224 – z Wejherowa do Tczewa, oraz pozostałe drogi powiatowe i gminne. Na terenie gminy funkcjonuje obecnie linia kolejowa nr 202 w relacji Gdańsk Główny - Stargard.

Gmina Wejherowo wyróżnia się dużym pokryciem form ochrony przyrody, w jej zasięgu znajdują się przede wszystkim Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną oraz obszary Natura 2000.

1.1. Struktura użytkowania gruntów

W granicach gminy Wejherowo dominują kompleksy leśne, którym towarzyszą tereny otwarte obszarów rolniczych, łąk i pastwisk. Największą powierzchnią w strukturze użytkowania gruntów odznaczają się lasy i grunty zadrzewione i zakrzewione stanowiąc 60,71% powierzchni gminy. Znaczną część terenów zajmują użytki rolne – ok. 29,17%, przy czym w ich strukturze dominują grunty orne i łąki. Grunty zabudowane i zurbanizowane stanowią ok. zaledwie 6,23% gminy, z czego tereny mieszkaniowe oraz kolejowe i drogowe stanowią blisko 80% terenów zainwestowanych.

Bilans terenów wg rodzajów użytkowania (stan istniejący)

Tereny wg użytkowania	Powierzchnia w ha	Udział % w ogólnej powierzchni Gminy Wejherowo
użytki rolne, w tym:	5665,59	29,17%
<i>grunty orne</i>	3934,04	20,26%
<i>sady</i>	45,86	0,24%
<i>łąki trwałe</i>	1161,52	5,98%
<i>pastwiska</i>	524,17	2,70%
grunty rolne zabudowane	173,59	0,89%
lasy i grunty zadrzewione i zakrzewione	11790,52	60,71%
tereny zabudowane i zurbanizowane, w tym:	1209,75	6,23%
<i>tereny kolejowe i drogowe</i>	495,98	2,55%
<i>tereny mieszkaniowe</i>	468,02	2,41%
wody	312,74	1,61%
nieużytki	196,77	1,01%
grunty pozostałe	72,90	0,38%
RAZEM	19 421,87	100,00%

Dane: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

1.2. Tereny zamknięte

W granicach gminy Wejherowo znajdują się tereny zamknięte, ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu, będących własnością Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym PKP S.A., określone w Załączniku nr 11 do Decyzji nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2020 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych, przez które przebiegają linie kolejowe. Wykaz w/w terenów przedstawia poniższa tabela. Łączna powierzchnia terenów zamkniętych wynosi 24,1548 ha.

Obręb	Numer działki	Powierzchnia [ha]
Bolszewo	26	0,0200
Bolszewo	29/1	0,2000
Bolszewo	29/2	0,1000
Bolszewo	29/3	1,4000
Bolszewo	44	0,0100
Bolszewo	88/1	0,0049
Bolszewo	88/3	0,0584
Bolszewo	88/4	0,0158

Bolszewo	90	2,1000
Bolszewo	91	0,0100
Bolszewo	362	0,5300
Bolszewo	363	0,0100
Bolszewo	477/1	0,1200
Bolszewo	477/3	0,8800
Bolszewo	592/1	0,5200
Bolszewo	592/2	0,3600
Gniewowo	74	0,1100
Gniewowo	91	0,0200
Gościcino	107	0,0200
Gościcino	164	2,2700
Gościcino	225	0,0500
Gościcino	230	0,7100
Gościcino	321	8,1800
Gościcino	585	0,0200
Gościcino	587	0,0020
Gościcino	589	0,0025
Gościcino	592	0,0500
Gościcino	593	0,5200
Gościcino	811	0,0100
Gościcino	813/2	0,1889
Gościcino	814/2	0,1973
Gościcino	1147	0,0039
Gościcino	1149	0,0900
Gościcino	1150	0,0600
Gościcino	1153	0,0300
Gościcino	1162	0,0300
Gościcino	1163	0,1300
Gościcino	1164	0,5000
Gościcino	1165	0,0100
Gościcino	1166	0,0100
Gościcino	1169/1	0,1057
Gościcino	1169/2	0,0506
Gościcino	1171	0,0400
Gościcino	1172	1,4400
Góra	120	0,8600
Góra	172/5	0,0780
Góra	345/2	0,0813
Kniewo	110	0,4300
Zamostne	132	1,5155

W granicach gminy Wejherowo znajdują się także cztery tereny zamknięte MON, zgodnie z art. 2 ust. 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. Tereny te obrazuje poniższa tabela.

Obręb	Numer działki
Bolszewo	część 157, część 158, 176/22, część 176/24, 811, 813
Gościcino	1071
Sopieszyno	223/8, 223/3, 224/1, 233/5, część 223/12, część 223/13, część 360/3, część 360/4, 366, 111/6, 223/1, 223/9, 233/4, 233/6
Łężyce	207

Ponadto dla terenów zamkniętych położonych w Łężycach oraz Sopieszynie wyznaczono strefy ochronne na podstawie decyzji lokalizacyjnych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Nr 012/756 z dnia 21 maja 1976 r. oraz Nr 032/82 z dnia 30 grudnia 1982 r.

1.3. Sieć osadnicza i ludność gminy Wejherowo

System osadniczy gminy składa się z 18 miejscowości, tworzących 16 sołectw. Część południowa gminy, położona jest wśród rozległych terenów leśnych z enklawami obszarów rolniczych oraz jeziorami (m. in. Zawiat, Bieszkowice, Borowo, Wygoda, Wyspowo). Natomiast część środkowa i północna gminy jest terenem, na którym intensywnie rozwija się nowa zabudowa, w tym przede wszystkim w miejscowościach takich jak: Bolszewo, Kąpino, Orle, Góra, Gowino, Gościcino. Bardziej rolniczym charakterem odznacza się sołectwo Kniewo. Na terenie gminy gęstość zaludnienia utrzymuje się na dość wysokim poziomie ok. 137 os./km², w porównaniu do gmin sąsiednich, także wiejskich Gniewino (42 os./km²) czy Szemud (ok. 103 os./km²).

Wykaz miejscowości znajdujących się w granicach gminy Wejherowo

Lp.	Miejscowość
1	Bieszkowice
2	Bolszewo
3	Gniewowo
4	Gościcino
5	Gowino1
6	Góra
7	Kąpino
8	Kniewo2
9	Łężyce
10	Nowy Dwór Wejherowski
11	Orle
12	Pętkowice
13	Reszki
14	Sopieszyno
15	Ustarbowo
16	Warszkowo
17	Zamostne
18	Zbychowo

Dane: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Gminę Wejherowo zamieszkuje 26 578 osób wg danych GUS na 2019 r., natomiast zameldowanych na pobyt stały jest 25 208 (dane z Urzędu Gminy Wejherowo – stan na rok 2019). Najwięcej ludności zamieszkuje Bolszewo (ponad 30% wszystkich mieszkańców), a następnie Gościcino (ok. 24% ludności). Miejscowości posiadające ponad 1000 mieszkańców obejmują również: Gowino, Nowy Dwór Wejherowski i Kąpino.

Zmiana liczby ludności w gminie Wejherowo w latach 1999-2019

lata	liczba ludności	wzrost w porównaniu do lat poprzednich
1999	14 993	-
2000	15 419	426
2001	15 741	322
2002	16 145	404
2003	16 865	720
2004	17 730	865
2005	18 349	619
2006	19 059	710
2007	19 787	728
2008	20 322	535
2009	20 950	628
2010	21 300	350
2011	21 941	641
2012	22 471	530
2013	23 039	568
2014	23 573	534
2015	24 067	494
2016	24 695	628
2017	25 332	637
2018	25 818	486
2019	26 578	760

Dane: Główny Urząd Statystyczny

Analizując strukturę liczby ludności ostatniego dwudziestolecia, czyli przełomu XX/XXI wieku, można zauważyć, że migracja ludności do gminy Wejherowo jest cały czas dodatnia. Co roku gmina pozyskuje co najmniej kilkuset nowych mieszkańców. Można podejrzewać, że związane jest to z migracją ludności z dużych miast na tereny wiejskie. Zważając na coroczny wzrost liczby ludności, można przypuszczać, że trend ten będzie się utrzymywał.

Przyrost mieszkańców jest mocno uzależniony od sytuacji gospodarczej kraju, a co za tym idzie, sytuacji ekonomicznej Polaków.

Analizując dane GUS od 1999 do 2019 r., widzimy zauważalny napływ mieszkańców do gminy Wejherowo w ilości 11 585 osób, tj. ok. 580 na rok.

Ludność gminy Wejherowo wg miejscowości w latach 2014-2019

miejscowość	2014	2015	2016	2017	2018	2019	porównanie 2014-2019
Bieszkowice	415	412	421	437	446	447	32
Bolszewo	7539	7753	7904	8079	8107	8351	812
Gniewowo	415	432	433	429	436	446	31
Gościcino	5893	5952	5964	6029	6018	6050	157
Gowino	1547	1606	1690	1803	1836	2080	533
Góra	855	859	857	887	902	929	74
Kąpino	965	1001	1047	1085	1112	1150	185
Kniewo	359	379	386	388	391	406	47
Łężyce	529	530	532	531	539	546	17
Nowy Dwór Wejherowski	547	539	549	584	585	593	46
Orle	1713	1779	1788	1829	1855	1891	178
Pętkowice	272	268	285	287	288	312	40
Reszki	117	124	126	126	125	125	8
Sopieszyno	422	421	429	437	439	435	13
Ustarbowo	261	266	260	261	264	269	8
Warszkowo	232	233	250	235	240	251	19
Zamostne	162	167	174	172	169	165	3
Zbychowo	677	695	699	725	738	762	85
OGÓŁEM na pobyt stały	22920	23416	23794	24324	24490	25208	2288

Dane: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Zmiany liczby ludności w poszczególnych obrębach gminy Wejherowo w latach 2014-2019

miejscowość	2014	2019	wzrost %
Bieszkowice	415	447	7,16%
Bolszewo	7539	8351	9,72%
Gniewowo	415	446	6,95%
Gościcino	5893	6050	2,60%
Gowino	1547	2080	25,63%
Góra	855	929	7,97%
Kąpino	965	1150	16,09%
Kniewo	359	406	11,58%
Łężyce	529	546	3,11%
Nowy Dwór Wejherowski	547	593	7,76%
Orle	1713	1891	9,41%
Pętkowice	272	312	12,82%
Reszki	117	125	6,40%
Sopieszyno	422	435	2,99%
Ustarbowo	261	269	2,97%
Warszkowo	232	251	7,57%
Zamostne	162	165	1,82%
Zbychowo	677	762	11,15%

Dane: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Analizując ludność gminy Wejherowo wg miejscowości w latach 2014-2019 można odnotować, że w każdej z miejscowości przybywa mieszkańców. Zauważalny jest fakt, iż niektóre z miejscowości cieszą się większą popularnością przy wyborze miejsca zamieszkania. Szczególnie zauważany wzrost odnotowały dwie miejscowości, tj. Gowino i Kąpino. Są to miejscowości przylegające do miasta Wejherowa.

Ludność gminy Wejherowo wg wieku i płci w 2019 r.

grupa wiekowa	ogółem	mężczyźni	kobiety	%
0-9 lat	3876	2065	1811	14,58%
10-19 lat	3660	1878	1782	13,77%
20-29 lat	3731	1878	1853	14,04%
30-44 lat	6353	3141	3212	23,90%
45-59 lat	5000	2563	2437	18,81%
60-69 lat	2367	1163	1204	8,91%
70 lat i więcej	1591	690	901	5,99%

Dane: Główny Urząd Statystyczny

Ludność gminy Wejherowo wg grup ekonomicznych w 2019 r.

wyszczególnienie	ogółem	% ogółem
w wieku przedprodukcyjnym	6856	25,80%
w wieku produkcyjnym	16417	61,77%
w wieku poprodukcyjnym	3305	12,44%
Razem	26 578	100,00%

Dane: Główny Urząd Statystyczny

Analizując strukturę ludności gminy Wejherowo wg wieku widoczna jest dominacja osób w wieku produkcyjnym. Ponad 37% mieszkańców gminy to osoby w wieku 22-44 lata, a 18,81% to osoby w wieku 45-59 lat, osoby powyżej 60 roku życia stanowią 14,9% populacji gminy Wejherowo.

Analizując strukturę gminy Wejherowo wg grup ekonomicznych obserwujemy, iż ponad 60% udziału w strukturze ma ludność w wieku produkcyjnym, co oznacza, że w najbliższych latach wzrośnie liczba ludności w wieku poprodukcyjnym zamieszkujących teren gminy Wejherowo.

Prognozując liczbę ludności gminy Wejherowo można przyjąć następujące założenia:

- wzrost liczby ludności w najbliższych latach, biorąc pod uwagę dotychczasowe tendencje,
- wzrost liczby mieszkańców obszarów podmiejskich, wynikający z podaży tych terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- stopniowy spadek wskaźnika przyrostu naturalnego, ze względu na wejście w dorosłe życie roczników z niżu demograficznego,
- starzenie się społeczeństwa, zgodne z tendencjami kraju - w gminie Wejherowo przewiduje się nawet dwukrotny wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym.

Realizacja powyższych założeń będzie zależna także od tempa uruchamiania nowych terenów rozwojowych dla budownictwa mieszkaniowego oraz powstawania nowych miejsc pracy, czyli od polityki przestrzennej gminy.

1.4. Charakterystyka struktury urbanistycznej

Obszar gminy Wejherowo pierwotnie był silnie zalesiony, przecięty wzdłuż pradoliny Redy szlakiem handlowym (tzw. szlakiem bursztynowym). Pierwsze osadnictwo odnotowano tutaj od początków XIII wieku szczególnie w rejonach polan i wyrębów, co w późniejszym czasie wpłynęło na kształt przyszłych założeń

ruralistycznych o dość nieregularnym charakterze. W układach wsi Bieszkowice i Łężyce można zauważyć wielodworczny charakter składający się z kilku, kilkunastu zabudowań wraz z licznymi przysiółkami jednodworcznymi. Z czasem rozwijały się one w nowsze osady o wielodworczne. Taki charakter posiadają układy wsi Gowino Duże – Gowino Małe – Pętkowice, Sopieszyno – Ustarbowo, czy Nowy Dwór Wejherowski – Zbychowo – Reszki. Specyficzne warunki fizjograficzne, sprawiły, że wsie gminy rozwijały się jako ulicówki lub osady wielodrożne. W XVII i XVIII w. rozwinęły się ośrodki Góra i Bolszewo, w których w XIX w. i I poł XX w. zaczął się pojawiać miejscowy przemysł, co w rezultacie wpłynęło także na układ przestrzenny wsi.

Zwarta zabudowa wsi w XIX w. wyglądała dość jednolicie na terenie całej gminy: budynek mieszkalny od frontu działki usytuowany kalenicą równoległe do drogi z niewielkim przedogródkiem, pozostałe budynki lokalizowane w głębi siedliska, ustawione wokół dość regularnego prostokątnego podwórza.

Dla regionu tradycyjnymi formami dachu był dach dwuspadowy ze szczytami odeskowanymi o nachyleniu połaci około 45°, a w późniejszym okresie dach dwuspadowy półpłaski o nachyleniu połaci około 20° na wysokiej ścianie kolankowej.

Aktualnie najbardziej rozwiniętą strukturę urbanistyczną ma miejscowość Bolszewo i Gościcino, także ze względu na przebieg drogi krajowej, wojewódzkiej i linii kolejowej. Na uwagę zasługuje także założenie osiedla mieszkaniowego w Kąpinie zlokalizowanego na planie półokręgu poza starszą, zwartą częścią tej miejscowości.

1.5. Ruch budowlany

Na terenie gminy Wejherowo odnotowuje się znaczny ruch budowlany, co wynika z sytuacji społeczno-gospodarczej. Rejestry decyzji warunków zabudowy na terenie gminy Wejherowo w od 2009 r. do 2019 r. zawierają łącznie 1580 pozycji. Liczba wydanych decyzjach o warunkach zabudowy na przestrzeni lat 2009-2019 w poszczególnych rocznikach jest zróżnicowana, jednak utrzymuje się na stosunkowo wysokim poziomie, w przedziale od 83 do 297. Zdecydowana większość wydawanych decyzji w okresie tych 10 lat dotyczyła zabudowy mieszkaniowej – łącznie 1176 decyzji, co stanowi prawie 75% wszystkich decyzji.

Liczba wydanych decyzji o warunkach zabudowy na przestrzeni lat:

- w roku 2009 – 297 szt., w tym 232 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2010 – 83 szt., w tym 75 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2011 – 281 szt., w tym 257 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2012 – 99 szt., w tym 61 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2013 – 172 szt., w tym 132 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2014 – 175 szt., w tym 114 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2015 – 90 szt., w tym 85 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2016 – 114 szt., w tym 114 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2017 – 92 szt., w tym 56 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2018 – 80 szt., w tym 50 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- w roku 2019 – 97 szt., w tym 62 szt. na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Jednocześnie obowiązujące plany miejscowe stanowią ponad 30% powierzchni całej gminy Wejherowo. Część z nich została opracowana jeszcze w trybie ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym. Tym samym ich zapisy nie są dostosowane zarówno do obecnych przepisów z zakresu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak i przepisów z zakresu ochrony środowiska. Uchwały starszych planów, przygotowanych według ówczesnych przepisów, nie posiadają wskaźników m.in: udziału

powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy, a także zapisów dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.

Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zostały przyjęte uchwałami Rady Gminy Wejherowo (stan na dzień 09.12.2020 r.):

- Nr XII/111/99 z dnia 31 sierpnia 1999 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dla działek nr 136, 138, 185 obręb Góra Pomorska;
- Nr XXIII/203/2000 z dnia 30 sierpnia 2000 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu działki nr 39 obr. Góra Pomorska, gmina Wejherowo;
- Nr LI/412/2002 z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino w gminie Wejherowo;
- Nr XLIII/351/2001 z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Kąpino na terenie gminy Wejherowo;
- Nr LVI/450/2002 z dnia 18 września 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino (Gowino II);
- Nr V/26/2002 z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dotyczącego liniowego przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienie DN 500 mm; pr – 8,4 MPa od węzła Wiczlino do miasta Redy;
- Nr IX/51/2003 z dnia 30 kwietnia 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Góra pomorska obejmującego działkę 77/1 oraz część działki 77/2 w obrębie Góra Pomorska, gm. Wejherowo;
- Nr XXVII/210/2004 z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dla działek nr 183, 182, 193 obr. Góra;
- Nr XXXIV/265/2005 z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1/4 we wsi Zbychowo w gminie Wejherowo;
- Nr XXXIV/266/205 z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice obejmującego działki nr ewid. 273/3, 273/4, 273/8, 273/9, 273/11, 273/12, 273/13, 327, 328;
- Nr LI/430/2006 z dnia 9 października 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi GOWINO w gminie Wejherowo;
- Nr X/83/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bolszewo, oznaczonego jako Bolszewo „Centrum”;
- Nr IX/72/2007 z dnia 5 czerwca 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Kniewo w gminie Wejherowo;
- Nr XII/88/2007 z dnia 4 września 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bolszewo dla ustalenia przebiegu drogi (ul. Marchlewskiego);
- Nr XII/87/2007 z dnia 4 września 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino i Bolszewo w gminie Wejherowo;
- Nr XII/90/2007 z dnia 4 września 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu gminy Wejherowo w obrębie Bieszkowice;
- Nr XIV/103/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski w gminie Wejherowo;

- Nr XVIII/177/2008 z dnia 7 kwietnia 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino oznaczonego jako „Gościcino Cicha”, w gminie Wejherowo;
- Nr XVII/156/2008 z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Zbychowo w gminie Wejherowo;
- Nr XVII/153/2008 z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w gminie Wejherowo;
- Nr XVII/154/2008 z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w gminie Wejherowo;
- Nr XXIII/227/2008 z dnia 8 września 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino oznaczonego jako „Gościcino za cmentarzem” w gminie Wejherowo;
- Nr XXXII/321/2009 z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór-Bieszkowice;
- Nr XXXII/322/2009 z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bolszewo – działki nr 778/2, nr 778/1, nr 778/3, nr 779/1;
- Nr XXXVII/370/2009 z dnia 29 października 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Łężyce dla obszaru Eko Doliny;
- Nr XXXIX/399/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino i Bolszewo „Dolina Bolszewki” w gminie Wejherowo;
- Nr XLVI/496/2010 z dnia 29 września 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno-Wybudowanie” w gminie Wejherowo;
- Nr VI/56/2011 z dnia 30 marca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo oraz zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski oraz fragmentu wsi Sopieszyno pod trasę gazociągu DN 700 wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej;
- Nr IX/88/2011 z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w gminie Wejherowo;
- Nr XII/127/2011 z dnia 28 września 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi w gminie Wejherowo;
- Nr XII/129/2011 z dnia 28 września 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bolszewo dla terenu obejmującego obszar pomiędzy ulicami Strażacką, Leśną, Zamostną i Broniewskiego oraz działkę nr 694 przy ul. Strażackiej w gminie Wejherowo;
- Nr XII/128/2011 z dnia 28 września 2011 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice – „Bieszkowice-Centrum” w gminie Wejherowo;
- Nr XVI/189/2012 z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino;

- Nr XXV/286/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Kniewo oraz fragmentu wsi Zamostne w gminie Wejherowo;
- Nr XXXIII/390/2013 z dnia 25 września 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu Gościcina – „Gościcina-Cicha” w Gminie Wejherowo;
- Nr XXXVIII/455/2014 z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu położonego w obrębie Góra i obrębie Zamostne w Gminie Wejherowo;
- Nr XL/477/2014 z dnia 23 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Sopieszyna w gminie Wejherowo;
- Nr XLI/493/2014 z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno-Wybudowanie” w Gminie Wejherowo;
- Nr XLII/503/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w Gminie Wejherowo;
- Nr XLII/506/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wsi Gowino;
- Nr XLII/504/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu miejscowości Sopieszyno w Gminie Wejherowo;
- Nr XLIII/536/2014 z dnia 10 września 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu miejscowości Bieszkowice w Gminie Wejherowo;
- Nr XLIII/531/2014 z dnia 10 września 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Gniewowo w gminie Wejherowo;
- Nr XLIII/532/2014 z dnia 10 września 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wsi Ustarbowo w Gminie Wejherowo;
- Nr XLIII/530/2014 z dnia 10 września 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gowina w gminie Wejherowo;
- Nr VII/56/2015 z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bolszewo „Osiedle za rzeką” w Gminie Wejherowo;
- Nr VII/55/2015 z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno „Sopieszyno-Wybudowanie” w gminie Wejherowo;
- Nr XII/102/2015 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Warszkowo w Gminie Wejherowo;
- Nr XIV/139/2015 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Reszki w Gminie Wejherowo;
- Nr XIV/138/2015 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Góra - Paradyż w Gminie Wejherowo;
- Nr XVI/159/2016 z dnia 27 stycznia 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Orle w Gminie Wejherowo;

- Nr XVIII/186/2016 z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu Bolszewa oraz fragmentu Kąpina w Gminie Wejherowo;
- Nr XXI/228/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Orle i Góra w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym po południowo-wschodniej stronie jeziora Orle;
- Nr XXI/229/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Kniewo i Góra w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym po północno-zachodniej stronie jeziora Orle;
- Nr XXI/230/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Kniewo i Zamostne w Gminie Wejherowo, na obszarze ograniczonym linią kolejową, Aleją Lipową i terenem za rzeką Redą;
- Nr XXI/227/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Sopieszyno w Gminie Wejherowo, w rejonie ul. Długiej, Sosnowej i Leśnej;
- Nr XXI/226/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Bolszewo - Park w Gminie Wejherowo;
- Nr XXI/232/2016 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Gowino (Gowino IV) w Gminie Wejherowo;
- Nr XXII/243 z dnia 7 września 2016 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo dla fragmentu wsi Zbychowo i Gniewowo w celu ustalenia przebiegu drogi do miejscowości Reda wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej;
- Nr XXVII/303/2017 z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Góra - Paradyż w Gminie Wejherowo;
- Nr XXXIII/392/2017 z dnia 6 września 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Bolszewo „Osiedle za rzeką” w Gminie Wejherowo;
- Nr XXXVIII/454/2018 z dnia 21 lutego 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Góra w Gminie Wejherowo;
- Nr XLI/492/2018 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Orle w Gminie Wejherowo;
- Nr XLI/495/2018 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla południowego fragmentu wsi Gościcino, na obszarze pomiędzy linią kolejową i ulicą Słoneczną, w Gminie Wejherowo;
- Nr XLI/493/2018 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu Gościcina „Przy granicy” w Gminie Wejherowo;
- Nr XLI/494/2018 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego oraz zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu Gościcina w Gminie Wejherowo;
- Nr XLVI/536/2018 z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bolszewo „Osiedle za rzeką” Gminie Wejherowo;

- Nr XLVI/535/2018 z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Pętkowice w Gminie Wejherowo, na obszarze pola golfowego;
- Nr XLVI/534/2018 z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Nowy Dwór Wejherowski w Gminie Wejherowo, na obszarze działek nr 290/4 i 290/5;
- Nr XLVIII/557/2018 z dnia 17 października 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Bolszewa oraz fragmentu Kąpina Gminie Wejherowo;
- Nr XLVIII/556/2018 z dnia 17 października 2018 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów wsi Nowy Dwór Wejherowski i Bieszkowice w Gminie Wejherowo;
- Nr XLVIII/555/2018 z dnia 17 października 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gościcina „Przy granicy” w Gminie Wejherowo;
- Nr IV/26/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Kąpino w Gminie Wejherowo;
- Nr IV/9/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gminy Wejherowo w obrębie Bieszkowice;
- Nr IV/10/2018 z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w Gminie Wejherowo;
- Nr VI/49/2019 z dnia 13 marca 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gowina w Gminie Wejherowo;
- Nr VIII/79/2019 z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Sopieszyno w gminie Wejherowo, w rejonie skrzyżowania ul. Wejherowskiej i Kwiatowej;
- Nr VIII/80/2019 z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Warszkowo w Gminie Wejherowo, na obszarze działek nr 53/1, 81/22, 81/23 i 81/24;
- Nr VIII/78/2019 z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Łężyce w gminie Wejherowo, na obszarze położonym wzdłuż Al. Parku Krajobrazowego;
- Nr IX/101/2019 z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Góra w Gminie Wejherowo;
- Nr IX/100/2019 z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gowino w Gminie Wejherowo, na obszarze działek nr 84/178 i 84/179;
- Nr X/119/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Warszkowo w Gminie Wejherowo, na obszarze działki nr 59/4;
- Nr X/120/2019 z dnia 4 września 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gościcino - Kolonia w Gminie Wejherowo;
- Nr XI/134/2019 z dnia 16 października 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gościcina w gminie Wejherowo, na obszarze działek nr 683, 690/6 i 690/24;

- Nr XI/135/2019 z dnia 16 października 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym pomiędzy ulicą Słoneczną i ulicą Szkolną;
- Nr XIII/150/2019 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Zbychowo w Gminie Wejherowo;
- Nr XIII/151/2019 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Bolszewo-Park w Gminie Wejherowo, na obszarze działek nr 245/3, 245/4, 246/2;
- Nr XIV/165/2019 z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bolszewo, na obszarze pomiędzy ul. Strażacką i rzeką Bolszewką;
- Nr XV/178/2020 z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Gościcino w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym wzdłuż ulicy Wiosennej;
- Nr XVIII/223/2020 z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wschodniego fragmentu miejscowości Zbychowo w Gminie Wejherowo;
- Nr XIX/236/2020 z dnia 16 września 2020 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Kąpino, na obszarze działek nr 8/74, 8/78, 8/76, 8/77, 8/78, 8/79;
- Nr XIX/235/2020 z dnia 16 września 2020 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Gościcina „Przy granicy” w Gminie Wejherowo;
- Nr XX/254/2020 z dnia 4 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Bieszkowice w Gminie Wejherowo, na obszarze położonym na północ od jeziora Zawiat pomiędzy ulicą Słoneczną i granicą obrębu Sopieszyno.

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA

2.1. Charakterystyka i ocena stanu poszczególnych komponentów środowiska

2.1.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z regionalizacją fizyczno-geograficzną Polski J. Kondrackiego gmina Wejherowo położona jest częściowo w mezoregionie Pobrzeże Kaszubskie (część północna) i Pojezierze Kaszubskie (część południowa), które oddzielone są od siebie Pradolina Redy-Łeby przebiegającą z północnego-zachodu na południowy-wschód gminy. Wchodzą one w skład dwóch makroregionów: Pobrzeża Koszalińskiego i Pojezierza Wschodniopomorskiego.

Ze względu na położenie gminy na obszarze trzech różnych, morfologicznie zróżnicowanych jednostek rzeźba terenu Wejherowa jest urozmaicona pod względem hipsometrycznym i form morfogenetycznych. Najwyżej położone tereny dominują na wysoczyźnie Pojezierza Kaszubskiego i sięgają ok. 225 m n.p.m., natomiast tereny najniższe zlokalizowane kształtują się w części północno-zachodniej w dolinie Piaśnicy, gdzie teren obniża się nawet do poniżej 10 m n.p.m.

Na ukształtowanie rzeźby gminy miała wpływ ostatnia faza zlodowacenia północnopolskiego Wisły. Podczas stopniowego ocieplenia klimatu wystąpił ostateczny zanik lądolodu i intensywny odpływ wód roztopowych. Kolejne modyfikacje rzeźby nastąpiły w okresie holoceniowym, co było wynikiem wytapiania się brył martwego lodu w zagłębieniach i obniżeniach dolinnych oraz organizacji sieci rzecznej i procesami erozji wodnej.

Część północna gminy położona w granicach Wysoczyzny Żarnowieckiej Pobrzeża Kaszubskiego jest niejednorodna genetycznie. W jej skład wchodzi kilka mniejszych jednostek, do których należą m. in. falista wysoczyzna morenowa w rejonie Kąpina (80-90 m. np.m., punktowo do 100 m n.p.m.), sandr Piaśnicy rozciągający się na północny-zachód od Wejherowa (na wysokości ok. 50-60 m n.p.m.) z licznie występującymi zagłębieniami o genezie wytopiskowej, morena kemowa na wschód od miejscowości Orle oraz Dolina Piaśnicy przebiegająca wzdłuż północnej granicy gminy.

W środkowej części gminy wyżej opisana wysoczyzna opada stromymi krawędziami do Pradoliny Redy-Łeby. Występuje tu gęsta sieć drobnych dolin erozyjnych, a różnice wzniesień wynoszą nawet do 60 m. Obniżenie Pradoliny Redy-Łeby zalega na poziomie ok. 30 m n.p.m. w środkowej części doliny i do 35-40 m n.p.m. w pobliżu krawędzi wysoczyzn.

Największą część gminy Wejherowa obejmuje wysoczyzna Pojezierza Kaszubskiego. Występuje tu morena denna falista i pagórkowata z licznymi zagłębieniami wytopiskowymi i wzniesieniami moreny czołowej. W rejonie Góry, Gościcina i Gowina powierzchnia wysoczyznowa zalega na wysokości ok. 100 m n.p.m., a w części południowo-wschodniej w okolicach Łężyc i Bieszkowic znajduje się na wysokości ok. 170-180 m n.p.m. Najwyżej położony fragment gminy zlokalizowany jest w jej południowym fragmencie w obrębie moreny czołowej (na południowy-wschód od Bieszkowic) i sięga do 225 m n.p.m. Jednak największe zróżnicowanie morfometryczne Pojezierza Kaszubskiego związane jest ze strefą krawędziową na granicy z obniżeniem Pradoliny Redy-Łeby. Cała powierzchnia wysoczyzny porożcinana jest wieloma dolinami erozyjnymi, m. in. doliną Bolszewki i Gościciny, Cedronu i Zagórskiej Strugi.

2.1.2. Budowa geologiczna, w tym występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Budowa geologiczna gminy Wejherowo powiązana jest z jednostkami morfologicznymi. Dlatego składają się na nią osady czwartorzędowe związane z fazą pomorską zlodowacenia Wisły oraz osady holoceniowe powstałe po zaniku lądolodu. Osady czwartorzędowe zlokalizowane są przede wszystkim na stokach i wierzchołkach Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego, na które składają się przez wszystkie gliny zwałowe oraz piaski i żwiry wodnolodowcowe. W rejonie Bieszkowic i Nowego Dworu Wejherowskiego występują ponadto osady moren czołowych zbudowane z piasków, żwirów i głazów, a miejscowo także piasków gliniastych i glin lodowcowych. Miąższość osadów czwartorzędowych kształtuje się w przedziale od ok. 200 m na wysoczyznach do 20-50 m w pradolinie.

Na obszarze Pradoliny Redy-Łeby dominują osady holoceniowe w postaci torfów, namulów torfiastych, mułkowo-ilastych i piaszczystych mad rzecznych oraz piasków i żwirów akumulacji rzecznej. W krawędziowych strefach pradolin znajdują się piaski i żwiry wodnolodowcowe.

Pod pokrywą czwartorzędową występują utwory trzeciorzędowe takie jak utwory miocenu w formacji burowęglowej, zbudowane z warstw złożonych z osadów mułków ilstych i pyłatych, iłów, iłów piaszczystych oraz dobrze przemytych piasków i żwirów kwarcowych. W osadach tych można znaleźć pokłady węgla brunatnego. Miąższość miocenu wynosi średnio od 50 do 150 m. Poniżej utworów trzeciorzędowych zalegają morskie osady oligocenu o niewielkiej miąższości sięgającej kilkunastu metrów. Składają się na nie średnioziarniste, zasilone, szarozielone piaski glaukonitowe. Cechą charakterystyczną dla tych osadów jest brak węgla wapnia oraz obecność konglomeratów fosforytowych i pirytowych oraz okruch bursztynu.

Kolejno występują utwory kredy i górnej kredy, zbudowane z piasków glaukonitowych (o zielonkawej barwie) i kwarcowych z domieszką wapienia. Utwory kredy spotyka się także miejscowo w formie porwaków zalegających wśród osadów polodowcowych.

Zgodnie z mapą hydrograficzną grunty gminy Wejherowo są gruntami o przepuszczalności średniej w części północnej gminy oraz o przepuszczalności słabej w części południowej. Pojawiają się także grunty łatwoprzepuszczalne przede wszystkim w rejonach rzek i jezior.

2.1.3. Zasoby naturalne, w tym występowanie udokumentowanych złóż kopalin, udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Gmina Wejherowo jest bogata pod względem złóż kopalin. Występują tu złoża piasków, mieszanek żwirowo-piaskowych, piasków budowlanych, wapieni jeziornych i żwirików filtracyjnych.

Złoża kopalin eksploatowane na terenie gminy Wejherowo

Nazwa złoża	Numer złoża	Kopalina wg Nkz	Powierzchnia złoża [ha]	Sposób eksploatacji	Stan zagospodarowania
Gościcino	KN 8331	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	4,48	odkrywkowy	złożo skreślone z bilansu zasobów
Gowino	KN 6896	złoża mieszanek żwirowo-piaskowych (pospółki)	3,67	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Gowino II	KN 7921	złoża mieszanek żwirowo-piaskowych (pospółki)	1,44	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Gowino III	KN 9711	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	1,93	odkrywkowy	złożo skreślone z bilansu zasobów
Gowino IV	KN 9865	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	0,99	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Gowino V	KN 16505	złoża piasków budowlanych	1,99	odkrywkowy	złożo rozpoznane szczegółowo
Góra	KR 7827	złoża wapieni jeziornych (kredy jeziornej itp.)	2,3	-	złożo skreślone z bilansu zasobów
Góra II	KN 8361	złoża mieszanek żwirowo-piaskowych (pospółki)	1,48	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Góra IV	KR 9277	złoża wapieni jeziornych (kredy jeziornej itp.)	1,85	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Góra Pomorska	KN 7828	złoża mieszanek żwirowo-piaskowych (pospółki)	1,00	odkrywkowy	złożo skreślone z bilansu zasobów
Góra V	KN 11194	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	17,93	otworowy	złożo zagospodarowane
Góra VI	KN 18477	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	32,97	odkrywkowy	złożo rozpoznane szczegółowo
Góra VII	KN 20184	Złożo piasku i żwiru	9,34	odkrywkowy	złożo rozpoznane szczegółowo
Kniewo	KR 8180	złoża wapieni jeziornych (kredy jeziornej itp.)	10,20	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Nowy Dwór Wejherowski	ZF 1127	żwirki filtracyjne	1,20	odkrywkowy	złożo rozpoznane szczegółowo
Orle	KN 6081	kruszywa naturalne	0,40	-	złożo skreślone z bilansu zasobów
Orle I	KN 7418	złożo piasków budowlanych	1,69	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Orle-Wejherowo	KR 135	złoża wapienia jeziornych (kredy jeziornej itp.)	164,86	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Orle-	KR 8179	złoża wapienia	3,17	odkrywkowy	eksploatacja złoża

Wejherowo II		jeziornych (kredy jeziornej itp.)			zaniechana
Ustarbowo	KN 9251	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	1,95	odkrywkowy	eksploatacja złoża zaniechana
Ustarbowo I	KN 11861	kruszywa naturalne	1,99	odkrywkowy	złożo skreślone z bilansu zasobów
Ustarbowo II	KN 18537	kruszywa naturalne	1,99	odkrywkowy	złożo zagospodarowane
Zamostne	KN 3551	złoża piasków poza piaskami szklarskimi	0,91	-	złożo rozpoznane szczegółowo

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Instytutu Geologicznego

Nadmienić należy, że:

- dla udokumentowanego złoża „Gowino V” utworzono obszar i teren górniczy „Gowino V” (decyzja nr OS-246/2014 z dnia 16.06.2014 r. wydana przez Starostę Wejherowskiego)
- dla udokumentowanego złoża „Góra V” utworzono obszar i teren górniczy „Góra V” (decyzja nr 13/2014 z dnia 24.10.2014 r. wydana przez Marszałka Województwa Pomorskiego zmieniona decyzją nr DROŚ-G.7422.9.2015 z dnia 27.03.2015 r. oraz decyzją nr DROŚ-G.7422.9.2017 z dnia 28.02.2018 r.),
- dla udokumentowanego złoża „Ustarbowo II”, dla którego utworzono obszar i teren górniczy „Ustarbowo II” (decyzja nr OS-157/2018 z dnia 09.05.2018 r. wydana przez Wejherowskiego, zmieniona decyzją nr OS-198/2020 z dnia 15.07.2020 r. oraz decyzją nr OS-309/2020 z dnia 29.10.2020 r.).

2.1.4. Wody powierzchniowe

Obszar gminy Wejherowo w całości leży w zasięgu zlewni rzek Przymorza morza Bałtyckiego. Sieć rzeczna jest stosunkowo dobrze wykształcona. Działy wodne I rzędu dzielą obszar gminy na cztery dorzecza: Redy, Piaśnicy, Zagórskiej Strugi i Gizdepki. Zlewnia Gizdepki obejmuje niewielki fragment w części północno-wschodniej gminy, natomiast sama rzeka nie przepływa przez jej obszar. Dno pradoliny charakteryzuje się bardzo gęstą siecią sztucznych rowów i kanałów melioracyjnych.

Reda

Całkowita długość rzeki Redy wynosi 57 km. Na terenie gminy płynie ona szerokim dnem Pradoliny Redy-Łeby na odcinku ponad 10 km. Poniżej jeziora Orle rzeka płynie częściowo sztucznym kanałem. Średni roczny przepływ wynosi ok. 4,43 m³/s. Obszar jej zlewni obejmuje zachodnią, południowo-zachodnią i środkową część gminy. Jej dopływy stanowią rzeki Bolszewka i Gościcina (długość odcinków rzek na terenie Wejherowa wynosi kolejno 8 km i 9 km) oraz potok Cedron (długość na terenie gminy ok. 4 km).

Piaśnica

W granicach gminy Wejherowo przebiega odcinek źródłowy tej rzeki. Część górnego biegu na terenie gminy wynosi ok. 10 km długości.

Zagórska Struga

Rzeka przepływająca przez południowo-wschodnią część gminy w pobliżu Łężyc, Bieszkowic i Reszek. Jej długość wynosi w granicach gminy ok. 4,5 km.

Oprócz dobrze wykształconej sieci rzecznej w gminie Wejherowo znajduje się kilka jezior. Największe ich zagęszczenie występuje na wysoczyźnie Pojezierza Kaszubskiego, w pobliży strefy czołowomorenowej. Są to jeziora w większości o genezie wytopiskowej, bez odpływu powierzchniowego. Do najważniejszych zbiorników wodnych na terenie gminy zalicza się jeziora: Wyspowo, Bieszkowice, Zawiat, Borowo, Pąsznik i Wygoda.

Największy zbiornik tworzy jezioro Orle o powierzchni ok. 64 ha położone w dnie Pradoliny Redy-Łeby. Zbiornik ten został znacznie powiększony w wyniku zalania wodą wyrobisk poeksploatacyjnych. Zbiornik ten

dzieli na dwie części: Stare Orle o powierzchni 39,9 ha o naturalnym pochodzeniu i średniej głębokości 1,6 m oraz Nowe Orle powstałe wskutek pozyskiwania kredy jeziornej o powierzchni 24,8 ha i głębokości średniej 1,8 m. Północno-wschodnie obrzeża zbiornika stanowią najcenniejszą część i postulowane jest w tym miejscu utworzenie rezerwatu przyrody. Wokół jeziora Orle zlokalizowanych jest kilka sztucznych stawów rybnych.

Zestawienie najważniejszych zbiorników wodnych na terenie gminy Wejherowo

Nazwa jeziora	Powierzchnia [ha]	Głębokość średnia [m]
Orle	64,7	1,7
Wyspowo	23,0	2,6
Bieszkowice	10,3	3,2
Zawiat	18,4	6,5
Borowo	15,4	3,7
Pałsznik	8,7	6,0
Wygoda	10,6	6,6

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Komunalnego Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki”

Jakość wód

Obszar gminy znajduje się w zasięgu siedmiu jednolitych części wód powierzchniowych: Piaśnica do wpływu z jez. Żarnowieckiego (RW200017477259), Reda do Bolszewki (RW20001747839), Bolszewka od Strugi Zęblewskiej do ujścia (RW20001947849), Gościcina z jez. Otałzyno i Wysokie (RW200017478489), Zagórska Struga (RW20001747929), Cedron (RW2000174786), Reda od Bolszewki do dopł. polderu Rekowo (RW20001947891). Stan ww. jcwp przedstawia poniższa tabela.

Ocena stanu wód powierzchniowych na terenie gminy Wejherowo

	Piaśnica od wpływu z jez. Żarnowieckiego	Reda do Bolszewki	Bolszewka od Strugi Zęblewskiej do ujścia	Gościcina z jez. Otałzyno i Wysokie	Zagórska Struga	Cedron	Reda od Bolszewki do dopł. polderu Rekowo
klasa elementów biologicznych	2	3	1	2	3	1	brak
elementy hydromorfologiczne	>1	2	1	1	2	>1	brak
klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5)	2	>2	2	2	2	1	brak
klasa elementów fizykochemicznych - specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne	brak	2	brak	2	2	brak	brak
klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego	dobry potencjał ekologiczny	umiarkowany potencjał ekologiczny	dobry potencjał ekologiczny	dobry stan ekologiczny	umiarkowany potencjał ekologiczny	dobry stan ekologiczny	brak

	Piaśnica od wpływu z jez. Żarnowieckiego	Reda do Bolszewki	Bolszewka od Strugi Żęblewskiej do ujścia	Gościcina z jez. Otałżyno i Wysokie	Zagórska Struga	Cedron	Reda od Bolszewki do dopł. polderu Re-kowo
<i>klasyfikacja stanu chemicznego</i>	brak	poniżej dobrego	brak	poniżej dobrego	poniżej dobrego	brak	brak
<i>ocena stanu jcw</i>	brak możliwości oceny	zły stan wód	brak możliwości oceny	zły stan wód	zły stan wód	brak możliwości oceny	brak możliwości oceny

Źródło: opracowanie własne na podstawie Oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 – na podstawie monitoringu, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

2.1.5. Wody podziemne

Wody podziemne w granicach gminy Wejherowo tworzą trzy podstawowe piętra wodonośne: górnokredowe, trzeciorzędowe i czwartorzędowe.

Piętro górnokredowe związane jest z utworami porowymi i szczelinowymi, stwarzającymi warunki występowania wód. Ich występowanie poznano przede wszystkim z obszaru pradoliny. Niekiedy są to wody o charakterze artezyjskim, gdyż cechują się występowaniem pod znacznym ciśnieniem piezometrycznym. Nie są one jednak eksploatowane.

Piętro trzeciorzędowe dzieli się na dwa poziomy: oligoceński i mioceński. Poziom oligoceński zlokalizowany jest w piaskach i żwirach kwarcowych. Charakteryzuje się znacznym rozprzestrzeniem i silnym napięciem zwierciadła wody. Natomiast poziom mioceński występuje w piaszczystych i piaszczysto-żwirowych osadach. Czwartorzędowe piętro wodonośne dzieli się na kilka poziomów wodonośnych na terenach wysoczyzn łączących się na terenie pradoliny. Pierwszy z nich cechuje się najczęściej swobodnym zwierciadłem, natomiast poziomy niższe występują pod napięciem. Piętro czwartorzędowe na terenie pradoliny kontaktują się na znacznej powierzchni z utworami trzeciorzędowymi, tworząc wspólny poziom. Ze względu na korzystne parametry filtracji osadów wodnolodowcowych zalegających w pradolinie, zasoby wód podziemnych na tym terenie są bardzo duże. Wody zalegają bardzo płytko – nawet ok. 1 m p.p.t. (w wyższych partiach dna i w obrębie stożków napływowych ok. 5-7 m p.p.t.).

Piętro czwartorzędowe w całości jest głównym źródłem zaopatrzenia ludności gminy w wodę.

Ponadto obszar gminy Wejherowo leży w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 109 „Dolina Kopalna Żarnowiec” (niewielki fragment w północnej części gminy), GZWP nr 110 „Pradolina Kaszuby i rzeka Reda” oraz GZWP nr 111 „Subniecka Gdańska”.

GZWP nr 109 „Dolina Kopalna Żarnowiec”

GZWP nr 109 został wyznaczony w wodonośnych utworach plejstocenu wypełniających strukturę żarnowiecką. Pierwsza warstwa zbudowana jest z piasków różnoziarnistych i żwirów. Jej miąższość wynosi 25-40 m, a wodoprzewodność 480-960 m³/d. Zwierciadło wody, najczęściej swobodne, stabilizuje się płytko pod powierzchnią terenu na rzędnych ok. 1-20 m n.p.m. Natomiast druga warstwa wodonośna występuje na głębokości 60-90 m i jest przykryta kompleksem osadów słabo przepuszczalnych. Jej miąższość wynosi ok. 20 m, wodoprzewodność ok. 200 m³/d. Wody obydwu warstw wodonośnych charakteryzują się dobrą i średnią jakością – dominacją klasy Ib i Ic. W wodach zbiornika oraz w strefie dopływu wód nie stwierdzono zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego. Zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 21 600 m³/d i stanowią ok. 30% zasobów odnawialnych. Najbardziej podatną na presje antropogeniczne jest pierwsza warstwa wodonośna. Mając na uwadze uwarunkowania tego zbiornika zaproponowano wyznaczenie obszaru ochronnego zbiornika o powierzchni 24 km², dla którego wskazano zakazy i zalecenia, związane głównie

z gospodarką ściekową, obrotem substancji ropopochodnych, lokalizowania składowisk odpadów i inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska.

GZWP nr 110 „Pradolina Kaszuby i rzeka Reda”

Główny zbiornik wód podziemnych obejmuje powierzchnię 124,25 km². Wyznaczono go w rejonie pradoliny Redy-Łęby w obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego. Zbudowany jest z piasków różnej granulacji i żwirów głównie akumulacji wodnolodowcowej. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi 30-50 m, a miejscowo nawet 100 m. Wodoprzewodność wynosi od ok. 200 do ponad 1500 m³/d. Na wskutek powyższych uwarunkowań zbiornik ten charakteryzuje się korzystnymi parametrami hydrogeologicznymi. Zasoby dyspozycyjne określono na 81 937 m³/d. Mineralizacja ogólna wynosi najczęściej do 500 mg/dm³. Stan chemiczny jest w większości dobry, a jedynie lokalnie występują wody III, IV i V klasy jakości. Głównym czynnikiem, obniżającym jakość wód, są zanieczyszczenia antropogeniczne, pochodzące z terenów przemysłowych oraz terenów zurbanizowanych, także z terenu Wejherowa. Cały teren zbiornika charakteryzuje się niską odpornością na potencjalne zanieczyszczenia. Stąd też do obszaru ochronnego zaproponowano cały teren zbiornika oraz niewielkie fragmenty w strefie zasilania w bezpośrednim otoczeniu.

GZWP nr 111 „Subniecka gdańska”

Zbiornik nr 111 wyodrębniono w serii piaszczystej gdańskiego górnokredowego basenu artezyjskiego. Struktura ta występuje na znacznych głębokościach 100-400 m. Warstwę wodonośną stanowią dobrze wysortowane drobnoziarniste piaski glaukonitowe. Największe miąższości dochodzą do 150 m, natomiast w strefach przybrzeżnych warstwa wodonośna jest kilkudziesięciometrowa. Wodoprzewodność warstwy wodonośnej wynosi od 50 do 600 m³/d. Zasilanie warstwy wodonośnej odbywa się przez przesączanie wód infiltracyjnych przez kompleks osadów plejstocenu, neogenu i paleogenu. Wody zbiornika są nisko zmineralizowane o suchej pozostałości nie przekraczającej 500 mg/dm³. Zasoby dyspozycyjne określono na 88 800 m³/d. Wody Subniecki gdańskiej są praktycznie niezagrożone, gdyż czas przesiąkania pionowego przekracza 100 lat. Dlatego też dla tego GZWP nie wyznaczono obszaru ochronnego.

Jakość wód

Obszar gminy Wejherowo należy do JCWPd nr 13. Zgodnie z zestawieniem tabelarycznym z klasyfikacją jakości wód podziemnych w ramach monitoringu diagnostycznego w badaniach z 2019 r., zakwalifikowano wody JCWPd na terenie miasta Wejherowa w zabudowie miejskiej luźnej do II klasy końcowej.

2.1.6. Gleby

Gleby na terenie gminy Wejherowo są w większości glebami autogenicznymi, głównie z rzędu brunatnoziemnych i bielicoziemnych. Są to przeważnie gleby brunatne wyługowane wytworzone z piasków gliniastych na glinach, rzadziej z piasków gliniastych i piasków luźnych. Ten typ gleb występuje pospolicie na obszarze Pojezierza Kaszubskiego, na terenach rolniczych i lasach. Gleby bielicoziemne występują głównie na terenach leśnych – są to gleby rdzawe i bielicowe zbudowane z piasków lodowcowych i wodnolodowcowych. Większe zgrupowania tych gleb występują w rejonie Puszczy Darżlubskiej w północno-zachodniej części gminy.

Oprócz wyżej wymienionych gleb na terenie gminy występują gleby torfowe i murszowo-torfowe, mułowo-torfowe oraz czarne ziemie. Występują one przede wszystkim w rejonie dna pradoliny. Wykształcone są z torfów niskich, a słabiej uwilgotnione miejsca na utworach piaszczystych i piaszczysto-gliniastych akumulacji rzecznej i rzeczno-lodowcowej. W okolicach Kniewa koncentrują się gleby napływowe, reprezentowane przez mady rzeczne. Wytworzone są one z utworów akumulacji rzecznej o składzie glin średnich i ciężkich z udziałem pyłów i ilów piaszczystych.

W zakresie przydatności gleb, na terenie gminy Wejherowo dominują grunty niskiej przydatności, zaliczane do kompleksów żytniego słabego i żytniego bardzo słabego. Są to gleby w okolicach Bieszkowic, Zbychowa, Sopieszyna i Gościcina. Gleby o nieco lepszej przydatności, kompleksu żytniego bardzo dobrego i dobrego występują na terenach wysoczyzny w rejonie Kąpina, Góry, Gniewowa, Nowego Dworu Wejherowskiego i Łężyc. Grunty o najwyższej przydatności stanowią niewielkie kompleksy w sąsiedztwie Gościcina i Gowina oraz na madach rzecznych w zachodniej części pradoliny (okolice Kniewa).

Na obszarze Pradoliny Redy-Łeby, w dolinie Gościciny oraz fragmentarycznie małymi płatami zlokalizowane są użytki zielone średnie, słabe oraz bardzo słabe.

2.1.7. Szata roślinna

Pod względem szaty roślinnej na terenie gminy Wejherowo dominują kompleksy leśne, którym towarzyszą tereny otwarte łąk i obszarów rolniczych.

Lasami pokryte są przede wszystkim część północna i południowa gminy i obejmują powierzchnie 11 790 ha, co stanowi ok. 60% powierzchni gminy. W skład typów siedliskowych wchodzi bory świeże (głównie w północno-zachodniej części gminy), bory mieszane świeże i lasy mieszane świeże, lasy świeże, olsy jesionowe, a także bory bagienne i bagienne mieszane. Największe powierzchnie zajmują lasy bukowe, w tym kwaśne buczyny niżowe zlokalizowane na morenach wysoczyzny Pojezierza Kaszubskiego oraz okolic Kąpina, Góry. Poza kwaśnymi buczynami zlokalizowane są tu także acidofilne dąbrowy, jednak na o wiele mniejszych obszarach, np. między jez. Bieszkowickim i Zawiat czy na południowy-wschód od Bieszkowic. Na drzewostan dąbrowy składają się obydwie gatunki dęba, buk i sosna.

W lasach położonych w części południowej gminy na drzewostan składa się sosna z udziałem buka oraz świerka. Natomiast w części północnej dominuje monokultura sosnowa, związana z siedliskami borowymi Piaśnicy. W okolicy Kąpina pojawiają się również drzewostany bukowe oraz pojedyncze sosny oraz świerki.

Na terenie gminy zlokalizowane są także łągi jesionowo-olszowe, odnotowane nad Redą w okolicach Bolszewa, Warszkowa Młyna, a także nad Bolszewką, Gościciną i Cedronem. Ich drzewostan zbudowany jest przez olszę czarną z niewielką domieszką jesionu (tylko w niektórych płatach). Warstwa podszytu jest tu silnie rozwinięta, reprezentowana przez leszczynę, kruszynę, czeremchę.

Poza siedliskami leśnymi występują ugrupowania synantropijne i ruderalne, uprawy traw, zbiorowiska łąkowe, torfowiska przejściowe i wysokie.

Zbiorowiska segetalne powiązane są z uprawami rolniczymi i sadami (reprezentowane chociażby przez mak, chaber bławatek), natomiast ruderalne występują w otoczeniu dróg i zabudowań (babka, bylica, łubin, mniszek, paluszki).

Znaczne powierzchnie zajmują zbiorowiska łąk wilgotnych i świeżych, zwłaszcza na terenach dna pradoliny, które użytkowane są jako łąki i pastwiska. Reprezentowane są one przez różne zbiorowiska, np. zespołu ostrożeńca warzywnego i rdestu wężownika, zespołu situ tępokwiatowego, ziołorośli.

Mniejsze płaty w okolicach podmokłych siedlisk tworzą zbiorowiska turzycowych torfowisk przejściowych i zarośli wierzbowych. Torfowiska wysokie występują w kompleksach borów bagiennych (rzadko spotykanych), na terenach których znajdują się rośliny takie jak rosiczka okrągłolistna i długolistna, turzyca błotna, przygiełka białka i malina moroszka. Największe płaty borów i brzezin bagiennych występują na zachód od Bieszkowic.

Na terenie gminy występują także cenne zbiorowiska roślinności wodnej, do których należą zespół poryblina kolczastego, poryblina jeziornego i stroiczki wodnej, występujące na jeziorach lobeliowych (np. Płasznik, Zawiat). Spośród roślinności szuwarowej występuje tu pospolicie pałka szerokolistna odnotowana np. w okolicach Warszkowa i Warszkowa Młyna. Roślinność turzycowa przejawia się w rejonie jeziora Orle z m. in. turzycą błotną i turzycą tunikową.

2.1.8. Świat zwierzęcy

Fauna na obszarze opracowania jest charakterystyczna dla tego regionu kraju i jest powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. Ze względu na położenie obszaru opracowania na terenach z dużym udziałem lasów występują tu gatunki takie jak: jelenie, sarny, dziki, zające, kuny leśne, lisy, nornice rude, myszy zaroślowe. Natomiast na obszarze otwartym występują gatunki typowe dla siedlisk łąkowych i polnych, takie jak: mysz polna, łasica, nornik zwyczajny, gronostaj.

Ze względu na lokalizację wielu cieków i zbiorników wodnych znajdują się tu także przedstawiciele ichtiofauny. W rzece Redzie odnotowano m.in. łososia, troć wędrowną, pstrąga potokowego i tęczowego, szczupaka, karpia, leszcza, okonia i sandacza. W pozostałych ciekach skład gatunkowy jest uboższy i obejmuje w Cedronie pstrąga potokowego, troć wędrowną, w Piaśnicy – różankę i śliza, w Bolszewce – pstrąga potokowego, troć wędrowną i głowacza białopłetwego. W jeziorach typu linowo-szczupakowego na terenie gminy przeważają następujące gatunki ryb: szczupak, węgorz, sandacz, okoń, lin, karp, sum (jeziora Bieszkowickie, Wyspowo, Zawiat). Natomiast w zbiornikach typu leszczowego dominują leszcz, lin, płoć, karaś (np. jezioro Żabno).

Wśród gadów i płazów dominują: traszka zwyczajna, traszka grzebieńista, ropucha szara, żaba zielona, żaba jeziorkowa, jaszczurka zwinka, padalec zwyczajny, żmija zygzakowata. Objęte są one ścisłą ochroną gatunkową.

Ponadto w gminie Wejherowo występuje szereg biotopów wykorzystywanych przez awifaunę. Do pospolitych gatunków na tych terenach zalicza się: wróbla, dymówkę, oknówkę, języka. Na terenach otwartych łąk i agrocenozy znajdują się siedliska pliszki siwej i żółtej, skowronka, świergotka łąkowego, szczygła. Największym bogactwem gatunkowym ptactwa są tereny leśne, w których występują zięba, rudzik, kos, śpiewak, sójka, strzyżek, dzięcioł duży. W sąsiedztwie wód powierzchniowych odnotowano natomiast krzyżówkę, perkoza dwuczubego, kurkę wodną, perkozka, rybitwę zwyczajną.

Na terenie gminy znajdują się także następujące gatunki nietoperzy: nocek łydkowłosy, mroczek posrebrzany, borowiaczek.

2.1.9. Klimat lokalny, akustyczny i stan powietrza atmosferycznego

Klimat lokalny warunkowany jest rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Bardzo ważną rolę odgrywają tu wysokość opadów, siła i kierunek wiatru, temperatura powietrza oraz wilgotność.

Obszar opracowania, położony jest w krainie klimatycznej wybrzeża Zatoki Gdańskiej. Jest to jeden z bardziej wilgotnych regionów Polski, opad roczny kształtuje się na poziomie od około 740mm do 770mm (opad roczny normalny wynosi ok. 750 mm/rok). Średnia roczna temperatura wynosiła w subregionie 7,5 °C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty - średnia temperatura wynosiła do około - 2,2°C, natomiast w najcieplejszym lipcu, średnia temperatura wynosi do 17,7°C. Pokrywa śnieżna zalega średnio ok. 76-80 dni. Na terenie objętym opracowaniem dominują wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Jakość powietrza

Badania jakości powietrza dla gminy Wejherowo, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadza Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska Gdańsku. Zgodnie z podziałem na strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, gmina Wejherowo leży w strefie pomorskiej. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia za rok 2019 strefa pomorska cechuje się dobrą jakością powietrza. Podsumowanie badań przedstawia poniższa tabela. Jedynie dla jednego z 12 substancji mierzonych wynik nie był w normie.

Klasy strefy pomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony zdrowia ludzi

Rodzaj substancji badanej											
NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2,5}	pył PM ₁₀	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy pomorskiej											
A	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	A

źródło: opracowania własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie pomorskim raport wojewódzki za rok 2019

Według najnowszej rocznej oceny jakości powietrza pod kątem ochrony roślin za rok 2019 strefa pomorska cechuje się dość dobrą jakością powietrza. Podsumowanie badań RWMS w Gdańsku przedstawia poniższa tabela. Dla ozonu – poziomu celu długoterminowego strefa pomorska uzyskała klasę D2.

Klasy strefy pomorskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń według kryterium ochrony roślin

Rodzaj substancji badanej		
NO _x	SO ₂	O ₃
Symbol klasy dla poszczególnych substancji dla strefy pomorskiej		
A	A	A

źródło: opracowania własne na podstawie Rocznej oceny jakości powietrza w województwie pomorskim raport wojewódzki za rok 2019

W Wejherowie przy pl. Wejhera znajduje się stacja pomiarowa czystości powietrza. Wyniki pomiarów dostępne są na stronie internetowej.

Klimat akustyczny

Pod względem komfortu akustycznego na terenie gminy Wejherowo źródła hałasu stanowi układ komunikacyjny. Największe natężenie ruchu ma miejsce przede wszystkim na drodze krajowej oraz dwóch drogach wojewódzkich. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, (Dz. U. z 2014 r., poz. 112 tekst jednolity), wyznaczone dopuszczalne poziomy hałasu określone dla pory dziennej i nocnej. Według mapy akustycznej udostępnionej przez GDDKiA, dla terenu otaczającego drogę krajową nr 6 mogą występować lokalne przekroczenia

dopuszczalnych poziomów hałasu. W odległości do 30m od drogi krajowej poziom hałasu (imisja w ciągu całej doby) wynosi 65dB, w odległości od 30m do 80m – 60dB, a od 80m do 180 – 55 dB. Dla dróg wojewódzkich nr 218 i 224 w odcinkach przebiegających przez gminę Wejherowo w ostatnich latach nie były przeprowadzane pomiary hałasu. Zgodnie z Generalnym Pomiarem Ruchu z 2015 r. na drodze wojewódzkiej nr 218 na odcinku Kleczkowo – Gniewowo średni dobowy ruch roczny wyniósł 3857 pojazdów, z czego niecałe 8% stanowiły pojazdy ciężarowe. Nieco większy ruch odnotowano na odcinku Wejherowo-Domatówko, gdzie SDRR wyniósł 5389 pojazdów, jednak w tym tylko 4% to samochody ciężarowe. Dla drogi wojewódzkiej nr 224 na odcinku Gniewowo-Szemud wykazano jedynie 2910 pojazdów na dobę, również z nieznacznym prawie 4% udziałem samochodów ciężarowych.

Na klimat akustyczny wpływa także linia kolejowa nr 202 relacji Gdańsk Główny-Stargard o znaczeniu państwowym. Dla odcinka przebiegającego przez gminę Wejherowo nie została utworzona dotychczas mapa akustyczna. W części północnej gminy przebiega także linia nr 230 Wejherowo-Garczegorze nieelektryfikowana znaczenia miejscowego obecnie wyłączona z ruchu, lecz planowana jest jej rewitalizacja.

Pola elektromagnetyczne

Źródła pola elektromagnetycznego mogą być naturalne oraz sztuczne i mogą mieć różną częstotliwość. Do sztucznych źródeł należą: stacje i linie elektroenergetyczne przede wszystkim wysokich i najwyższych napięć, stacje nadawcze radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowych, a także urządzenia nadawcze, diagnostyczne i inne użytkowane przez policję, straż pożarną, pogotowie, czy wojsko. Na terenie gminy Wejherowo zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej oraz przebiegają liczne napowietrzne linie elektroenergetyczne, w tym linie najwyższych napięć.

Częstotliwość emitowania pól elektromagnetycznych waha się w granicach od 30kHz do 300GHz, przy czym pola są generowane na dużych wysokościach, poza zasięgiem ludzi i nie ma potrzeby tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania, gdyż nie powodują one negatywnego oddziaływania na lokalne środowisko.

2.2. Przyrodnicze powiązania obszaru gminy z otoczeniem

Przyrodnicze powiązania na obszarze kraju oraz w skali międzynarodowej zachodzą przede wszystkim pomiędzy obszarami należącymi do systemu obszarów chronionych. Są to parki narodowe, parki krajobrazowe, rezerваты przyrody, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne oraz zespoły przyrodniczo – krajobrazowe. Ponadto osnowę przyrodniczego systemu obszarów chronionych tworzy układ hydrograficzny oraz orograficzny.

W granicach gminy Wejherowo, spośród przestrzennych form ochrony przyrody wyróżnić można łącznie pięć obszarów Natura 2000: Puszcza Darżłubska PLB220007, Bezlist koło Gniewowa PLH220102, Biała PLH220016, Orle PLH220019, Pełcznica PLH220020, obszary chronionego krajobrazu: Puszczy Darżłubskiej oraz Pradoliny Redy-Łeby, Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną, rezerваты przyrody „Gałęźna Góra”, „Lewice”, „Pełcznica”, użytki ekologiczne oraz płat ekologiczny Darżłubski i korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej określone w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim”. Ponadto w granicach gminy zlokalizowanych jest 164 pomników przyrody, w formie drzew i głązów narzutowych.

Lokalne formy na terenie gminy tworzą przede wszystkim: parki oraz fragmenty zieleni urządzonej, zieleń wzdłuż rzek i cieków oraz łąki, a także kompleksy leśne.

Wszystkie te elementy, tworzące system wzajemnych powiązań, wpływają pozytywnie na funkcjonowanie środowiska przyrodniczego gminy. Jednakże wskazane jest, by struktury niepełne lub przerwane podlegały uzupełnieniu, tak aby układ powiązań przyrodniczych mógł w pełni spełniać swoją funkcję.

2.3. Obiekty i obszary cenne przyrodniczo objęte ochroną

Na obszarze gminy Wejherowo zostały wyznaczone następujące formy ochrony przyrody określone w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. Są to:

- Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżłubska”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”,
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżłubskiej,
- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,
- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórką Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska łąka”, „Migowa łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Dodatkowo w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim” na terenie gminy Wejherowo wyznaczono korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej oraz płat ekologiczny Darżłubski o randze regionalnej.

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżłubska”

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżłubska” został powołany w 2007 r. ze względu na swoje walory. Stanowi go zwarty kompleks leśny z urozmaiconą rzeźbą terenu (tereny równinne i faliste stanowią około 50% powierzchni, resztę – tereny pagórkowate). W drzewostanach dominuje sosna, a następnie buk. Jest to miejsce występowania co najmniej 13 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I dyrektywy Ptasiej, a ponadto 3 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt. Występuje tu także wysokie zagęszczenie włośchatki. Oprócz włośchatki występują tu: bielik, bocian czarny, derkacz, dzięcioł czarny, gąsiorek, jarząbek, lelek, lerka, muchołówka mała, sóweczka, zimorodek i żuraw. Dla tego terenu obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżłubska PLB220007, zmieniona Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 18 lutego 2016 r.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”, obejmuje fragment lasu, w rejonie wsi Gniewowo. Na tym obszarze, na resztkach murszejących pni, występuje główny obiekt ochrony tego obszaru – mech bezlistny okrywowy *Buxbaumia viridis*. Ostoja zawiera się w jednym oddziale leśnym, reprezentowanym przez fitocenozy kwaśnej buczyny niżowej oraz pas żyznej buczyny niżowej. Siedliska są zachowane w stanie dobrym.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”

Teren ostoi obejmują głównie lasy z bogatą siecią strumieni o charakterze górskich potoków. Są to przeważnie lasy bukowe, a w najwyższej położonych fragmentach – buczyny kwaśne. Spotykane są tu również płaty żyznej buczyny, kwaśnej dąbrowy i grądu subatlantyckiego oraz łągu. Występuje tu także niewielkie torfowisko wysokie i przejściowe z fitocenozą boru i brzeziny bagiennnej (torfowisko objęte ochroną w formie rezerwatu „Lewice”). Fragment leśnego terenu z wyżynnym grodziskiem średniowiecznym chroniony jest w rezerwacie „Gałęźna Góra”. W pobliżu drogi między Sopieszynem a Wejherowem występuje bogata populacja mchu – bezlistu okrywowego, rosnącego głównie na murszejącym drewnie. Odnotowano tu naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (siedlisko o kodzie 3160-1). W strefie brzegowej rozwija się roślinność torfotwórcza tworząca mszary torfowcowe nasuwające się od brzegów na tafle zbiornika. W jeziorze stwierdzono występowanie gatunków takich jak: grąźel żółty i grzybień biały. Na tym terenie obowiązuje Zarządzenie nr 27/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 zmienione Zarządzeniem nr 3/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 r.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”

Specjalny Obszar Ochrony „Orle” stanowi fragment kompleksu łąkowo-torfowiskowego wykształconego na największym w Polsce złożu postglacjalnych jeziornych osadów wapiennych, zalegających w Pradolinie Redy. W osadach stwierdzono ponad 50% udziału węglany wapnia. W części stropowej profilu znajduje się torf o miąższości 1,5 m. Dominującym typem roślinności na tym obszarze są zbiorowiska nieleśne, głównie łąkowe. Występują tu zróżnicowane siedliskowo i florystycznie zbiorowiska szuwarów turzycowych, a także flora roślin naczyniowych i zarodnikowych z obecnością wielu rzadkich okazów, uznawanych za relikty glacialne oraz zagrożonych w kraju i regionie. Na najlepiej zachowanych płatach torfowiska występują gatunki roślin *Liparis Loeselii* i *Hammatocaulis vernicosus*. Na uwagę zasługuje także dobrze rozwinięta warstwa mszysta z licznymi gatunkami mchów brunatnych. Ostoja zajmuje zwarty, niepofragmentowany obszar o powierzchni ponad 30 ha, co należy do rzadkości w skali całego kraju. Na tym terenie obowiązuje Zarządzenie nr 34/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Orle PLH220019 zmienione Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 4 lipca 2016 r.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”

Obszar ten obejmuje grupę jezior oligotroficznym, w tym dwóch lobeliowych – jezioro Pałsznik i Wygoda oraz jedno dystroficzne – jezioro Krypko, otoczonych lasami, głównie bukowymi. Jeziora lobeliowe obszaru charakteryzują się oligotroficznym środowiskiem wodnym o specyficznych właściwościach fizykochemicznych i rzadkimi zbiorowiskami roślinnymi z poryblinem jeziornym i kolczastym oraz lobelią jeziorną. Jezioro Krypko jest częściowo zniekształcone przez proces humizacji, nie stwierdzono w nim występowania podwodnych makrofitów, natomiast w litoralu występują licznie grąźel żółty i grzybień biały. W bezpośrednim sąsiedztwie jezior występują torfowiska wysokie i przejściowe, w części porośnięte borami i brzezynami bagiennymi. Na torfowiskach wysokich dominuje zbiorowisko wetniani ki pochwowatej i torfowca kończystego. W większości płatów w drzewostanie obok buka występuje także sosna i brzoza, a miejscami modrzew i świerk. Charakterystyczną cechą obszaru jest słabo rozwinięta sieć hydrograficzna, niktłe zasilanie powierzchniowe i bezodpływowy charakter zlewni wszystkich jezior. Na obszarze tym obowiązuje Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pełcznica PLH220020.

Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej

Obszar chronionego krajobrazu został powołany Rozporządzeniem nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń, przy czym obecnie obowiązujące zakazy i działania zawarte są w Uchwale nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Obszar ten położony jest na morenowym terenie Kępy Puckiej i na Sandrze Piaśnickim. Głównym walorem tego obszaru jest występowanie zwartej kompleksu leśnego o dużej zgodności drzewostanów z siedliskiem. W skład drzewostanu wchodzi przede wszystkim: buk, sosna, świerk, dąb i olsza. Teren moreny dennej porośnięty jest żyzną i kwaśną buczyną niżową oraz grądami.

Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby

Obszar chronionego krajobrazu został powołany Rozporządzeniem nr 5/94 z dnia 8 listopada 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszarów chronionego krajobrazu, określenia granic parków krajobrazowych i wyznaczenia wokół nich otulin oraz wprowadzenia obowiązujących w nich zakazów i ograniczeń, przy czym obecnie obowiązujące zakazy i działania zawarte są w Uchwale nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Obszar ten obejmuje dno pradoliny rzecznej, stanowiące największą tego typu jednostkę w województwie, oraz zbocza krawędzi Wysoczyzny Żarnowieckiej i Pojezierza Kaszubskiego. Charakteryzuje go bardzo urozmaicona rzeźba terenu, obecność dużych i stosunkowo dobrze zachowanych kompleksów leśnych i bardzo cennych geobotanicznie zbiorowisk łąkowych oraz szuwarowych w rejonie jeziora Orle.

Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną

Trójmiejski Park Krajobrazowy został powołany Uchwałą Nr XVI/89/79 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 03.05.1979 r. Natomiast cele ochrony Parku oraz zakazy zawarto w Uchwale Nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, zmienione Uchwałą nr 263/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. Park ten obejmuje tereny leśne ze śródleśnymi enklawami rolniczymi wsi Gniewowo, Zbychowo, Nowy Dwór Wejherowski, Reszki i Bieszkowice. Do najcenniejszych walorów przyrodniczych parku należy unikatowa polodowcowa rzeźba terenu, uformowana przez procesy związane ze zlodowaceniem północnopolskim, a zwłaszcza z jego ostatnią fazą, pomorską - od 15 do 13 tysięcy lat temu, od której zaczęło się ostateczne wycofywanie lądolodu z naszych ziem. Z drzew rodzimych największe znaczenie w lasach parku mają: buk pospolity, dąb bezszypułkowy i szypułkowy, sosna zwyczajna, brzoza brodawkowata i omszona, olcha czarna, topola osika, wierzba iwa, jarzębina, grab zwyczajny i jesion wyniosły. Do mniej licznych drzew rodzimych należą m.in. lipa drobnolistna, klon zwyczajny i wiąz górski. Najbardziej rozpowszechnionym drzewem w parku jest sosna zwyczajna. Pod względem botanicznej klasyfikacji największy udział powierzchniowy w parku mają zbiorowiska kwaśnej buczyny niżowej. Mniejszy udział mają żyzna buczyna niżowa i lasy bukowo-dębowe. Niewielkie z reguły i rozproszone fragmenty terenu zajmują grądy, łągi, bory bagienne i brzeziny bagienne. Szczególnie cennymi elementami środowiska w TPK są skąpożywe jeziora z florą lobeliową, torfowiska wysokie, wilgotne łąki, wysięki z roślinnością młak, ziołorośli i źródlisk, np. z rzadkim na niżu szuwarem manny gajowej o charakterze podgórskim, zaś ze zbiorowisk leśnych - podgórski łąg jesionowy. Do wartościowych obiektów należą też półnaturalne łąki kośne w dolinach, przyczyniające się do wzbogacenia krajobrazu i flory parku. W szacowanej na około 850 gatunków florze naczyniowej parku stwierdzono ponad 40 gatunków podlegających ochronie gatunkowej, a także szereg innych godnych uwagi - rzadkich, reliktowych, górskich. W granicach Parku stwierdzono 150 gatunków ptaków, z tego 122 to gatunki lęgowe. Spośród tych

ostatnich warto wspomnieć o rzadszych gatunkach ptaków drapieżnych: w parku gniazduje, między innymi, bielik oraz kania ruda. Słabo jeszcze poznana fauna ssaków prawdopodobnie nie odbiega specjalnie od typowej dla Niżu Polskiego. Z dużych ssaków żyją w parku m.in. dzik, sarna, jelen szlachetny oraz sporadycznie łoś (pojawiające się osobniki wędrujące). Ponad to: zając szarak, królik dziki, wiewiórka, lis, borsuk, wydra, kuny: domowa i leśna, tchórz, łasica, jeź wschodni. Z małych ssaków zasługują na wymienienie rzęsorek rzeczek oraz nietoperze borowiec wielki i nocek duży.

Rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”

Aktualnie w granicach rezerwatu przyrody obowiązuje Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie rezerwatu „Gałęźna Góra”. Celem ochrony jest zachowanie ekosystemów leśnych, w szczególności kwaśnej buczyny niżowej, żyznej buczyny niżowej, a także podgórskiego łęgu jesionowego oraz pozostałości wczesnośredniowiecznego grodziska i cmentarzyska kurhanowego. Dla rezerwatu ustanowiono plan ochrony Zarządzeniem Nr 19/2012 RDOŚ W Gdańsku z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra” zmienione Zarządzeniem RDOŚ z dnia 1 czerwca 2014 r. Spośród występujących tu 250 gatunków roślin naczyniowych, 9 podlega ochronie częściowej: centuria pospolita, gnieźnik leśny, listera jajowata, podkolan zielonawy, podrzeń żebrowiec, storczyk plamisty, wawrzynek wilczełyko, widłak jałowcowaty i wroniec widlasty. Występuje tu także m.in. jaskier kaszubski, który znajduje się na liście zagrożonych gatunków Pomorza Zachodniego i Wielkopolski.

Rezerwat przyrody „Pełcznica”

Rezerwat „Pełcznica” objęty jest Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Pełcznica”. Celem ochrony jest zachowanie ekosystemów śródleśnych jezior lobeliowych, torfowiskowych i otaczających je acydofilnych lasów liściastych oraz populacji zagrożonych wyginięciem i chronionych gatunków roślin i zwierząt, w szczególności poryblina kolczastego. Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 26 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pełcznica” określono działania ochronne na rzecz rezerwatu. Rezerwat ten obejmuje jeziora Pałsznik, Wygoda i Krypko oraz przylegające szuwały, torfowiska i zbiorowiska leśne. Dwa pierwsze to tzw. jeziora lobeliowe, zaś najmniejsze jezioro Krypko jest przykładem jeziora dystroficznego.

Rezerwat przyrody „Cisowa”

Rezerwat został powołany w 1983 r., natomiast obecnie obowiązującym jest Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Cisowa”. Celem ochrony w rezerwacie jest zachowanie w dobrym stanie ekosystemów leśnych: kwaśnej buczyny niżowej, żyznej buczyny pomorskiej, łęgu jesionowo-olszowego, a także obszarów źródliskowych. Dla tego terenu wyznaczono zadania ochronne Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2017 r. w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Cisowa”. Na ogólną liczbę 217 gatunków roślin naczyniowych występujących w rezerwacie 3 podlegają ochronie częściowej: gnieźnik leśny, wawrzynek wilczełyko i wroniec widlasty.

Rezerwat przyrody „Lewice”

Rezerwat przyrody Lewice został powołany Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 18 stycznia 1988 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody. Zarządzeniem Nr 26/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. ustanowiono plan ochrony dla rezerwatu (zmienione Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 1 czerwca 2016 r.). Rezerwat został utworzony w celu ochrony dobrze zachowanych torfowisk wysokich i przejściowych z roślinnością mszarną. Najcenniejszym elementem, założonego w 1988 roku na powierzchni 22,90 ha, rezerwatu są trzy zespoły roślinne na niezadrzewionej

części torfowiska: mszar dolinkowy (*Caricetum limosae*), mszar przygiełkowy (*Rhynchosporium albae*), wysokotorfowiskowy mszar kępowy (*Sphagnetum magellanicum*).

Użytek ekologiczny „Łąka nad Zagórką Strugą”

Użytek powołany Uchwałą nr XVI/191/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1285 z 04.04.2012 r.) o powierzchni 0,75 ha. Celem ochrony jest utrzymanie różnorodności gatunkowej flory i fauny, z zwłaszcza stanowisk ściśle chronionego stoplamka (kukułki) szerokolistnego (*Dactylorhiza majalis*).

Użytek ekologiczny „Migowe Wzgórza”

Użytek powołany Uchwałą nr XVI/190/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 1284 z 04.04.2012 r.) o powierzchni 1,0ha. Celem ochrony jest zachowanie stanowiska rzadkich, kalcyfilnych gatunków roślin, które znalazły na omawianym terenie szczególnie sprzyjające warunki siedliskowe.

Użytek ekologiczny „Kepiński Moczar”

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 2,16 ha. Przedmiotem ochrony jest torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Pryśniewska Łąka”

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 3,64 ha. Przedmiotem ochrony jest torfowisko przejściowe i łąki nawapienne.

Użytek ekologiczny „Migowa Łąka”

Użytek powołany Zarządzeniem nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. o powierzchni 7,06 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśna łąka.

Użytek ekologiczny „Nowiński Moczar”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 46/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,3 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśne torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,53 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśne torfowisko niskie z bogatą roślinnością łąk i szuwarów. Siedliska łąkowe na obszarze użytku ulegają szybkiej sukcesji zarastając roślinnością wysoką. Dodatkowym zagrożeniem dla flory użytku jest obecność licznej populacji niecierpka gruczołowatego – inwazyjnego gatunku obcego pochodzenia.

Użytek ekologiczny „Wyspowska łąka”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,33 ha. Przedmiotem ochrony jest śródleśne torfowisko niskie. W wyniku naturalnej sukcesji ulega on zarastaniu przez szuwar trzcinowy, krzewy i roślinność ruderalną.

Użytek ekologiczny „Miętowe bagienko”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z dnia 6 lipca 2006 r. o powierzchni 0,28 ha. Przedmiotem ochrony jest śródpolne torfowisko przejściowe.

Użytek ekologiczny „Żabno”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 2,32 ha. Celem ochrony jest zachowanie dystroficznego jeziora z otaczającym je torfowiskiem, stanowiska cennych gatunków roślin; miejsca odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych i miejsca rozrodu płazów.

Użytek ekologiczny „Sopieszyńska Młaka”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 2,55 ha. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska niskiego z charakterystyczną roślinnością, miejsca odpoczynku i żerowania ptaków wodno-błotnych i miejsca rozrodu płazów.

Użytek ekologiczny „Borowe Oczko”

Użytek powołany Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. o powierzchni 6,6 ha. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska przejściowego, stanowiska cennych gatunków roślin, łąkowisk oraz miejsc odpoczynku i żerowania rzadkich i chronionych gatunków ptaków wodno-błotnych oraz miejsc rozrodu płazów.

Pomniki przyrody

W granicach gminy występują 164 pomniki przyrody. Wśród nich znajdują się drzewa tworzące aleje pomnikową (Gościcino), pojedyncze drzewa (dominujące gatunki: dąb szypułkowy, lipa drobnolistna, buk zwyczajny) oraz głązy narzutowe.

2.4. Wymagania dotyczące ochrony przeciwpowodziowej

Dla rzek Reda, Bolszewka, Gościcina przepływających przez obszar gminy Wejherowo wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią:

- na których prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$ (średnio raz na 100 lat),
- na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$ (średnio raz na 10 lat),

oraz obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ (średnio raz na 500 lat).

Na rysunku studium zaznaczono powyższe obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Oznacza to konieczność zastosowania/zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz faktycznym zagospodarowaniu terenów - ograniczeń wynikających z położenia tych obszarów w opisanych powyżej strefach zagrożenia powodziowego.

3. STAN ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Na obszarze gminy Wejherowo powierzchnia użytków rolnych wynosi 5665,59 ha, co stanowi prawie 30% powierzchni gminy. W większości są to grunty orne (prawie 70% gruntów rolnych) oraz łąki (ok. 20%). Pozostałe tereny nieurbanizowane stanowią lasy, wody, nieużytki i grunty pozostałe. Pod względem

jakościowym i bonitacyjnym gmina Wejherowo charakteryzuje się gruntami dobrymi klasy IVa i IVb oraz najslabszymi V i VI klasy. Grunty o klasach III stanowią jedynie 0,62% całej gminy i 2% gruntów ornych.

Struktura użytkowania gruntów w gminie Wejherowo

Rodzaj użytkowania	Powierzchnia w ha	% powierzchni
Powierzchnia ogólna gminy	19421,87	100%
Użytki rolne	5665,59	29,17%
grunty orne w tym:	3934,04	20,26%
IIIa i IIIb klasa	119,5799	0,62%
IVa i IVb klasa	1901,6462	9,79%
V klasa	1230,7963	6,34%
VI klasa	639,9489	3,29%
łąki	1161,52	5,98%
pastwiska i sady	570,03	2,93%
Lasy	11790,52	60,71%
Wody	312,74	1,61%
Pozostałe grunty i nieużytki	269,67	1,39%

Dane: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu gminy Wejherowo.

Według Powszechnego Spisu Rolnego w 2010 r. na terenie gminy występowało 586 gospodarstw rolnych, przy czym wszystkie są gospodarstwami indywidualnymi. Struktura obszarowa gospodarstw w gminie jest dość rozdrobniona. W gminie Wejherowo przeważają pod względem ilości gospodarstwa małe, liczące do 5 ha. Odnotowano w tej grupie 353 gospodarstwa, które stanowią ponad 60% wszystkich gospodarstw w gminie. Jedynie 113 gospodarstwa rolne zajmuje powierzchnię większą niż 10 ha, co stanowi nie więcej niż 19,3%. Na jedno gospodarstwo przypada 9,7 ha użytków rolnych.

Struktura gospodarstw rolnych wg grup obszarowych użytków rolnych w gminie Wejherowo wg PSR z 2010 r.

Grupy obszarowe	Liczba gospodarstw ogółem
do 1ha	115
1 do 5 ha	238
5 do 10 ha	120
10 do 15 ha	61
15 ha i więcej	52
Ogółem	586

Dane: GUS Powszechny Spis Rolny 2010 r.

Strukturę zasiewów w gminie Wejherowo w roku 2010 przedstawiono w tabeli poniżej. Pod względem zajmowanej powierzchni dominowały zasiewy zbóż, których areal wynosił ok. 1515,77 ha, co stanowi 75,8% ogólnej powierzchni zasiewów. Uprawy ziemniaka zajmowały 107,87 ha co stanowi 5,4% wszystkich zasiewów. Widoczne w strukturze zasiewów są także uprawy przemysłowe stanowiące prawie 9% wszystkich zasiewów oraz rzepak i rzepik – 8,7%.

Struktura upraw w gminie Wejherowo wg PSR z 2010 r.

Wyszczególnienie	Powierzchnia w ha
Zboża	1515,77

Wyszczególnienie	Powierzchnia w ha
Ziemniaki	107,87
Uprawy przemysłowe	178,43
Rzepak i rzepik	174,54
Pozostałe	23,5

Dane: GUS Powszechny Spis Rolny 2010 r.

Spośród podstawowych gatunków zwierząt gospodarskich w gminie Wejherowo odnotowujemy największe pogłowie tj. 417 666 szt. drobiu. Następna w kolejności, choć w znacznie mniejszej ilości jest trzoda chlewna – 2587 szt. Pogłowie bydła wynosiło 1516 szt., a koni – 152 szt.

Pogłowie zwierząt gospodarskich w gminie Wejherowo wg PSR z 2010r.

Wyszczególnienie	Pogłowie (w szt.)
Bydło	1516
Trzoda chlewna	2587
Drób	417 666
Konie	152

Dane: GUS Powszechny Spis Rolny 2010 r.

4. STAN LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Na terenie gminy Wejherowo występują lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzewione, które zajmują łącznie 11 7910,52 ha, stanowiąc nieco ponad 60% powierzchni gminy. Największe kompleksy leśne znajdują się w części południowej (obejmuje ją Trójmiejski Park Krajobrazowy) oraz w części północnej. W części południowej dominują siedliska lasu mieszanego świeżego oraz kolejno lasu świeżego i boru mieszanego świeżego. W części tej zlokalizowane są także niewielkie płyty siedlisk boru świeżego oraz bagiennego, boru mieszanego bagiennego, lasu mieszanego wilgotnego i bagiennego oraz olsu i olsu jesionowego.

W części północnej natomiast przeważają siedliska boru mieszanego świeżego i boru świeżego. Podobnie jak w przypadku części południowej występują także małe płyty boru wilgotnego, bagiennego i lasu wilgotnego i bagiennego. W związku z zabiegami gospodarczymi w strukturze drzewostanu lasów w obydwu częściach gminy dominuje sosna. W drzewostanie odznacza się także duży udział buka, powstały w rezultacie odbudowy naturalnego charakteru tych zbiorowisk leśnych. Ponad 90% lasów pełni funkcje ochronne. Kompleksy te podzielono na następujące kategorie: glebochronne, wodochronne, cenne fragmenty rodzimej przyrody, stałe powierzchnie badawcze i doświadczalne, nasienne, ostoje zwierząt, w miastach i wokół miast oraz obronne. Największy odsetek w gminie Wejherowo stanowią lasy ochronne ze względu na położenie wokół miast (88%). Ponadto lasy tworzą warunki dla zachowania potencjału biologicznego gatunków i ekosystemów, zachowują różnorodność i złożoność krajobrazu.

Na terenie gminy Wejherowo zlokalizowany jest leśny kompleks promocyjny „Lasy Oliwsko-Darżlubskie”. Takie obszary tworzone są ze względu na potrzebę promocji zmienności warunków siedliskowych, różnorodności składu gatunkowego lasu i wielości pełnionych przez nich funkcji. Lasy Oliwsko-Darżlubskie to głównie lasy liściaste (drzewa liściaste zajmują ponad 71% ogólnej powierzchni). Te drzewostany o nietypowym, podgórskim charakterze wymuszają prowadzenie złożonej gospodarki leśnej. Dla tego kompleksu opracowano Jednolity program gospodarczo-ochronny Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Oliwsko-Darżlubskie”.

Obszar gminy Wejherowo wchodzi w skład trzech nadleśnictw: Gdańska, Wejherowa i Strzebielina. Plan urzędzenia lasu zawiera opis lasów i gruntów do zalesienia, analizę gospodarki leśnej w minionym okresie

oraz program ochrony przyrody. Gospodarka leśna na terenie lasów w granicach gminy prowadzona jest na podstawie:

- Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Wejherowo,
- Planu Urządzenia Lasu dla Nadleśnictwa Gdańsk,
- Planu Urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Strzebielino.

5. STAN DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

5.1. Historia

Osadnictwo na terenie gminy Wejherowo rozwijało się od początków XIII w. głównie na terenach polan i wyrębów, co w późniejszym czasie wpłynęło na kształt założeń ruralistycznych – osady powstawały w sposób gniazdowy. W średniowieczu na obszarze gminy przeważała własność książęca oraz nadania rycerskie i nieco mniej liczne nadania klasztorne.

W wieku XVII i XVIII wraz z powstaniem majątków i budową Wejherowa nastąpił kolejny etap rozwoju osadnictwa gminy. Wchłonęło ono drobne osady na skraju pradoliny Redy. W tym czasie nastąpił rozwój majątków w Górze i Bolszewie. Wraz z pojawieniem się przemysłu w XIX i w I poł. XX w. miejscowe osadnictwo po raz kolejny zaczęło się przekształcać. Dotyczy to głównie wsi Bolszewo i Gościcino, usytuowanych wzdłuż drogi krajowej.

Budynki powstawały w tradycji budowlanej kaszubskiej, tj. z przewagą zabudowy zagrodowej wielobudynkowej (każdy budynek o innej funkcji) ustawionych wokół regularnego prostokątnego podwórza. Budynki mieszkalne wznoszone były pierwotnie w konstrukcji drewnianej zrębowej oraz szkieletowej aż do XIX wieku, w którym zastępowano je cegłą licową. Tradycyjną formą dachu był dach dwuspadowy ze szczytami odeskowany o nachyleniu połaci około 45°. Z czasem, od końca XIX w. powszechna była forma dachu dwuspadowego półpłaskiego o nachyleniu połaci około 20° na wysokiej ścianie kolankowej (głównie we wsi Bolszewo, Gościcino). Do dziś zachowała się zabudowa domów robotniczych w Gościcinie wykonanych w tej właśnie formie ujęta w rejestrze zabytków.

Na terenie gminy zachowały się także zabudowania dworskie wraz z założeniami parkowymi. Najlepiej zachowanie znajdują się Górze (początki XX w.) oraz w Bolszewie.

Do najstarszych miejscowości w gminie należy Góra, która istniała już w połowie XIII w. Od około 1342 r. znajdował się tu kościół parafialny, a w 1415 r. – młyn. Zachował się w tym miejscu unikatowy układ ruralistyczny wsi o układzie ulicowym wraz z zespołem dworsko-parkowym i folwarcznym.

Na terenie gminy Wejherowo w tzw. Lasach Piaśnickich na przełomie 1939 i 1940 roku hitlerowcy rozstrzelali około 12 tysięcy osób.

5.2. Obiekty wpisane do rejestru zabytków

Zestawienie wszystkich obiektów, które zostały objęte ochroną konserwatorską na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 282 ze zm.) przedstawia poniższa tabela.

Wykaz zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków - stan na grudzień 2020 r.

Lp.	Lokalizacja	Obiekt	Nr w rejestrze
1.	Gościcino, ul. Drzewiarza 23/45; 30-48	zespół domów robotniczych (11 obiektów)	1046 z dnia 28.12.1983 r.
2.	Góra	układ ruralistyczny wsi Góra Pomorska	1091 z dnia 10.06.1985 r.
3.	Góra	kościół parafialny p.w. Św. Mateusza Apostoła wraz z terenem działki	1757 z dnia 09.05.2005 r.

Źródło: Rejestr zabytków nieruchomych, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Gdańsku

Wykaz zabytków ruchomych wpisanych do rejestru zabytków - stan na 2017 r.

Lp.	Lokalizacja	Obiekt	Nr w rejestrze
1.	Bolszewo	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny (Księża Pijarzy)	B-62/71 z dnia 25.10.1971
2.	Góra	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Św. Mateusza Apostoła	B-277/89 z dnia 14.08.1989
3.	Góra	Wyposażenie kościoła parafialnego pw. Św. Mateusza Apostoła	B-281/89 z dnia 28.12.1989

Źródło: Gminny program opieki nad zabytkami gminy Wejherowo

Na terenie gminy Wejherowo przedmiotem ochrony konserwatorskiej są:

- zespół domów robotniczych, układ ruralistyczny wsi Góra oraz kościół parafialny wraz z terenem działki w Górze, wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, wyposażenie kościołów parafialnych w Górze i Bolszewie,
- obiekty ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków, zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

5.3. Obiekty będące w gminnej ewidencji zabytków

W gminie Wejherowo znajdują się obiekty zabytkowe ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Są to zabytki architektury i budownictwa, w tym zespoły i obiekty o lokalnych walorach historycznych. Są to przede wszystkim domy mieszkalne i budynki gospodarcze. Liczba obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków wynosi 154 obiekty.

W granicach gminy Wejherowo zewidencjonowano następujące cmentarze:

- Biała – dz. nr 284, po lewej stronie drogi Sopieszyno-Wejherowo, cmentarz wojenny – mogiła „Biała”;
- Bolszewo, ul. Szkolna, cmentarz ewangelicki,
- Góra, ul. Słowiańska/Szkolna, cmentarz przydworowski, ob. teren pocmentarny,
- Góra, ul. Wiejska, cmentarz,
- Kniewo, ul. Leśna, cmentarz poewangelicki,
- Łężyce, cmentarz wojskowy,
- Piaśnica Wielka, cmentarz pomordowanych mieszkańców pomorza,
- Zamostne, ul. Wejherowska, cmentarz ewangelicki.

W załączniku A do niniejszego opracowania został zamieszczony pełny wykaz obiektów zabytkowych nieruchomych, ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków.

5.4. Zabytki archeologiczne

Zgodnie z art. 3 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 282 ze zm.) zabytek archeologiczny, to zabytek nieruchomy, będący powierzchnią, podziemną lub podwodną

pozostałością egzystencji i działalności człowieka, złożoną z nawarstwień kulturowych i znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów lub zabytek ruchomy, będący tym wytworem.

Przedmiotem ochrony są nie tylko poszczególne wytwory człowieka, ale i ich kulturowy kontekst — razem tworzą integralną całość, w terminologii naukowej zwaną stanowiskiem archeologicznym. Wydzielony wytwór określa się natomiast mianem artefaktu. Stanowiskiem archeologicznym jest obszar występowania archeologicznych zabytków nieruchomych i ruchomych jako spójnej całości, zaś artefaktem jest wydzielony, indywidualny zabytek ruchomy, np. pozyskany w trakcie badań archeologicznych. Wzajemne powiązanie przestrzenne poszczególnych nieruchomych i ruchomych części stanowiska archeologicznego stanowi właściwą, oryginalną i niepowtarzalną substancję zabytku archeologicznego.

W gminie Wejherowo występują stanowiska archeologiczne ujęte w gminnej ewidencji zabytków. Stanowisk archeologicznych jest 144. Jak dotąd 4 stanowiska o własnej formie terenowej wpisano do rejestru zabytków:

- grodzisko wczesnośredniowieczne w obrębie Gowino - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-52 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 04.12.1968 r. (dawny nr rej. zab. 30/A);
- cmentarzysko kurhanowe w obrębie Gowino - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-72 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.05.1969 r. (dawny nr rej. zab. 49/A);
- grodzisko wczesnośredniowieczne w obrębie Gniewowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-162 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 23.12.1970 r. (dawny nr rej. zab. 124/A);
- grodzisko średniowieczne w obrębie Warszkowo (znane też pod nazwą Orle) - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-308 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 08.12.1972 r. (dawny nr rej. zab. 250/A).

Ponadto, na obszarze gminy Wejherowo znajduje się osiem stanowisk płaskich (bez własnej formy terenowej) wpisanych do rejestru zabytków:

- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Zbychowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-230 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 22.11.1971 r. (dawny nr rej. zab. 175/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Sopieszyno - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-231 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 15.12.1971 r. (dawny nr rej. zab. 176/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Kąpino – wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-243 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 17.12.1971 r. (dawny nr rej. zab. 199/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Łężyce - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-283 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 05.12.1972 r. (dawny nr rej. zab. 225/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Ustarbowo - wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-439 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 14.12.1978 r. (dawny nr rej. zab. 361/A);
- cmentarzysko grobów skrzynkowych z wczesnej epoki żelaza w obrębie Gościcino – wpisane do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-472 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 388/A);

- osada wielokulturowa w obrębie Orle - wpisana do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-473 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 389/A);
- osada wielokulturowa w obrębie Orle - wpisana do rejestru zabytków archeologicznych województwa pomorskiego pod nr C-474 decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 29.12.1983 r. (dawny nr rej. zab. 390/A).

Na terenie gminy Wejherowo występują również stanowiska archeologiczne niewpisane do rejestru zabytków, jednakże posiadające własną formę terenową (dwa grodziska w miejscowości Zamostne oraz pojedynczy kurhan w miejscowości Zbychowo), a także stanowisko archeologiczne płaskie niewpisane do rejestru zabytków, jednakże posiadające wyjątkową wartość historyczno-naukową (osada palaitowa w miejscowości Góra/Orle).

5.5. Aleje, osie i ciągi widokowe

Na obszarze gminy wyróżnić można:

1. osie widokowe w miejscowości Góra – ze wszystkich trzech wjazdów do wsi na kościół pw. Św. Mateusza Apostoła;
2. ciągi widokowe:
 - a. Gniewowo, ul. Cystersów w stronę Jeziora Wyspowo,
 - b. Zamostne, ul. Wejherowska w stronę otwartego krajobrazu i wsi Kniewo;
3. otwarcie widokowe:
 - a. Pińskie, ul. Pińska w kierunku krajobrazu otwartego i wsi Reszki;
4. aleje:
 - a. Kąpino, ul. Lipowa,
 - b. Bieszkowice, ul. Gdańska,
 - c. Zamostne – Kniewo, aleja Lipowa.

5.6. Dobra kultury współczesnej

Pod pojęciem dobra kultury współczesnej należy rozumieć niebędące zabytkami dobra kultury, takie jak pomniki, miejsca pamięci, budynki, ich wnętrza i detale, zespoły budynków, założenia urbanistyczne i krajobrazowe, będące uznanym dorobkiem współcześnie żyjących pokoleń, jeżeli cechuje je wysoka wartość artystyczna lub historyczna. Wśród dóbr kultury współczesnej obszaru gminy Wejherowo, wyróżnić można m.in.:

- Pomnik Ofiar Piaśnicy,
- Cmentarz – Miejsce Pamięci w Piaśnicy.

5.7. Krajobraz kulturowy – wnioski, rekomendacje, granice krajobrazów priorytetowych wynikające z audytu krajobrazowego

Dla województwa pomorskiego nie został opracowany audyt krajobrazowy, w związku z powyższym nie ma określonych granic krajobrazów priorytetowych na terenie gminy Wejherowo.

Krajobraz gminy wzbogacają kompleksy leśne oraz tereny zadrzewień i zakrzewień występujące na ok. 60% powierzchni gminy oraz enklawy terenów rolniczych. Nie bez znaczenia jest także lokalizacja jezior i wód powierzchniowych. Na terenach w części centralnej odnotowuje się presję związaną z urbanizacją w postaci terenów mieszkaniowych i produkcyjno-usługowych.

Charakterystyczne elementy, kształtujące krajobraz kulturowy to układy ruralistyczne wsi, zachowane w dobrym stopniu (zwłaszcza układ wsi Góra). Oprócz nich na uwagę zasługują sylwety kościołów, w tym zwłaszcza ten zlokalizowany w Górze.

Istotnymi elementami krajobrazu są dominanty techniczne. Na terenie gminy Wejherowo są to wieża ciśnień i komin elektrowni parowej w Gościcinie.

6. TURYSTYKA

Wśród największych walorów turystycznych gminy Wejherowo oprócz walorów przyrodniczo – krajobrazowych należy wyróżnić także liczne walory dziedzictwa kulturowego. Ze względu na powyższe uwarunkowania przestrzenne, turystyka stanowi obszar wymagający szczególnej polityki proturystycznej, co zostało podkreślone w Planie województwa. Gmina Wejherowo stanowi piękny zakątek północnych Kaszub i położona jest na ważnym szlaku komunikacyjnym łączącym Gdańsk ze Szczecinem. W odległości zaledwie kilkunastu kilometrów w linii prostej od gminy znajduje się Morze Bałtyckie. Gmina Wejherowo jest miejscowością o długiej historii i bogatych tradycjach. Sąsiedztwo z miastem Wejherowo stwarza dobre warunki do utworzenia wiejsko – miejskiego obszaru funkcjonalnego i wspólnej realizacji wielu ważnych dla obu stron projektów. Gmina stopniowo traci swój charakter rolniczy na rzecz rozwoju sieci usług, produkcji i funkcji mieszkaniowej.

W zakresie walorów krajobrazowych nie sposób nie wspomnieć, iż ponad 50% powierzchni gminy znajduje się w obrębie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Na terenie gminy Wejherowo znajdują się również piękne jeziora o czystej wodzie – Zawiat, Bieszkowice, Borowo, Orle, Wyspowo oraz Ustarbowo.

Na osoby pragnące połączyć piękno natury ze sportem i rekreacją czeka 18-dołkowe pole golfowe w Pętkowicach. W Kniewie znajduje się natomiast ferma strusi afrykańskich. Poza obcowaniem z tymi egzotycznymi ptakami i możliwością skosztowania przyrządzonych z nich przysmaków, na miejscu można również skorzystać z uroków wędkowania i grzybobrania. Dla chętnych organizowane są przejażdżki bryczką, a zimą kuligi.

Pieszne szlaki turystyczne przebiegające przez obszar gminy Wejherowo to:

- Szlak Wejherowski: Sopot Kamienny Potok - Wejherowo o łącznej długości 54,6 km (czerwony),
- Szlak Puszczy Darżlubskiej: Wejherowo - Krokowa o łącznej długości 39,4 km (zielony),
- Szlak Zagórskiej Strugi: Gdynia Wzgórze św. Maksymiliana - Wejherowo o łącznej długości 56,7 km (czarny).

W ramach projektu projektu „Turystyczny Szlak Północnych Kaszub – budowa/przebudowa publicznej infrastruktury turystycznej. Stworzenie spójnego szlaku rowerowego na terenie gmin, powiatów wejherowskiego i puckiego”, przewidziano na terenie gminy Wejherowo budowę 500-metrowej drogi rowerowej o utwardzonej nawierzchni wzdłuż ul. Ofiar Piaśnicy od granicy z gminą Wejherowo do rozwidlenia na Mużę, budowę 5550-metrowej drogi rowerowej o nawierzchni gruntowej w pasie przeciwpożarowym wzdłuż drogi nr 218 do skrzyżowania z grobami piaśnickimi, poprawę nawierzchni łącznie 4550-metrowej leśnej drogi gruntowej pomiędzy grobami piaśnickimi, a Warszkowem i pomiędzy Warszkowem a granicą gminy, ustawienie dwóch tablic informacyjnych na początku drogi w pasie przeciwpożarowym przy drodze nr 218 i przy skrzyżowaniu z grobami piaśnickimi oraz oznakowanie 13 600-metrowego szlaku rowerowego Rumia – Białogóra na odcinku Wejherowo – Opalino. Wytyczono i zorganizowano pieszny zielony szlak „Puszczy Darżlubskiej” (Wejherowo - Krokowa), pieszny czerwony szlak „ Wejherowski” (Wejherowo – Sopot Kamienny Potok), pieszny czarny szlak „ Zagórskie Strugi” (Wejherowo - Gdynia), Trasę Nordic Walking Park Gminy Wejherowo czerwona nr 6 Orle-Piaśnica-Orle, Trasę Nordic Walking Park Gminy Wejherowo – czerwona nr 5 Miga – Orle – leśnictwo Miga, Trasę Pomorski Park Nordic Walking – żółta nr 35 Bolszewska, Trasę Pomorski Park Nordic Walking – zielona nr 36 Leśną Drogą, Trasę Pomorski Park Nordic Walking –

czerwona nr 37 Polnymi Duktami oraz Trasę Pomorski Park Nornic Walking – czarna nr 38 Ku Pomorskiej Górze. Jest to niebagatelna baza do rekreacji mieszkańców oraz uprawiania sportu zorganizowanego. W ostatnich latach gmina Wejherowo rozwija się również w zakresie infrastruktury szlaków turystycznych i rowerowych. Przez obszar gminy Wejherowo przebiegają trasy rowerowe o łącznej długości ok. 37,0 km. Należą do nich:

- Rumia - Reda - Wejherowo – 31,0 km,
- Wielka Droga Kalwaryjska - 6,0 km.
- Na rzece Redzie planowane jest wytyczenie i zagospodarowanie wodnego szlaku turystycznego.

7. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

7.1. Rynek pracy

Charakterystykę rynku pracy na terenie gminy Wejherowo obrazuje poniższa tabela.

Rynek pracy gminy Wejherowo w latach 2009-2019 – stan na grudzień 2020 r.

lata:	pracujący			bezrobotni zarejestrowani			udział bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym [%]		
	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem
2009	2 226	1 546	3 772	373	455	828	5,4	7,2	6,2
2010	2 214	1 348	3 562	463	559	1022	6,6	8,6	7,6
2011	2 368	1 368	3 736	361	617	978	5,0	9,3	7,0
2012	2 341	1 514	3 855	474	682	1156	6,3	10,0	8,1
2013	2 235	1 465	3 700	459	683	1142	6,0	9,8	7,8
2014	2 432	1 642	4 074	416	623	1039	5,3	8,7	6,9
2015	2 458	1 928	4 386	326	528	854	4,1	7,2	5,6
2016	2 530	1 764	4 294	244	491	735	3,0	6,6	4,7
2017	2 553	2 150	4 703	158	382	540	1,9	5,0	3,4
2018	2 583	2 161	4 744	149	377	526	1,8	4,9	3,3
2019	2 643	2 443	5 086	138	321	459	1,6	4,1	2,8

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS

Gmina Wejherowo charakteryzuje się relatywnie niskim poziomem bezrobocia. Największy udział osób bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym, zgodnie z powyższą tabelą, nastąpił w latach 2010-2012. Następnie od roku 2013 zauważalny jest stopniowy spadek, który doprowadza w roku 2019 do osiągnięcia wartości 2,8%.

Spadek bezrobocia na przestrzeni lat, jaki osiągnęła gmina Wejherowo z pewnością jest pochodną dogodnej lokalizacji gminy. Przebiegające przez gminę dwie drogi wojewódzkie i droga krajowa, oraz dobre połączenia z sąsiadującymi ośrodkami miejskimi sprawiają, że wielu pracodawców na siedziby swoich działalności wybiera właśnie gminę Wejherowo i jej okolice.

7.2. Mieszkalnictwo

Zasoby mieszkaniowe na terenie gminy Wejherowo w latach 2008-2018 zostały przedstawione w poniższej tabeli.

Za Zasoby mieszkaniowe gminy Wejherowo w latach 2008-2018 – stan na grudzień 2020 r.

Lata	liczba mieszkań		liczba izb	powierzchnia użytkowa mieszkań (m ²)	
	ogółem	własność gminy	ogółem	ogółem	własność gminy
2008	4 869	b.d.	21 417	475 493	b.d.
2009	5 060	37	22 463	502 722	1 689
2010	5 242	b.d.	24 470	547 895	b.d.
2011	5 486	b.d.	25 324	569 269	b.d.
2012	5 661	b.d.	26 054	586 971	b.d.
2013	6 033	35	27 372	616 162	1 535
2014	6 168	b.d.	28 050	633 672	b.d.
2015	6 377	42	29 028	657 481	1 334
2016	6 523	29	29 793	676 198	1 187
2017	6 673	b.d.	30 446	693 777	b.d.
2018	6 882	28	31 392	719 041	1 156

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS

Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w gminie Wejherowo na 1 osobę - stan na grudzień 2020 r.

Lata	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Pow. [m ²]	23,4	24,0	25,7	25,9	26,1	26,7	26,9	27,3	27,4	27,4	27,9

Źródło: Bank Danych Lokalnych GUS

W latach 2008 - 2018 widoczny jest systematyczny wzrost liczby mieszkań oraz powierzchni mieszkań.

Pod względem własnościowym, mieszkania użytkowane w 2009 r. należały w ponad 99% do osób prywatnych. W roku 2018 wartość utrzymywała się na niemalże tym samym poziomie, a wynosiła dokładnie 99,6%. Zauważa się jednak ciągły przyrost liczby mieszkań na terenie gminy.

7.3. Oświata i wychowanie

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego dla roku 2016, na terenie gminy Wejherowo funkcjonowało 6 oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych, prowadzonych przez jednostki samorządu gminnego, które dysponowały łącznie 356 miejscami dla dzieci. Na szkolnictwo podstawowe natomiast składało się 6 szkół podstawowych oraz 2 gimnazja. Obecnie nadal funkcjonuje 6 oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych, ale dysponują one już większą ilością miejsc dla dzieci - ogółem 508 miejscami. Po reformie edukacji, od września 2017 r., na terenie gminy Wejherowo działa 7 szkół podstawowych, z czego 6 jest prowadzonych przez jednostki samorządu gminnego, a 1 przez organizację

wyznaniową. Zgodnie z danymi Urzędu Gminy z roku szkolnego 2019/2020, do szkół podstawowych uczęszcza łącznie 3 417 uczniów, natomiast do przedszkoli 563 dzieci. W 2018 roku, według danych GUS, szkoły podstawowe dysponowały łącznie 132 oddziałami, natomiast ilość oddziałów przedszkolnych w gminie wynosiła 23. Według danych Urzędu Gminy, ogółem w gminie wiejskiej Wejherowo funkcjonuje 1 przedszkole publiczne, 6 niepublicznych oraz 1 punkt przedszkolny. Szkolnictwo ponadpodstawowe odbywa się poza granicami gminy. Młodzież wybiera najczęściej szkoły położone w Wejherowie, Rumii, Lęborku, czy w Trójmieście.

Szkoły podstawowe i przedszkola w gminie Wejherowo:

- Szkoła Podstawowa im. im. Jakuba Wejhera w Górze,
- Szkoła Podstawowa im. Jana Brzechwy w Orlu,
- Samorządowa Szkoła Podstawowa im. mjr H. Sucharskiego w Gościcinie,
- Samorządowa Szkoła Podstawowa im. Alojzego Nagle w Nowym Dworze Wejherowskim,
- Samorządowa Szkoła Podstawowa im. por. Jana Penconka w Gowinie,
- Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Bolszewie,
- Szkoła Podstawowa Towarzystwa Salezjańskiego im. ks. Ignacego Błażewskiego w Kniewie,
- Gminne Przedszkole w Bolszewie,
- Przedszkole niepubliczne „Stefek Burczymucha” w Bolszewie,
- Niepubliczne przedszkole „Pluszak” w Nowym Dworze Wejherowskim,
- „Bajkowe przedszkole” w Bolszewie,
- Niepubliczne przedszkole „Leśna kraina” w Bolszewie,
- Przedszkole przyrodniczo-ekologiczne „Zielona Sówka” w Górze,
- Niepubliczne przedszkole matematyczno-językowe „Bajkowa dolina” w Gościcinie,
- punkt przedszkolny „Przyjaciele Kubusia Puchatka BIS” w Bolszewie

7.4. Usługi zdrowia

W zakresie podstawowej opieki zdrowotnej na terenie gminy Wejherowo funkcjonują następujące przychodnie:

- Ośrodek Zdrowa NZOZ „BUKOWA”, Gościcino, ul. Wejherowska 26,
- Ośrodek Zdrowa NZOZ, Bolszewo, ul. Zamostna 3a.

Na terenie gminy nie funkcjonuje lecznictwo zamknięte. Pacjenci kierowani są głównie do Szpitala Specjalistycznego im. Floriana Ceynowy w mieście Wejherowie. Część mieszkańców Gminy Wejherowo, szczególnie zamieszkali w części zachodniej (Gowino, Ustarbowo, Sopieszyno) i południowej (Gniewowo, Zbychowo, Bieszkowice, Reszki, Nowy Dwór Wejherowski) korzysta z usług lekarzy rodzinnych w Zakładach Opieki Zdrowotnej na terenie miasta Wejherowa. Ponadto w mieście funkcjonują prywatne gabinety lekarskie i stomatologiczne.

W zakresie pomocy społecznej, na terenie gminy Wejherowo funkcjonuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, którego celem jest rozpoznawanie i zaspakajanie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin, które własnym staraniem nie są w stanie pokonać trudności oraz umożliwienie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka.

Na obszarze gminy Wejherowo funkcjonują także 2 apteki:

- Apteka „Arnika”, Bolszewo, ul. Zamostna 3a,
- Apteka „Starowiejska”, Bolszewo, ul. Zamostna 3c.

7.5. Sport

W zakresie infrastruktury sportowej i rekreacyjnej na terenie gminy Wejherowo funkcjonują obiekty sportowe o zróżnicowanej funkcji, m.in. lodowisko, boiska, hale sportowe i place zabaw. Najważniejszym z nich jest hala widowiskowo-sportowa przy szkole podstawowej w Bolszewie. Oprócz pełnowymiarowej hali krytej, dostosowanej do dużych imprez sportowych i widowiskowych, kompleks posiada zewnętrzne bieżnie lekkoatletyczne, boiska do koszykówki, siatkówki, pełnowymiarowe boisko trawiaste do piłki nożnej oraz siłownię, saunę, salki gimnastyczne, stoły do ping – ponga. Ponadto w Bolszewie zlokalizowana jest strefa sportowo-rekreacyjna „Art-Park”, na której znajdują się boiska do koszykówki oraz siatkówki plażowej, całoroczna górką saneczkarska ze stalową zjeżdżalnią, urządzenia do fitness, zjazd linowy oraz plac zabaw z urządzeniami rekreacyjnymi. Nazwy obiektów wraz z ich lokalizacją, obrazują poniższe tabele:

Wykaz obiektów sportowych

L.p.	Obiekt sportowy	Adres, lokalizacja
1.	Lodowisko w Szkole Podstawowej im. mjr H. Sucharskiego	ul. Wejherowska 22, Gościcino
2.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej im. Alojzego Nagla	ul. Szkolna 1, Nowy Dwór Wejherowski
3.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej im. Jana Penconka	ul. Wejherowska 60, Gowino
4.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej im. Mikołaja Kopernika	ul. Szkolna 13, Bolszewo
5.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej im. Jakuba Wejhera	ul. Szkolna 4, Góra
6.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej im. Jana Brzechwy	ul. Nadrzeczna 19, Orle
7.	Hala sportowa w Szkole Podstawowej Towarzystwa Salezjańskiego im. ks. Ignacego Błaziejewskiego	ul. Aleja Lipowa 117, Kniewo
8.	Boisko piłkarskie	ul. Szkolna, Orle
9.	Boisko piłkarskie (trawiaste)	ul. Leśna 35, Bolszewo
10.	Boisko piłkarskie (trawiaste)	ul. Południowa 4, Gościcino
11.	Boisko piłkarskie	ul. Parkowa 5, Kąpino
12.	Kompleks sportowy „Moje boisko - Orlik 2012”	ul. Sójkowa 6, Gościcino
13.	„Art-Park”	ul. Zamostna, Bolszewo
14.	Pole golfowe „Sierra Golf Club”	Pętkowice

Źródło: Urząd Gminy Wejherowo, Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021

Wykaz placów zabaw

L.p.	Obiekt	Adres, lokalizacja
1.	Obiekt obiekt rekreacyjno - sportowy (wiata + boisko + plac zabaw + siłownia Kąpino Królowej Jadwigi zewnętrzna	ul. Królowej Jadwigi, Kąpino
2.	„Art-Park”	ul. Zamostna 4/A, Bolszewo
3.	Plac zabaw z siłownią przy stawie retencyjnym	ul. Wejherowska/Długa, Sopieszyno
4.	Boisko wiejskie + plac zabaw + siłownia zewnętrzna	ul. Szkolna, Orle
5.	Plac zabaw z siłownią fitness	ul. Wejhera, Gniewowo

L.p.	Obiekt	Adres, lokalizacja
6.	Plac zabaw	ul. Okrężna, Gościcino
7.	Plac zabaw	ul. Źródłana, Gościcino
8.	Miejsce rekreacji (plac zabaw, wiata grillowa)	Warszkowo
9.	Plac zabaw z urządzeniami fitness	ul. Aleja Lipowa, Kniewo
10.	Strefa rekreacyjno – sportowa (boisko, plac zabaw z urządzeniami fitness)	ul. Lipowa, Ustarbowo
11.	Plac zabaw z siłownią zewnętrzną i pomostem	Zbychowo
12.	Plac zabaw	Reszki
13.	Plac zabaw	Łężyce

Źródło: Urząd Gminy Wejherowo, Raport o stanie gminy za 2019 rok

Na obszarze gminy Wejherowo działalność prowadzi 11 organizacji sportowych. Nazwy organizacji sportowych wraz z ich lokalizacją obrazuje poniższa tabela:

Wykaz organizacji sportowych

L.p.	Organizacja sportowa /Stowarzyszenie	Adres, lokalizacja
1.	Uczniowski Klub Sportowy Olimp Bolszewo	ul. Leśna 35, Bolszewo
2.	Klub Sportowy Amator Gościcino	ul. Akacyjowa 7, Gościcino
3.	Junak Gowino	-
4.	Bolszewianka Bolszewo	ul. Karnowskiego 1, Bolszewo
5.	Młodzieżowy Klub Sportowy ProFan Gościcino	ul. Słoneczna 40, Gościcino
6.	Orły Gościcino	-
7.	Katolicki Klub Sportowy Orle	ul. Zamostna 2b, Orle
8.	Bolszewski Klub Rowerowy Cyklista	ul. Zamostna 1, Bolszewo
9.	Akademia Sportów Walki i Fitness „Free Fight”	ul. Świerkowa 4, Bolszewo
10.	Stowarzyszenie Sportów Walki i Lekkiej Atletyki Shotokan	ul. Żeromskiego 5, Bolszewo
11.	Wejherowskie Towarzystwo Cyklistów	ul. Drzewiarza 2, Gościcino
12.	Gminny Klub Sportowy Barca Bolszewo	-

Źródło: Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021, <https://ugwejherowo.pl/stowarzyszenia/>

7.6. Kultura

Na terenie gminy Wejherowo podstawową działalność kulturalną pełni Biblioteka i Centrum Kultury Wejherowo, z siedzibą główną w Gościcinie przy ul. Drzewiarza 2.

Jednostka ta posiada 3 następujące filie na terenie gminy:

- Filia nr 1 w Bolszewie przy ul. Reja 9,
- Filia nr 2 w Nowym Dworze Wejherowskim przy ul. Szkolnej 1,
- Filia nr 3 w Bieszkowicach przy ul. Szkolnej 2.

Zmiana statutu Samorządowej Instytucji Kultury spowodowana była koniecznością dostosowania obiektu do obowiązujących przepisów prawa, jak i do obecnej działalności Biblioteki. W chwili obecnej, Biblioteka oprócz zadań z zakresu gromadzenia, opracowywania i udostępniania materiałów bibliotecznych, prowadzi szeroką działalność w zakresie kultury. Instytucja organizuje m.in. warsztaty artystyczne, warsztaty z kultury i tradycji regionalnej, zajęcia edukacyjne, konferencje popularnonaukowe. Ponadto znajduje się tu wiata garncarska i muszla koncertowa.

Miejszem szczególnie istotnym jest bardzo dobrze wykształcona Biblioteka Publiczna w Bolszewie. Jest to jednostka bardzo nowoczesna. Może się ona poszczycić tym, że była pierwszą skomputeryzowaną jednostką w powiecie wejherowskim. Na wyposażeniu jednostki znajduje się sprzęt audiowizualny i 10 zestawów komputerowych, z których 6 posiada dostęp do bezpłatnej czytelni internetowej. Łączny księgozbiór filii wynosi ok. 34 tys. woluminów. Do biblioteki zapisanych jest około 3000 użytkowników, z czego ok. 2000 korzysta z niej regularnie. Biblioteka posiada także czytelnię, która umożliwia korzystanie z wszelkich czasopism i innych periodyków.

Z ramienia Biblioteki i Centrum Kultury Wejherowo działalność swoją prowadzą zespoły i sekcje: Orkiestra Dęta Gminy Wejherowo, Chór Gaudeamus. Prowadzone są również różnorodne projekty kulturalne i warsztaty, zajęcia rzeźbiarskie i ceramiczne, warsztaty plastyczno-malarskie, zajęcia teatralne i scenograficzne, warsztaty dziennikarskie, czy wystawy. Ponadto w gminie Wejherowo możemy znaleźć wiele zespołów artystycznych, jak choćby wyżej wspomniane działające z ramienia Biblioteki, czy Dziecięcy Zespół Regionalny „Dzieci z Góry”, Grupa Teatralna JBT przy SSP w Bolszewie i zespół kabaretowo-śpiewaczy „Zbychowianki” w Zbychowie.

Na terenie Gminy corocznie odbywa się szereg imprez o charakterze kulturalnym, organizowanych przez szkoły i rady sołeckie. W kalendarz stałych imprez wpisał się już m.in.:

- Festyn Kultury Kaszubskiej i Religijnej w Gościnnie,
- Festyn Kultury Kaszub w Gowinie,
- Kaszubskie Zielone Świątki w Zbychowie,
- Dni Gminy Wejherowo,
- Dożynki,
- Piknik Ekologiczny w Gościnnie,
- Dni Piaśnickie.

W ramach innych zadań aktywizujących, mieszkańcy mają szansę uczestniczyć w działalnościach różnych organizacji społecznych jak np.: Ochotnicza Straż Pożarna, Koła Gospodyń Wiejskich, stowarzyszenia emerytów i rencistów, zespoły artystyczne, kluby sportowe i inne organizacje pozarządowe.

7.7. Baza noclegowa

Baza noclegowa gminy Wejherowo jest zróżnicowana. Na obszarze gminy zlokalizowanych jest 7 obiektów noclegowych oferujących łącznie 258 miejsc noclegowych. Największą liczbę miejsc noclegowych świadczy hotel VICTORIA (95 miejsc). Znacząca liczbę w odsetku miejsc noclegowych gmin stanowią również: zajazd BOSS (50 miejsc) i ośrodek wypoczynkowy w Bieszkowicach (44 miejsca). Liczba miejsc noclegowych ma tendencję rosnącą z uwagi na rozwijającą się turystykę w gminie i w okolicach. Szczegółowe informacje zawarte zostały w poniższej tabeli.

Baza noclegowa na terenie gminy Wejherowo

Lp.	Nazwisko i imię/nazwa	Adres
1.	Hotel VICTORIA	ul. Zamostna 1, Bolszewo

Lp.	Nazwisko i imię/nazwa	Adres
2.	Zajazd BOSS	ul. Łężyce 5A, Koleczkowo
3.	Gospodarstwo agroturystyczne	ul. Zbychowo 62, Nowy Dwór
4.	Gościniec „Wsi Spokojna”	ul. Wejherowska 113, Gowino
5.	Gospodarstwo agroturystyczne	ul. Kniewo 55, Zamostne
6.	Gospodarstwo agroturystyczne	ul. Nadrzeczna 15, Orle
7.	Gospodarstwo agroturystyczne	Gniewowo, Gniewowo

Źródło: Urząd Gminy Wejherowo

7.8. Inne usługi

Usługi handlu na terenie gminy Wejherowo są stosunkowo dobrze rozwinięte. Gmina posiada cztery obiekty handlowe wielkopowierzchniowe (powyżej 400m²). Są to:

- Tesco w Bolszewie,
- Centrum Handlowe COMES w Bolszewie,
- Biedronka w Bolszewie,
- Polomarket w Gościcinie.

Główne skupiska sklepów specjalistycznych oraz sklepy sieci dyskontowych zlokalizowane są przede wszystkim w miejscowościach Bolszewo i Gościcino (Tesco, Odido, Lewiatan, Delikatesy Centrum i inne). Ponadto w gminie zlokalizowanych jest kilka oddziałów i placówek bankowych. Wśród pozostałych usług wyróżnić można usługi transportowe, wypożyczalnię rowerów, usługi fryzjerskie, usługi z zakresu nieruchomości, rachunkowości czy ubezpieczeń. Na terenie gminy Wejherowo znajdują się e stacje paliw, przy ul. Zamostnej 27 w Górze oraz przy ul. Jeżynowej 2 w Łężycach.

Obiekty gastronomiczne (restauracje, bary, pizzerie, kawiarnie, cukiernie) są nierównomiernie rozmieszczone na terenie gminy Wejherowo. Ich zdecydowana większość koncentruje się w Bolszewie.

W zakresie placówek pocztowych, na terenie gminy Wejherowo funkcjonuje

- Agencja Pocztaowa Bolszewo (ul. Zamostna 39, Bolszewo),
- Agencja Pocztaowa Gościcino (ul. Brzozowa 1, Gościcino),
- Agencja Pocztaowa MAłe Gowino (ul. Długa 15, Gowino).

Na terenie gminy Wejherowo zlokalizowanych jest 7 parafii rzymskokatolickich:

- Parafia Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gościcinie (ul. Słoneczna 17a, Gościcino),
- Parafia Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Bolszewie (ul. Ks. Stanisława Konarskiego 1, Bolszewo),
- Parafia Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Orlu (ul. Zamostna 2A, Orle),
- Parafia pw. św. Mateusza Apostoła (ul. ks. Felskiego 1, Góra),
- Parafia św. Izydora w Gowinie (ul. Kościelna, Gowino),
- Parafia Stygmatów św. Franciszka w Nowym Dworze Wejherowskim (ul. Ks. Jana Pawłowskiego, Nowy Dwór Wejherowski),
- Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem Matki Boskiej Fatimskiej (ul. Wiejska 39, Kąpino).

Ponadto na w Sopieszynie znajduje się także Kaplica Rzymskokatolicka pw. św. Krzysztofa, która obecnie podlega pod wejherowską Kolegiatę, ale w przyszłości planowane jest również założenie parafii w tym miejscu.

7.9. Działalność gospodarcza

Na terenie gminy Wejherowo w połowie 2020 r. było zarejestrowanych 3 285 podmiotów gospodarki, z czego 3 275 funkcjonowało w sektorze prywatnym. W tym czasie działało 183 spółek handlowych, z czego 13 z udziałem kapitału zagranicznego.

Spośród wszystkich sektorów gospodarki narodowej, najczęściej spotykaną formą działalności są przedsiębiorstwa należące do sekcji F, tj. z zakresu budownictwa (24,65%) oraz do sekcji G, tj. handlu hurtowego i detalicznego oraz naprawy pojazdów samochodowych, z włączeniem motocykli (18,53%). Do kolejnych najpowszechniejszych działalności należą: sekcja C, tj. przetwórstwo przemysłowe (15,23%), oraz sekcja M, tj. działalność profesjonalna, naukowa i techniczna (8,68%). Niewielki procent zajmują podmioty gospodarcze z zakresu działalności związanej z kulturą, rozrywką i rekreacją (0,67%).

Podmioty gospodarki narodowej* w rejestrze REGON – stan w dniu 31.06.2020 r.

Gmina	Ogółem	Sektor		Z ogółem				
		publiczny	prywatny	Spółki handlowe		Spółdzielnie	Fundacje, stowarzyszenia i organizacje społeczne	Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą
				razem	w tym z udziałem kapitału zagranicznego			
Wejherowo	3 294	10	3 275	191	13	1	64	2 823

*bez osób prowadzących gospodarstwa indywidualne rolne

Dane: Bank Danych Lokalnych, GUS.

Osoby fizyczne* prowadzące działalność gospodarczą według wybranych sekcji – stan w dniu 31.06.2020 r.

Gmina	Ogółem	W tym						
		przetwórstwo przemysłowe	budownictwo	handel i naprawa pojazdów samochodowych	transport, gospodarka magazynowa	działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	pozostałe sekcje
Wejherowo	2 823	430	696	523	178	245	19	625

*bez osób prowadzących gospodarstwa indywidualne rolne

Dane: Bank Danych Lokalnych, GUS.

7.10. Bezpieczeństwo ludności i jej mienia

W zakresie zapewnienia bezpieczeństwa ludności i jej mienia właściwą jednostką, pod którą podlega gmina Wejherowo jest Komenda Powiatowa Policji Wejherowa z lokalizacją przy ul. Dworcowej w mieście Wejherowo.

Na terenie gminy funkcjonuje 10 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnych.:

- OSP w Zbychowie, ul. Kamienna 2,
- OSP w Gowinie, ul. Wejherowska 58,
- OSP w Bolszewie, ul. Zamostna 4A,
- OSP W Gościcinie, ul. Drzewiarza 22,
- OSP w Kniewie, ul. Aleja Lipowa 14,
- OSP w Orle, ul. Bukowa 1,
- OSP w Górze, ul. Wiejska 39,

- OSP w Reszkach, ul. Reszki 12A,
- OSP w Gniewowie, ul. Wejhera 14,
- OSP w Nowym Dworze Wejherowskim.

Do potencjalnych zagrożeń na terenie gminy Wejherowo można zaliczyć m.in.:

- zagrożenia pożarowe (w tym zagrożenia kompleksów leśnych);
- zagrożenia komunikacyjne – zagrożenia w transporcie drogowym i kolejowym (może dojść podczas transportu materiałów niebezpiecznych - w wyniku kolizji drogowej bądź kolejowej, a także wskutek rozszczelnienia cystern kolejowych lub autocystern);
- katastrofy, awarie i niekontrolowane przenikanie różnych substancji do środowiska naturalnego;
- skażenie toksycznymi środkami przemysłowymi - transport substancji niebezpiecznych,
- zanieczyszczenie chemiczne lub biologiczne w wyniku klęsk żywiołowych (susze, huragany, intensywne opady);
- zagrożenia powodzią w dolinach rzeki Redy, Bolszewki i Gościciny,
- zagrożenia związane z osuwaniem się mas ziemnych, które charakteryzują się spadkiem powyżej 8%;
- inne miejscowe zagrożenia.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138) w zależności od określonej w nim ilości i rodzajów substancji niebezpiecznych zakłady przemysłowe możemy zakwalifikować do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej lub do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Jednocześnie rozporządzenie to, wchodząc w życie w dniu 15 lutego 2014 r., zmienia Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535 oraz z 2006 r. Nr 30, poz. 208). Na terenie gminy Wejherowo nie znajdują się żadne zakłady zaklasyfikowane do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii (ZDR), ani o zwiększonym ryzyku (ZZR).

8. SYSTEM KOMUNIKACYJNY

8.1. Infrastruktura drogowa

Gmina Wejherowo znajduje się w zasięgu międzynarodowego północnego korytarza transportowego Trójmiasto - Słupsk - Koszalin, który przebiega przez województwo pomorskie i stanowi rozszerzenie Transeuropejskiej Sieci Transportowej Unii Europejskiej (TINA).

W gminie Wejherowo sieć drogowo-uliczną stanowią drogi: wojewódzkie, powiatowe, gminne oraz drogi wewnętrzne. Powstały system komunikacji jest szkieletem dla rozwoju funkcjonalno-przestrzennego gminy, determinując z jednej strony jej rozwój jak i wprowadzając ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie. Przez teren gminy wiejskiej Wejherowo przebiega droga krajowa nr 6 relacji Szczecin - Wejherowo - Gdańsk - Pruszcz Gdański o długości na terenie gminy ok. 4,400 km. Jednak najważniejszy ruch transportowy rozkłada się na dwie drogi wojewódzkie 218 i 224, tworzące węzeł o znaczeniu regionalnym. Pierwsza z nich (nr 218) tworzy relację Gdańsk - Chwaszczyno - Wejherowo - Krokowa. Jej całkowita długość na terenie gminy Wejherowo to 13,000 km. Kolejna (nr 224) stanowi połączenie Sopieszyno - Nowa Karczma - Kartuzy - Skarszewy - Tczew. Długość drogi wojewódzkiej nr 224 na terenie gminy Wejherowo to ok. 5,200 km. Łączna długość dróg powiatowych na terenie gminy ma ok. 57,718 km długości. Z kolei na system dróg gminnych w gminie Wejherowo składa się 158,37 km długości dróg, z czego niemalże 50,0% posiada nawierzchnię twardą

ulepszoną (asfaltową, z kostki lub z płyt). Sumaryczna długość dróg w zarządzie gminy to ok. 240 km. Na podstawowy system komunikacji gminy Wejherowo składają się:

Droga krajowa:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)
6	Szczecin – Wejherowo – Gdańsk – Pruszcz Gdański

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Drogi wojewódzkie:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)
218	Gdańsk – Chwaszczyno – Wejherowo – Krokowa
224	Sopieszyno - Nowa Karczma - Kartuzy - Skarszewy - Tczew

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Drogi powiatowe:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)
1336G	Zakrzewo – Strzepcz - Wejherowo
1400G	Reja - Gniewowo
1401G	Wejherowo - Zbychowo - Reszki
1402G	Zbychowo - Nowy Dwór Wejherowski
1403G	Rumia - Kamień
1404G	Rumia - Łężyce - Gdynia
1438G	Żelazno - Bolszewo
1440G	Kniewo - Wielka Piaśnica - Puck
1442G	Celbowo - Brudzewo - Wejherowo
1451G	Kniewo - droga krajowa nr 6
1452G	Kochanowo - droga krajowa nr 6

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Drogowego dla powiatu puckiego i wejherowskiego

Wykaz ważniejszych dróg gminnych:

L.p.	Przebieg
Bolszewo	
1.	Ulica Długa
2.	Ulica Główna
3.	Ulica Leśna
4.	Ulica Orzechowa
5.	Ulica Słoneczna
6.	Ulica Szkolna
Gościcino	

L.p.	Przebieg
1.	Ulica Brzozowa
2.	Ulica Drzewiarza
3.	Ulica Kazimierza Grubby
4.	Ulica Cezarego Klimka
5.	Ulica Słoneczna
6.	Ulica Szeroka
7.	Ulica Wczasowa
8.	Ulica Wiejska
Orle	
1.	Ulica Grzybowa
2.	Ulica Kwiatowa
3.	Ulica Łąkowa
4.	Ulica Zamostna
Kąpino	
1.	Ulica Akacjowa
2.	Ulica Stefana Batorego
3.	Ulica Lipowa
4.	Ulica Wójta Edwarda Łakomego
5.	Ulica Parkowa
6.	Ulica Kazimierza Wielkiego
7.	Ulica Wierzbowa
Góra	
1.	Ulica Jeziorna
2.	Ulica Szkolna
3.	Ulica Wiejska
Gowino	
1.	Ulica Brzozowa
2.	Ulica Gościńska
3.	Ulica Jeziorna
4.	Ulica Kaszubska
Sopieszyno	
1.	Ulica Długa

L.p.	Przebieg
2.	Ulica Kwiatowa
Nowy Dwór Wejherowski	
1.	Ulica ks. Heyke
2.	Ulica Leśna
3.	Ulica Podgórna
Bieszkowice	
1.	droga relacji Bieszkowice-Reszki
2.	Ulica Długa
3.	Ulica Szkolna
Zbychowo	
1.	Ulica Jaworowa
2.	Ulica Kwiatowa
3.	Ulica Prosta
Gniewowo	
1.	Ulica Wejhera
Ustarbowo	
1.	Ulica Gowińska
Warszkowo	
1.	droga relacji Rybno-Warszkowo
Łężyce	
1.	Ulica Obwodowa

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Na obszarze gminy istnieją również drogi niepubliczne. Budowa, utrzymanie, finansowanie zadań i oznakowanie tych dróg należy do zarządcy terenu. Niektóre z tych dróg, jak również niektóre ulice w gminie Wejherowo mają ulepszoną nawierzchnię.

8.2. Komunikacja zbiorowa

W gminie Wejherowo funkcjonuje autobusowa komunikacja zbiorowa zarządzana z ramienia miasta Wejherowa. Przewoźnikiem jest Miejski Zakład Komunikacji Wejherowo (MZK).

8.3. Komunikacja PKS

Na terenie gminy Wejherowo znajduje się sieć połączeń komunikacji autobusowej pozamiejscowej, która odbywa się za pośrednictwem przewoźników prywatnych i PKS Gdynia. Oferują oni połączenia m.in. z Trójmiastem, miastem Wejherowo.

8.4. Infrastruktura kolejowa

Przez gminę Wejherowo przebiega linia kolejowa nr 202 Gdańsk - Stargard Szczeciński, która ma podstawowe znaczenie w skali województwa pomorskiego. Od linii kolejowej nr 202 odchodzi lokalna linia kolejowa nr 230 będąca własnością gmin Gniewino i Choczewo. Obecnie jest nieeksploatowana, lecz planowana jest jej rewitalizacja.

8.5. Infrastruktura rowerowa

Szlaki pieszo-rowerowe przebiegające przez teren gminy Wejherowo o charakterze turystycznym zostały omówione w pkt. 6 Studium i są one połączone z najważniejszymi atrakcjami gminy.

Sieć dróg rowerowych jest ciągle rozwijana i poszerzana. Ich łączna długość wynosi obecnie ok. 37,0 km. Ponadto według danych GUS na 2019 rok, gmina posiada 11,4 km wybudowanych ścieżek rowerowych.

9. SYSTEM INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

9.1. Zaopatrzenie w wodę

Gmina Wejherowo prowadzi działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Wejherowo, za wyjątkiem obszaru obsługiwane przez PEWIK Gdynia Sp. z o. o. Przedmiot działalności realizowany jest w głównej mierze jako zadania własne Gminy w zakresie zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców dotyczących zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków.

Gmina Wejherowo posiada następujące ujęcia wody:

1. Stacja uzdatniania wody w Górze – składa się z 2 studni głębinowych o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 108,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie ponownie uruchomione w listopadzie 2015 r. Dostarcza wodę dla mieszkańców starej części miejscowości Góra (mieszkańcy Paradyża zaopatrywani są w wodę z ujęcia Brzozowa II – PEWIK Gdynia)
2. Hydrofornia w Reszkach – składa się z 3 studni głębinowych o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 400,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie czynne dostarcza wodę dla mieszkańców miejscowości: Reszki, Bieszkowice, Zbychowo, Gniewowo, Nowy Dwór Wejherowski.
3. Stacja uzdatniania wody w Sopieszynie – składa się z 2 studni głębinowych o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 90,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie czynne dostarcza wodę dla mieszkańców miejscowości: Sopieszyno, Ustarbowo i części Gowina.
4. Stacja uzdatniania wody w Kąpinie – składa się z 2 studni głębinowych o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 192,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie czynne dostarcza wodę dla mieszkańców miejscowości Kąpino.
5. Stacja uzdatniania wody w Łężycach – składa się z 3 studni, przy czym jedna ze studni jest nieczynna. Zatwierdzone zasoby $Q_{sr\ d} = 167,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie dostarcza wodę dla mieszkańców miejscowości Łężyce.
6. Stacja uzdatniania wody w Pętkowicach – składa się z 2 studni głębinowych o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 210,0 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie czynne dostarcza wodę dla mieszkańców miejscowości: Pętkowice i części Gowina.

Na terenie gminy znajduje się ponadto stacja uzdatniania wody w Gościnnie (ujęcie „Brzozowa”) obsługiwana przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. w Gdyni – o zatwierdzonych zasobach $Q_{sr\ d} = 161,3 \text{ m}^3/\text{dobę}$. Ujęcie dostarcza wodę do miejscowości Gościcino, Bolszewo, Góra (Paradyż), Orle, Kniewo, Zamostne, Warszkowo, Gowino (osiedle Zacisze Zalesie).

Gmina Wejherowo jest zwodociągowana w ponad 80% w oparciu o lokalne wodociągi wiejskie i grupowe. Poza w/w ujęciami wody, własne ujęcia wody posiadają również zakłady produkcyjne, produkcyjno-usługowe, rolne, obiekty turystyczne, pojedyncze siedliska i obiekty związane z gospodarką leśną zlokalizowane na terenie gminy.

Na terenie gminy Wejherowo znajdują się trzy zbiorniki wód podziemnych, z których zaopatrywane są wodociągi w gminie:

- GZWP 109 (Dolina Kopalna Żarnowiec)
- GZWP nr 110 (na terenie Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy),
- GZWP nr 111 (Subniecka Gdańska).

Według danych na koniec 2019 roku, długość czynnej sieci rozdzielczej na terenie Gminy Wejherowo wynosiła 188,4 km i zaopatrywała niemalże 85% mieszkańców gminy (22 524 osób). Nowa zabudowa sukcesywnie przyłączana jest do sieci wodociągowej. Na koniec 2019 roku do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania było poprowadzonych 6395 przyłączy. W roku 2018 na terenie gminy wybudowano około 2,5 km sieci wodociągowej, natomiast w 2019 r. 2,9 km. W latach 2018-2019 na sieci wodociągowej wystąpiło 18 awarii. Główną ich przyczyną było zużycie eksploatacyjne rurociągów oraz wahania ciśnienia sieci. Za pobór, uzdatnianie i rozprowadzanie wody, a także konserwację sieci wodociągowej i jej budowę na terenie gminy odpowiada Gmina wiejska Wejherowo oraz Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. w Gdyni.

9.2. Gospodarka ściekowa

Ścieki z terenu Gminy Wejherowo odprowadzane są do Grupowej Oczyszczalni Ścieków „DĘBOGÓRZE”, znajdującej się na terenie miasta Gdynia i będącej w zarządzie Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. w Gdyni. Jest ona zaliczana do najistotniejszych dla czystości wód Zatoki Gdańskiej obiektów. Przyjmuje i oczyszcza ścieki komunalne z terenu gminy (ale też innych miast tj. Gdyni, Rumi, Redy i innych mniejszych, okolicznych miejscowości). Po przeprowadzonej rozbudowie i modernizacji w 2009 roku, oczyszczalnia spełnia najostrzejsze wymagania dotyczące jakości ścieków oczyszczonych ($Nog < 10 \text{ mg/dm}^3$, $Pog < 1,0 \text{ mg/dm}^3$), dysponując jednocześnie kompleksową gospodarką osadową wraz ze spalarnią odwodnionych osadów ściekowych i własnym składowiskiem popiołu. Na terenie gminy Wejherowo znajduje się jedna oczyszczalnia ścieków o przepustowości $30 \text{ m}^3/\text{dobę}$, należąca do Gościńskie Fabryki Mebli „KLOSE”, do której odprowadzane są ścieki z osiedla mieszkaniowego pracowników fabryki.

Czynna sieć kanalizacyjna na terenie gminy Wejherowo ma łączną długość 130,3 km, z czego 40,9 km znajduje się w zarządzie bądź administracji gminy (dane: GUS, stan na 31.12.2019 r.). Wykonane są z rur PVC i PP, betonowych i kamionkowych. Część sieci kanalizacyjnych wykonanych z rur betonowych i kamionkowych charakteryzuje się dużym stopniem zużycia, a stan techniczny studni kanalizacyjnych jest niedostateczny i wymagający przebudowy.

Nieczystości z gospodarstw nieskanalizowanych gromadzone są w szczelnych zbiornikach bezodpływowych, a następnie dowożone wozami asenizacyjnymi do punktu zlewnego położonego przy ul. Brzozowej w miejscowości Gościcino, gdzie zostają wstępnie oczyszczone, a następnie odprowadzane kanałem sanitarnym do kolektora WRR i dalej do grupowej oczyszczalni w Dębogórze. Ścieki z gospodarstw nieskanalizowanych są także odprowadzane do przydomowych oczyszczalni ścieków. Gmina Wejherowo jest stosunkowo dobrze skanalizowana, dzięki sukcesywnie przeprowadzanym inwestycjom mającym na celu poprawę stanu gospodarki ściekowej gminy. Na koniec 2019 r. około 48% mieszkańców gminy posiada dostęp do kanalizacji sanitarnej. Aktualnie (stan na koniec 2021 r.) jest to już ponad 61%.

Długość sieci kanalizacji sanitarnej w gminie Wejherowo – stan w dniu 31.12.2019 r.

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Długość sieci kanalizacyjnej w gminie Wejherowo [km]	52,5	67,5	67,5	36,8	54,7	76,77	97,69	102,3	112,9	126,4	130,3

Dane: Bank Danych Lokalnych, GUS

9.3. Gospodarka deszczowa i melioracyjna

Na terenie gminy brak jest zorganizowanych systemów odprowadzania wód opadowych, za wyjątkiem rejonu ul. Szkolnej we wsi Bolszewo, gdzie zrealizowano sieć kanalizacji deszczowej odprowadzającej wody opadowe, po oczyszczeniu w piaskowniku i separatorze, do rzeki Bolszewki. Istnieją również fragmentaryczne odcinki sieci deszczowej takie jak odwodnienie drogi krajowej nr. 6 w rejonie Bolszewa (kanałem \varnothing 0,75 m) i Gościcina (rowem otwartym) do rzeki Bolszewki po oczyszczeniu w piaskownikach i separatorach. W 2008 r. planowana była budowa kolejnego odcinka sieci deszczowej z urządzeniami oczyszczającymi na terenie zurbanizowanym wsi Bolszewo z odprowadzeniem wód opadowych do rz. Bolszewki. Inwestycja nie została zrealizowana.

Generalnie wody opadowe na obszarze gminy odprowadzane są powierzchniowo do istniejących rzek, cieków powierzchniowych, jezior i stawów. Przez teren gminy przepływają rzeki: rz. Reda, rz. Bolszewka, rz. Gościcina, rz. Zagórska Struga, rz. Piaśnica, rz. Cedron oraz szereg bezimiennych cieków powierzchniowych, które stanowią potencjalne odbiorniki wód opadowych. Na obszarze Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy istnieje gęsta sieć rowów melioracyjnych. Na terenie całej gminy występują liczne jeziora: j. Wyspowo, j. Borowo, j. Orle, j. Pał- sznik, j. Krypko, j. Wygoda, j. Bieszkowice, j. Zawiat, j. Ustarbowski, j. Żabno, j. Rąbówko oraz duża ilość stawów i oczek wodnych.

Ze względu na sukcesywnie rosnącą powierzchnię utwardzoną, na terenie gminy zauważalny jest problem z efektywnym odprowadzaniem wód opadowych, szczególnie w trakcie deszczy nawalnych, a także okresów nieco bardziej rozciągniętych w czasie, np. w trakcie roztopów. Dochodzi wówczas nawet do lokalnych podtopień, m.in. na terenie miejscowości Kąpino.

9.4. Gospodarka odpadami

Zgodnie z ustawą z dnia 1 lipca 2011 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzono wzorowany na rozwiązaniach stosowanych w innych krajach Unii Europejskiej system gospodarowania odpadami komunalnymi. Zakłada on, że samorząd decydujący o wszystkich sprawach ważnych dla lokalnej społeczności odpowiada również za odebranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych. Dlatego ustawa zobowiązuje gminy do zorganizowania kompleksowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi zgodnie z zapisami ustawy oraz miejscowymi uwarunkowaniami. Nowy system zaczął funkcjonować 1 lipca 2013 r.

Na terenie gminy Regionalną Instalację Przetwarzania Odpadów Komunalnych stanowi zakład unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Łężycach (Zakład Eko Dolina sp. z o.o.). Zakład jest jednym z najnowocześniejszych zakładów zagospodarowania odpadów w Polsce. Spełnia restrykcyjne normy unijne. Stosuje nowoczesną technologię w zakresie odzysku odpadów i ochrony środowiska. Eko Dolina Sp. z o.o. została sfinansowana z udziałem środków UE - funduszu ISPA / Funduszu Spójności w kwocie 15mln Euro dotacji. To przykład pozytywnej kooperacji gmin zrzeszonych w Komunalnym Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki”. Inwestycje poczynione w RIPOK w Łężycach spowodowały znaczną redukcję uciążliwości odorowych. Poprawa nastąpiła nie tylko w przypadku uciążliwości odorowych, ale też w zakresie poziomów jakie gmina jest zobligowana osiągnąć.

Odbiorem odpadów komunalnych na terenie gminy Wejherowo oraz ich zagospodarowaniem zajmują się specjalistyczne firmy. Odpady te odbierane są jako zmieszane lub zbierane selektywnie. W zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Wiejskiej Wejherowo podstawową działalność prowadzi dwoje Wykonawców: konsorcjum firm: Przedsiębiorstwo Komunalne AGORA Sp. z o.o. i Usługi Komunalno-Transportowe Budowa Pojazdów „EKO-LOGISTYK” Dariusz Grubba (Sektor I „Północny” obejmujący sołectwa Warszkowo, Kniewo, Góra, Orle, Kapino, Bolszewo oraz część sołectwa Gościnińskie znajdującą się na północ od drogi krajowej nr 6) oraz Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych „SANIPOR” Sp. z o.o. (Sektor II „Południowy” obejmujący sołectwa Łężycy, Bieszkowice, Nowy Dwór Wejherowski, Zbychowo, Reszki, Gniewowo, Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino oraz część sołectwa Gościnińskie znajdującą się na południe od drogi krajowej nr 6). Przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości na terenie gminy, zobowiązani są do przekazywania, co najmniej zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych do RIPOK na terenie Regionu Północnego.

Ilość wytwarzanych odpadów na mieszkańca w gminie Wejherowo wynosi ok. 0,3 tony. Segregowanych jest 11 frakcji odpadów (Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Wejherowo za rok 2018).

Mieszkańcy gminy, zgodnie z umową mogą korzystać z dwóch Punktów Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) zlokalizowanych w Kąpinie przy ul. Wiejskiej 1 oraz w Łężycach przy alei Parku Krajobrazowego 99, gdzie właściciele nieruchomości w ramach opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mają możliwość oddania tzw. odpadów problemowych takich jak makulatura i opakowania wielomateriałowe, plastik i metal, szkło, odpady zielone, opony, odpady budowlane itp.

Na terenie gminy Wejherowo funkcjonuje również Punkt Zbiórki Odpadów Niebezpiecznych (PZON), zlokalizowany w Bolszewie przy ul. Szkolnej 52, gdzie mieszkańcy mogą oddawać odpady niebezpieczne powstające w gospodarstwach domowych, tj. zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, tonery, tusze, zużyte baterie i akumulatory, resztki farb, lakiery, rozpuszczalniki, odpady zawierające rtęć, przeterminowane lub częściowo wykorzystane leki, oleje, smary. Ponadto istnieje możliwość bezpłatnego przekazywania do PZON funkcjonujących w innych miastach i gminach zrzeszonych w ramach Komunalnego Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki” odpadów niebezpiecznych.

Dodatkowo w ramach uzupełnienia systemu w Gminie w miesiącach kwiecień-listopad 2018r. funkcjonował Sezonowy Punkt Zbiórki Odpadów Zielonych (SPZOZ). Podstawione sezonowo kontenery zlokalizowane były od soboty 28 kwietnia w Bolszewie przy ul. Szkolnej 52 (plac przy PZON).

Mieszkańcy gminy Wejherowo mają również możliwość oddawania zużytych baterii w wybranych sklepach, urzędach, spółdzielniach, obiektach rekreacyjnych oraz w szkołach i przedszkolach.

9.5. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Przez teren gminy Wejherowo przebiega napowietrzna dwutorowa elektroenergetyczna linia przesyłowa o napięciu 400 kV relacji Żarnowiec – Gdańsk I – Gdańsk Błonia.

9.6. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się poprzez stacje transformatorowo-rozdzielcze 15/0,4 kV oraz przez sieć SN-15 kV i nn-0,4 kV w sposób bezpośredni. Przez teren gminy przebiegają linie napowietrzne elektroenergetyczne WN - 110 kV relacji stacja GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Chylonia”, GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Wejherowo” oraz GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Bożepole”.

Gospodarstwa domowe oraz mniejsze podmioty gospodarcze obsługiwane są poprzez linie nn, natomiast większe przedsiębiorstwa za pośrednictwem linii SN.

Dla terenów wzdłuż linii elektroenergetycznych obowiązują pasy ochrony funkcyjnej o szerokości:

- 40 m (po 20 m od osi linii) – dla linii wysokiego napięcia WN 110kV;
- 14 m (po 7 m od osi linii) – dla linii średniego napięcia SN 15kV;
- 7 m (po 3,5 m od osi linii) – dla linii niskiego napięcia nn 0,4kV.

W pasach tych obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu.

Dystrybucją energii elektrycznej na terenie gminy Wejherowo jest Energa operator z siedzibą w Gdańsku.

9.7. Gazowa sieć przesyłowa i zaopatrzenie w gaz

Obecnie na terenie gminy Wejherowo mieszkańcy obrębów geodezyjnych: Góra, Orle, Bolszewo, Kapino, Gościcino i Gowino mają dostęp do przewodowego gazu ziemnego wysokometanowego. Podstawą systemu zaopatrzenia w gaz przewodowy jest stacja wysokiego ciśnienia w Wejherowie wraz z gazociągiem zasilającym Wiczlino-Lębork z odgałęzieniem do stacji, na którego składają się odcinki:

- gazociąg DN 150 relacji Sopieszyno - Wejherowo MOP 5.5 MPa,
- gazociąg DN 200/250 relacji Wiczlino - Lębork MOP 5.5 MPa.

Ponadto przez teren gminy przebiegają gazociągi:

- gazociąg DN 500 relacji Reszki - Kosakowo MOP 8.4 MPa,
- gazociąg DN 500 relacji Gustorzyn - Reszki MOP 8.4 MPa,
- gazociąg DN 700 relacji Słupsk - Reszki MOP 8.4 MPa wraz z węzłem gazowym Reszki.

Wydajność systemów nie zaspokaja w pełni potrzeb bytowo-gospodarczych, grzewczych i technologicznych, w związku z czym obecnie trwa przebudowa.

Gmina Wejherowo podlega pod Polską Spółkę Gazownictwa sp. z o.o., Oddział Zakład Gazowniczy w Gdańsku oraz pod Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A., Oddział w Gdańsku. Wg danych GUS, w 2018 r. 1 705 osób korzystało z sieci gazowej, co stanowi ok. 28,9% mieszkańców gminy. Na terenie gminy Wejherowo, wg danych GUS, długość czynnej sieci rozdzielczej wynosi 135 237 metrów. Do budynków mieszkalnych i niemieszkalnych doprowadzonych jest łącznie 1 435 czynnych przyłączy (w tym 1 380 stanowią przyłącza do budynków mieszkalnych). Zgodnie z pismem Polskiej Spółki Gazownictwa długość gazociągów niskiego ciśnienia wynosi 189 m, a przyłączy 17 m (3 szt.). Natomiast długość gazociągów średniego ciśnienia wynosi 126 310 m, a przyłączy 11 555 m (1 428 szt.).

Powszechne stosowanie gazu do celów grzewczych ma ogromne znaczenie dla ograniczenia emisji zanieczyszczeń do atmosfery z tradycyjnych źródeł energii, zwłaszcza paliw stałych.

9.8. Rurociągi naftowe

Przez gminę nie przebiegają żadne rurociągi naftowe przesyłowe.

9.9. Infrastruktura teletechniczna

Gmina Wejherowo wyposażona jest w łączność telekomunikacyjną. Zapewniają to przebiegające przez teren gminy dalekosiężne kable telefoniczne oraz kable optotelekomunikacyjne (międzystrefowy i strefowy). Dostawcami usług telekomunikacyjnych naziemnych jest Orange Polska, Play, Plus, tooway, T-mobile, czy Netia. Gmina Wejherowo znajduje się w zasięgu stacji bazowych wszystkich operatorów telefonii bezprzewodowej oraz sieci światłowodowej.

W miarę potrzeb systematycznie rozwijać się będzie sieć telekomunikacji przewodowej i bezprzewodowej. Stacje telefonii komórkowej i inne instalacje radiokomunikacyjne mogą być lokalizowane przy uwzględnieniu przepisów odrębnych z uwzględnieniem ochrony przyrody i krajobrazu oraz ochrony przed negatywnym

oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Istniejąca sieć pozwala na rozwój dodatkowych usług telekomunikacyjnych oraz internetowych.

Całość obszaru pokryta jest zasięgiem operatorów telefonii komórkowej GSM.

9.10. Energia odnawialna

Do źródeł energii odnawialnej należą:

- energia biomasy,
- promieniowanie słoneczne,
- energia wiatru,
- energia spadku wody,
- geotermia (ciepło z wnętrza ziemi).

Przy pomocy odpowiednich technologii, energię ze źródeł odnawialnych przetwarza się w postać najbardziej przydatnej dla człowieka - jako energię elektryczną i ciepłą. Niemniej jednak efektywność tych źródeł nie jest jednakowa i zależy od lokalnych warunków środowiska geograficznego.

Obecnie na terenie gminy Wejherowo znajduje się 1 instalacja - Eko-Dolina Sp. z o.o., Łężyce, która wytwarza biogaz z odpadów składowiskowych o mocy 1,989 MW_e (Założenia przestrzenne rozwoju odnawialnych źródeł energii w województwie pomorskim, Słupsk, 2015).

W sąsiedztwie wschodniej granicy gminy zlokalizowane są małe elektrownie wodne. Dwie z nich znajdują się na terenie miasta Wejherowa: jedna na rzece Redzie, a druga na rzece Cedron. Funkcjonuje również elektrownia wodna w Bolszewie na rzece Bolszewce.

9.11. Energetyka ciepła

Na terenie gminy Wejherowo nie przewiduje się realizacji centralnego systemu ciepłowniczego. Obecny system zaopatrzenia w ciepło mieszkańców opiera się na lokalnych kotłowniach i indywidualnych paleniskach domowych. Własne kotłownie posiadają zakłady przemysłowe, produkcyjno-usługowe oraz obiekty komunalne (szkoły, ośrodki zdrowia, przedszkola, zajazdy itp.). Mieszkańcy gminy Wejherowo do zaspokajania potrzeb w zakresie ogrzewania wykorzystują głównie paliwa stałe. Są nimi węgiel, drewno, brykiety i w niewielkim stopniu olej opałowy.

10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO I ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, uchwalony przez Sejmik Województwa Pomorskiego uchwałą Nr 318/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. oraz Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030 przyjęta przez Sejmik Województwa Pomorskiego uchwałą Nr 376/XXXI/21 z dnia 12 kwietnia 2021 r., to dokumenty, które współdecydują o przyszłości regionu i zawierają wskazania dla działań w przestrzeni. Stanowią też ważne źródło informacji dla podejmowania decyzji planistycznych i inwestycyjnych, opartych o priorytety programów operacyjnych.

W Planie województwa pomorskiego gmina Wejherowo znajduje się w zasięgu ośrodka regionalnego jakim jest miasto Wejherowo. Na terenie gminy zauważalne są także zachodzące procesy suburbanizacyjne będące wynikiem silnego oddziaływania Trójmiasta.

Pod względem zasad zagospodarowania przestrzennego, w tym wyznaczonych kierunków oraz w zakresie zadań ponadlokalnych które zostały określone w Planie województwa pomorskiego (uchwała Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.) oraz Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030 (Uchwała nr 376/XXXI/21 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 12 kwietnia 2021 r.),

a dotyczących gminy Wejherowo w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnione powinny być m.in.:

- I. ustalenia horyzontalne (zasady zagospodarowania przestrzennego) odnoszące się do obszaru gminy, w tym:

w zakresie kształtowania struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego:

- zasadę kształtowania zrównoważonej struktury funkcjonalno-przestrzennej sieci osadniczej poprzez przyjęcie hierarchii określającej rangę i wynikającą z niej rolę poszczególnych ośrodków, w tym miejscowości o potencjale do rozwoju jako ośrodki krystalizujące sieć osadniczą na poziomie lokalnym, np. Bolszewo i Gościcino (zasada 1.1.1.);
- zasadę pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych, polegającą na:
 1. regeneracji obszarów zdegradowanych, w szczególności poprzez rewitalizację oraz inne działania mające na celu przywrócenie im utraconych walorów lub/i nadanie nowych funkcji (modernizacja, rewaloryzacja, adaptacja, rekultywacja, remediacja itd.),
 2. uzupełnianiu i kontynuacji obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, z zapewnieniem standardów uwzględniających aspekty użytkowe, kulturowe i ekologiczne środowiska zamieszkania i pracy,
 3. otwieraniu nowych terenów pod rozwój osadnictwa na podstawie uzasadnionej potrzeby (zasada 1.1.2.);
- zasadę kształtowania zwartych przestrzennie jednostek osadniczych, minimalizującą terenochłonność oraz potrzeby związane z ich obsługą, ograniczającą ich negatywny wpływ na środowisko oraz sprzyjającą rozwijaniu więzi społecznych, polegającą na:
 1. uwzględnianiu w planowaniu przestrzennym modelowych wzorców rozwojowych jednostek osadniczych, przeciwdziałających amorficznemu, niekontrolowanemu przyrostowi zagospodarowania,
 2. domykaniu granic zainwestowania, tzn. wyznaczaniu obszarów rozwojowych tak, aby ekspansja zainwestowania na każdym etapie kształtowała czytelną krawędź pomiędzy terenami zainwestowanymi i terenami otwartymi oraz zapewniała budowę całościowych, kompaktowych struktur,
 3. unikaniu pasmowego rozwoju zabudowy wzdłuż głównych, tranzytowych ciągów komunikacyjnych (zasada 1.1.3.);
- zasadę etapowania kompleksowego rozwoju jednostek osadniczych dla konkretnej, docelowej liczby mieszkańców, dla której możliwe będzie zaprogramowanie i zapewnienie odpowiedniej obsługi, polegająca na koordynacji rozwoju osadnictwa z realnymi możliwościami:
 1. wypełnienia zaplanowanych struktur przestrzennych w określonym czasie (szacowanymi na podstawie szczegółowej analizy trendów demograficznych, w tym migracyjnych),
 2. rozbudowy istniejącej infrastruktury (na podstawie analizy planów inwestycyjnych operatorów mediów i zdolności finansowych gminy), w zakresie:
 - a) infrastruktury technicznej (...),
 - b) systemów transportowych (...),
 - c) podstawowych usług i przestrzeni publicznych (...) (zasada 1.1.5.);
- zasadę rejonizacji OM, różnicującej intensywność i charakter procesów związanych z kształtowaniem terenów mieszkalnictwa w podziale na 8 rejonów, w tym m.in.:

bezpośredniego otoczenia Trójmiasta (B - uzupełniania i rozwoju zabudowy mieszkaniowej) (zasada 1.1.13).

w zakresie kształtowania wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego:

- zasadę zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do:
 1. podstawowych usług publicznych,
 2. transportu zbiorowego,
 3. przestrzeni publicznych, w tym przestrzeni otwartych,przy czym przez odpowiednią dostępność należy rozumieć wzajemne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych z ich bezpośrednią obsługą, zapewniające dojście piesze i dojazd rowerem w sposób bezpieczny oraz możliwie najkrótszy (zasada 1.2.1.);
- zasadę określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego m.in. rezerwę terenową dla lokalizacji tych usług, proporcjonalną do liczby ludności w zasięgu ich obsługi (zasada 1.2.2.);
- zasadę zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (w szczególności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energetycznej), warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę, realizowaną jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności poprzez równoczesną budowę systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków (zasada 1.2.3.);

w zakresie racjonalizacji rozmieszczenia oraz poprawy dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych w tym zakresie:

- zasada realizacji nowych lub dostosowania istniejących obiektów i urządzeń usług publicznych z uwzględnieniem potrzeb wszystkich użytkowników, w tym osób o ograniczonej mobilności i percepcji, zgodnie z wymogami projektowania uniwersalnego (1.3.6);

w zakresie zapobiegania i ograniczania skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych:

- zasadę uwzględniania i określania w lokalnych dokumentach planistycznych rozwiązań opartych na zintegrowanym gospodarowaniu zasobami wodnymi w obrębie zlewni - w oparciu o działy wodne (naturalne granice zlewni niezależnie od podziałów administracyjnych); brak uwzględnienia tej zasady w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wymaga indywidualnego uzasadnienia w tym dokumencie (zasada 1.4.7.);
- zasadę wskazywania w gminnych dokumentach planistycznych sposobów podnoszenia retencyjnej pojemności zlewni, jako elementów ochrony przed powodzią i suszą, a w szczególności:
 1. zwiększenia retencji wodnej w drodze wyznaczenia powierzchni pod budowę zbiorników retencyjnych, a także terenów mikroretencji obszarowej i przyobiektowej,
 2. maksymalnego zatrzymywania i zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu opadu,
 3. przeciwdziałania nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych (zasada 1.4.9.);

w zakresie rozwoju funkcji metropolitalnych:

- zasadę lokalizacji funkcji metropolitalnych w strategicznych obszarach ich rozwoju (rozumianych jako lokalizacje o najlepszych uwarunkowaniach związanych z dostępnością, atrakcyjnością i pojemnością funkcjonalną, zarówno takie, w których istnieją już obiekty i przestrzenie publiczne o randze metropolitalnej, jak i takie, które posiadają istotne predyspozycje do ich tworzenia i rozwijania), stanowiących usystematyzowany katalog otwarty w podziale na pięć grup, z uwzględnieniem ich zróżnicowanych predyspozycji dla określonych specjalizacji (zasada 2.1.1.);
- *zasadę uwzględniania ograniczeń związanych z położeniem w obszarach ochronnych GZWP, po formalnym ich ustanowieniu, a w szczególności GZWP 110 i GZWP 112 (zasada 2.1.15.) – zasada określona w PZPWP 2030;*

w zakresie wzmocnienia całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne:

- zasadę harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowaną między innymi przez:
 1. uzależnienie rozwoju nowych terenów budownictwa letniskowego od ich wyposażenia w infrastrukturę ochrony środowiska,
 2. uwzględnianie naturalnych właściwości terenu i ograniczanie negatywnego oddziaływania zagospodarowania rekreacyjnego i jego następstw na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe (zasada 2.3.4.);
- zasadę kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się m. in. przebiegające przez obszar miasta i gminy trasy: międzyregionalna nr 15 (Trasa Pałaców i Zamków) oraz regionalne: nr 113 i 114 (zasada 2.3.8.);
- zasadę kształtowania ponadregionalnych i regionalnych szlaków wodnych w tym: śródlądowych kajakowych, m.in. na systemie rzeczonym rzeki Redy (zasada 2.3.9.);

w zakresie kształtowania racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej

- zasadę hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi w tym: drogi głównej (G) - DK nr 6 oraz drogi zbiorczej (Z) z zachowaniem zasad szczegółowych (zasada 2.4.4.);
- zasadę hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych i portów lotniczych wyróżniającą m.in. przystanki zintegrowane (PZ) Gościcino Wejherowskie;

w zakresie zwiększania stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepłej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych:

- zasadę rozmieszczenia obszarów pod lokalizację biogazowni (z wyłączeniem biogazowni rolniczych) o mocy powyżej 0,5 MW, z uwzględnieniem ich strefy ochronnej o szerokości nie mniejszej niż 300 metrów od istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej, z uwzględnieniem warunków wietrznych. Każde odstępstwo (in minus) od wyżej określonej odległości wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (zasada 2,5.4.);

w zakresie kształtowania struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa:

- zasadę bezwzględnego zachowania i terenów i obiektów służących potrzebom obronności i bezpieczeństwa państwa, na które składają się m.in. tereny zamknięte oraz elementy infrastruktury transportowej (zasada 2.6.3.);

w zakresie zachowania i odtwarzania zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności:

- zasadę zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzi istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy ekologicznych - na obszarze gminy są to: korytarz regionalny Pradoliny Redy-Łeby oraz korytarze subregionalne: Doliny Gizdepki, Górnego odcinka Doliny Piaśnicy, Zachodniego pasa leśnego Lasów Wejherowskich, otoczenia Doliny Bolszewki, Doliny Gościciny i jej otoczenia oraz płaty Darżlubski i Trójmiejski (zasada 3.1.1.);
- zasadę zachowania ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej ekosystemów leśnych i dolinnych (zwłaszcza w obszarach korytarzy ekologicznych) w miejscach przecięcia z infrastrukturą transportową o charakterze barier antropogenicznych -w szczególności dróg klas: A, S i GP oraz linii kolejowych - za pomocą wyznaczania i budowy przejść dla zwierząt oraz stosowania nietransparentnych ekranów osłonowych na trasach migracji ptaków (zasada 3.1.3.);
- zasadę bezwzględnego zachowania trwałości gruntów leśnych oraz naturalnych cieków i zbiorników wodnych, w granicach korytarzy ekologicznych, przy zachowaniu ich dotychczasowego gospodarczego wykorzystania, z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne (zasada 3.1.4.);

w zakresie ochrony obszarów o charakterystycznym krajobrazie kulturowym lub znaczeniu historycznym:

- zasadę określania w treści studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, obszarów i obiektów o wysokich wartościach kulturowych, proponowanych w Planie do objęcia ochroną w postaci pomników historii i parków kulturowych. Brak woli określenia tych obszarów wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;

w zakresie ograniczania emisji zanieczyszczeń środowiska:

- zasadę ograniczania stosowania indywidualnych systemów zbierania i oczyszczania ścieków bytowych na obszarach aglomeracji ściekowych (zasada 3.3.1.);
- zasadę uwzględniania w dokumentach planistycznych gmin uwarunkowań wynikających z planu gospodarki odpadami dla województwa pomorskiego (zasada 3.3.11.);

- II. ustalenia w zakresie inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, wynikające z dokumentów przyjętych przez Sejm RP, Radę Ministrów, właściwego ministra lub sejmik województwa (zgodnie z art. 39 ust. 3 pkt 3 i ust. 5):

Na obszarze gminy Wejherowo w obowiązującym Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego nie zostały zlokalizowane inwestycje celu publicznego, o których mowa

w art. 39 ust. 3 pkt 3 i ust. 5 ww. ustawy (wynikające z dokumentów przyjętych przez Sejmik Województwa Pomorskiego), będące zadaniami samorządu województwa.

Na obszarze ww. gminy przewiduje się realizację następujących inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i ust. 5 ww. ustawy (wynikających z dokumentów przyjętych przez Sejm RP, Radę Ministrów lub właściwego ministra), niebędących zadaniami samorządu województwa:

1. Prace na linii kolejowej nr 202 na odcinku Gdynia Chylonia - Stupsk,
2. Linia dwutorowa 400 kV Żarnowiec - Gdańsk Przyjaźń,
3. Budowa i modernizacja kanalizacji sanitarnej wraz z budową układów tłocznych i modernizacją przepompowni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000 RLM, w tym: aglomeracja Gdynia,
4. Inwestycje, wynikające z Planu gospodarki odpadami⁷,
5. Kajakiem przez Pomorze - zagospodarowanie szlaków wodnych w województwie pomorskim dla rozwoju turystyki kajakowej - rzeka Reda,
6. Modernizacja infrastruktury dla systemu dowodzenia i kontroli - realizacja zadań wynikających z Programu Inwestycji Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Dziedzinie Bezpieczeństwa.

11. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY, UWZGLĘDNIAJĄCYCH W SZCZEGÓLNOŚCI: ANALIZY EKONOMICZNE, ŚRODOWISKO I SPOŁECZNE, PROGNOZY DEMOGRAFICZNE, MOŻLIWOŚCI FINANSOWANIA PRZEZ GMINĘ WYKONANIA SIECI KOMUNIKACYJNEJ I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, A TAKŻE INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ, SŁUŻĄCYCH REALIZACJI ZADAŃ WŁASNYCH GMINY ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ

Zasadniczym celem polityki przestrzennej w skali lokalnej jest tworzenie jak najlepszych warunków życia mieszkańców gminy, poprzez zapewnianie jej rozwoju, a także wzrost poziomu oferowanych usług. Położenie geograficzne gminy Wejherowo w układzie powiązań przyrodniczych, pozwala na rozwój przede wszystkim mieszkalnictwa, co wynika również z planu zagospodarowania województwa pomorskiego, a także tereny produkcyjno-usługowe wzdłuż ciągów komunikacyjnych, w tym kolejowych. Niemniej jednak, kształtując przestrzeń gminy, należy dążyć do zrównoważonego rozwoju, biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze i kulturowe tego regionu. W szczególności należy uwzględnić obszary i obiekty cenne przyrodniczo.

Analizując wszystkie potencjalne uwarunkowania tj.: zależności przestrzenne, środowiskowe, kulturowe, istniejącą infrastrukturę komunikacyjną i techniczną gminy Wejherowo, stwierdza się, że jest to obszar posiadający predyspozycje do dalszego rozwoju. Jednym ze stymulatorów rozwoju jest istniejący oraz planowany układ komunikacyjny – droga krajowa oraz drogi wojewódzkie. Realizacja nowych dróg, a także modernizacja tych już użytkowanych, może przyspieszyć rozwój sfery gospodarczej na obszarze gminy Wejherowo. Kolejnym elementem przestrzennym determinującym dalszy rozwój gminy jest linia kolejowa, która może spełniać nie tylko swoje podstawowe funkcje, ale także może generować wokół dworców przestrzenie publiczne. Duży potencjał inwestycyjny mają właśnie tereny zlokalizowane wzdłuż linii kolejowej.

Obszar gminy charakteryzuje się przeważnie zwartą zabudową w rejonie poszczególnych miejscowości. Na terenie gminy widoczne jest silnie postępujący proces suburbanizacji, wynikający z bliskości Trójmiasta, co przejawia się zarówno wzrostem terenów mieszkaniowych, ale także rosnącą liczbą ludności. W obowiązujących na terenie gminy planach miejscowych przewidziana jest duża rezerwa terenów mieszkaniowych, które ujęte zostały w przedmiotowym projekcie.

W związku z powyższym, w zakresie poprawy standardów życia mieszkańców gminy Wejherowo należy dążyć do:

- stworzenia spójnej, bezpiecznej sieci komunikacji drogowej, w której przepływy pojazdów będą płynne;
- poprawy stanu technicznego dróg oraz budowa nowej infrastruktury drogowej;
- rozwoju infrastruktury wodno – kanalizacyjnej;
- zagospodarowania/retencjonowania wód opadowych i roztopowych;
- zwiększania ilości miejsc pracy;
- zapewnienia komfortu akustycznego i niwelowania hałasów komunikacyjnych, wynikających z przebiegu drogi krajowej i dróg wojewódzkich;
- poprawy dostępności usług społecznych i kształtowania przestrzeni publicznych.

Ponadto wykorzystując potencjał turystyczny gminy należy:

- rozbudowywać infrastrukturę sportową;
- rozwijać bazę rekreacyjną;
- rozbudować sieć dróg rowerowych, w połączeniu ze szlakami rowerowymi o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym;
- rozbudować liczbę parkingów leśnych i obiektów turystyki leśnej.

W zakresie ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych gminy Wejherowo należy:

- dążyć do ochrony obiektów i obszarów zabytkowych;
- odpowiednio kształtować zagospodarowanie na obszarach objętych formami ochrony przyrody;
- ograniczyć wycinkę lasów.

11.1. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne

Gmina Wejherowo zdecydowanie wykazuje tendencje do podnoszenia warunków życia mieszkańców oraz poprawy jakości przestrzeni gminy. Mając na uwadze przeprowadzone analizy, w tym możliwości finansowania, gmina planuje inwestować w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną, w miarę zapotrzebowania w usługi opieki zdrowotnej i społecznej. Gmina Wejherowo nastawiona jest na jakość, pod każdym względem. Ograniczeniami w szybkim rozwoju są wyłącznie względy ekonomiczne i finansowe.

11.2. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego

W ostatnim dwudziestoleciu zauważono stabilny przyrost ludności gminy Wejherowo, zarówno na terenie. Łączna liczba nowych mieszkańców w ostatnich dwóch dekadach to 11585 osób. Taki stan rzeczy podyktowany może być zmieniającą się sytuacją gospodarczą, a co za tym idzie, lepszą sytuacją finansową Polaków. Wiele czynników mogło mieć na to wpływ: zmieniająca się polityka państwa, uwarunkowania ekonomiczne, wzrastająca zdolność kredytowa wynikająca ze zmian systemowych. Silny wpływ na przyrost ludności w gminie z pewnością mają działania lokalne, t.j. zainteresowanie międzynarodowych korporacji terenami inwestycyjnymi i tworzenie nowych zakładów pracy, a także lokalizacja gminy na tle innych, większych ośrodków, jak np. bliskość Trójmiasta.

Biorąc pod uwagę rosnące zainteresowanie ludzi mieszkaniem w domu wolno stojącym jednorodzinny położonym w stosunkowo bliskiej odległości od Trójmiasta (potencjalnego miejsca pracy), ale i także

Wejherowa, będąc równocześnie blisko natury, w gminie dobrze skomunikowanej, wyposażonej w infrastrukturę techniczną, gmina Wejherowo może okazać się miejscem, które będzie spełniać oczekiwania przyszłych poszukiwaczy nowego lokum. Mając na uwadze zakłady pracy na terenie gminy, zakłada się również rozwój zabudowy mieszkaniowej, która zgodnie z przeprowadzonymi analizami, jest wystarczająca na terenie gminy biorąc pod uwagę jej ilość w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo gmina od kilku lat dba o podniesienie jakości życia obecnych i przyszłych mieszkańców inwestując m.in. w infrastrukturę rekreacyjno-sportową, szkoły, nowe usługi. Gmina Wejherowo na tle innych miejscowości położonych w tej części województwa może stać się jedną z bardziej pożądanymi lokalizacjami dla przyszłych Inwestorów, a także poszukiwaczy miejsca na swój wymarzony dom.

W związku z prognozowanym wzrostem liczby ludności, przewiduje się, zgodnie z dokonanymi analizami, że na przestrzeni najbliższych 30 lat zwiększy się zapotrzebowanie na nowe tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej. Powierzchnie te mogą wynieść odpowiednio 1 653 000 m² powierzchni użytkowej zabudowy mieszkaniowej oraz 1 044 000 m² powierzchni usługowej i tyle samo powierzchni produkcyjnej.

11.3. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służącej realizacji zadań własnych gminy

Po przeanalizowaniu obecnego zainwestowania gminy Wejherowo oraz zapoznaniu się z istniejącymi i projektowanymi sieciami infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, można stwierdzić, że gmina jest w pełni przygotowana na dalszy sukcesywny, spokojny rozwój oraz do dalszego uruchamiania nowych terenów pod zabudowę. Istniejąca infrastruktura społeczna tj. oświata, usługi zdrowia itd. jest w pełni wystarczająca dla obecnego zainwestowania gminy. W miarę planowania dalszego rozwoju gminy Wejherowo należy w kierunkach wyznaczyć możliwości rozbudowy infrastruktury społecznej, w tym lokalizacji nowych przedszkoli i żłobków w miejscowościach najprężniej się rozwijających, ale również w zakresie infrastruktury komunikacyjnej i technicznej w ramach rosnących potrzeb mieszkańców. Zapotrzebowanie na nową infrastrukturę należy uzależnić od rosnących potrzeb mieszkańców.

Jeśli rozwój infrastruktury będzie sukcesywny i rozłożony na kolejne 30 lat gmina z pewnością będzie mogła sfinansować jej realizację.

11.4. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy uwzględniających w szczególności bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Do opracowywanego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę (załącznik nr B) sporządzono planszę przedstawiającą obszar o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę wynikające z obowiązujących dokumentów planistycznych.

W procesie delimitacji obszaru o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oprócz istniejącej zabudowy brano pod uwagę występujący ruch budowlany na tych terenach, tendencje rozwoju oraz zainteresowanie potencjalnych Inwestorów. Zgodnie z tymi wytycznymi do w/w obszaru zostały włączone tereny inwestycyjne wzdłuż najważniejszych ciągów komunikacyjnych w gminie Wejherowo: droga krajowa, drogi wojewódzkie oraz linia kolejowa. Należy zwrócić uwagę, że w przypadku wyłączenia tych terenów z zabudowy na etapie sporządzania Studium, nie będzie możliwe uchwalenie na tych terenach planów miejscowych umożliwiających zabudowę. Skutkować to będzie pozostawieniem tych terenów bez zainwestowania (mimo dużego potencjału), gdyż uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy wzdłuż takich traktów komunikacyjnych jest utrudnione lub niemożliwe – z uwagi na brak „dobrego sąsiedztwa”.

Należy założyć, że przy realizacji terenów przemysłowych, magazynowych i usługowych wzdłuż dróg, o których mowa powyżej, wzrośnie zapotrzebowanie na tereny mieszkaniowe. Zważając na tendencje rozwojowe gminy Wejherowo, najbardziej predestynowane są: Gościcino, Kąpino, Gowino, Góra – z uwagi na kontynuację obecnej polityki przestrzennej gminy Wejherowo. Uwzględniając przy tym tempo rozwoju infrastruktury technicznej w tych miejscowościach, zakwalifikowanie zwiększonego obszaru o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w tych miejscowościach wydaje się być zasadne.

Jednocześnie wyznaczając nowe kierunki rozwoju gminy Wejherowo, kontynuowano częściowo zamierzenia polityki przestrzennej wyznaczone w obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wejherowo. Taki zabieg pozwoli zniwelować liczne procesy odszkodowawcze z tytułu zmiany przeznaczenia terenów.

Prognozując zapotrzebowanie na nową zabudowę, wzięto pod uwagę perspektywę na kolejne 10, 20 i 30 lat oraz dodatkowo niepewność procesów rozwojowych wyrażoną możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz o 30% (zgodnie z art. 10 ust 7 uopizp). Poprzez takie podejście uzyskano cztery wyniki bilansu w zależności od przyjętej perspektywy czasowej.

W perspektywie następnych 10 lat, wychodzący ujemny wynik porównania dla zabudowy mieszkaniowej i usługowej oznacza, że zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie ma możliwości wyznaczenia nowych obszarów zabudowy mieszkaniowej i usługowej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, poza terenami branymi pod uwagę w bilansie tj. obszarami w ramach istniejącej zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej i wynikających z obowiązujących dokumentów planistycznych. Możliwa jest natomiast realizacja nowej zabudowy produkcyjnej poza wyznaczonymi obszarami w ramach istniejącej zwartej struktury funkcjonalno-przestrzennej i wynikających z obowiązujących dokumentów planistycznych. Wartość ta wynosi ok. 57712,45 m² powierzchni użytkowej produkcji, co w przeliczeniu daje ok. 13,74 ha.

Istniejące obszary inwestycyjne w gminie Wejherowo są wystarczające, aby pokryć zapotrzebowanie na zabudowę: mieszkaniową i usługową na kolejne 10 lat. Zapotrzebowanie na tereny zabudowy produkcyjnej jest natomiast większe niż obecne możliwości gminy.

Kolejne symulacje na 20 i 30 lat oraz perspektywy 30 letniej zwiększonej o 30% pokazały, że nadal brakować będzie terenów do realizacji prognozowanych funkcji produkcyjnych. W związku z powyższym istnieć będzie możliwość wyznaczenia nowych obszarów w studium poza terenami branymi pod uwagę w bilansie tj. obszarami w ramach istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej i wynikających z obowiązujących planistycznych dokumentów.

Brakujące ilościowe wartości, zapisane w tabeli nr 14d, są wyrażone w m² powierzchni użytkowej zabudowy danej funkcji. Są to wartości szacunkowe:

- dla zabudowy produkcyjnej – ok. 863 912,45 m².

Zgodnie z powyższymi wyliczeniami, na terenie gminy Wejherowo na najbliższe 30 lat, uwzględniające niepewność procesów rozwojowych, można wyznaczyć:

- 205,69 ha nowych terenów zabudowy produkcyjnej znajdujących się poza wyznaczoną zwartą strukturą funkcjonalno-przestrzenną.

III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY

Studium ustala kontynuację dotychczasowych wiodących funkcji gminy Wejherowo, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Główne cele polityki przestrzennej Studium nawiązują do obowiązującej „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” oraz są zgodne z zawartymi w niej postulatami. W Strategii opisano długookresowy plan działania, określający strategiczne cele rozwoju gminy i przyjmujący takie cele i kierunki działania, które są niezbędne dla realizacji przyjętych zamierzeń rozwojowych. Strategia stanowi podstawę do właściwego zarządzania gminą, do ubiegania się o środki zewnętrzne, zwłaszcza z Unii Europejskiej. Główne cele strategiczne wyznaczone w strategii, które mają stanowić kompensację zamierzeń pochodzą z zakresu: przestrzeni i infrastruktury, społeczeństwa, gospodarki i turystyki oraz środowiska.

Ponadto, rozwój przestrzenny gminy Wejherowo wskazany w Studium, w swych głównych założeniach jest kontynuacją oraz rozwinięciem kierunków przyjętych w poprzednim studium, tj.: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo, zatwierdzonym uchwałą Nr XXXIII/331 2009 Rady Gminy Wejherowo z dnia 30 lipca 2009 r., zmienionym uchwałami Nr XVII/210/2012 z dnia 18 kwietnia 2012 r., Nr XXXIV/406/2013 z dnia 30 października 2013 r., Nr XXXV/423/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. i Nr XLVIII/558/2018 Rady Gminy Wejherowo z dnia 17 października 2018 r. Studium dotyczy przede wszystkim rozwoju jakościowego - podniesienie standardów (funkcjonowanie gminy, jakość życia, jakość przestrzeni publicznych), a także rozwoju przestrzennego, zgodnie z potrzebami gminy, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad ładu przestrzennego.

Kierunki określone w niniejszym Studium, wraz z zadaniami określonymi w Strategii, mają na celu w sposób kompatybilny zagwarantować zrównoważony rozwój gminy, prowadzący do poprawy jakości życia mieszkańców, przy maksymalnym wykorzystaniu gospodarki oraz poszanowaniu środowiska naturalnego. Aby uzyskać zakładany efekt, wymagana jest stopniowa realizacja wszystkich wskazanych założeń, przy czym możliwe to będzie tylko wówczas, gdy wdrażanie działań będzie odbywać się w sposób skoordynowany, przy wykorzystaniu wszystkich dostępnych narzędzi, w tym głównie finansowych.

2. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY WEJHEROWO ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO ORAZ KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY (UWZGLĘDNIAJĄC BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ, O KTÓRYM MOWA W UST. 1 PKT 7 LIT. D USTAWY O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM)

2.1. Kierunki zmian w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy

Dalszy rozwój gminy Wejherowo jest zdeterminowany, głównie przez korzystną lokalizację, bliskość Trójmiasta, a także potencjał inwestycyjny, turystyczny i krajobrazowy. Są to znaczące elementy, które przyciągają turystów, inwestorów oraz zwiększają atrakcyjność terenów gminy, zarówno pod względem wypoczynkowym jak i mieszkaniowym i inwestycyjnym.

Kierunki polityki przestrzennej zawarte w Studium, są merytorycznym punktem wyjściowym zawierającym wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji administracyjnych, przez co założenia niniejszego dokumentu traktuje się jako ustalenia mające zapewnić prawidłowy i planowany rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy Wejherowo, ochrony interesów publicznych, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności postępowań administracyjnych w tej sferze.

Studium wspiera w gminie Wejherowo przede wszystkim rozwój mieszkalnictwa ale także stymuluje zagospodarowanie całego obszaru gminy. Funkcjami uzupełniającymi są przede wszystkim: nieuciążliwe usługi towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, sport i rekreacja, turystyka i wypoczynek, usługi – związane z użytecznością publiczną i celem publicznym (oświata, opieka zdrowotna, administracja) oraz tereny zabudowy produkcyjnej i magazynowej.

Aktualizacja dokumentu Studium dotyczy w szczególności:

- zmian w kierunkach przeznaczenia terenów wynikających z dotychczasowego zagospodarowania,
- zmian związanych z układem komunikacyjnym oraz podniesienia standardów technicznych do poziomu europejskiego dróg i odcinków dróg,
- uwzględnienie występowania surowców energetycznych,
- zmian w kierunkach wynikających ze zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej w gminie Wejherowo, procesów przekształceń demograficznych oraz inwestycyjnych,
- zmian jakościowych związanych z kierunkami przekształceń funkcjonalno – przestrzennych terenów już zainwestowanych,
- zmian w parametrach zabudowy i zagospodarowania terenów, uwzględniając ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych m.in. w zakresie obszarów mających szczególne walory przyrodnicze, ochrony zabytków i stanowisk archeologicznych,
- uwzględnienia zmian wynikających z przepisów odrębnych (m. in. ochrona zabytków),
- uwzględnienia zdiagnozowanych innych uwarunkowań i rozwiązań przestrzennych, w tym utrzymanie ochrony obszarów o największych wartościach przyrodniczo – krajobrazowych i dużym potencjale biologicznym, chronione na mocy Ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 poz. 142, tekst jednolity, ze zm.),
- uwzględnienia zadań wynikających m.in. ze Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021 oraz Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego z uwagi na konieczność wprowadzenia spójności ustaleń Studium z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu.

2.2. Ustalenia funkcjonalno-przestrzenne dla poszczególnych terenów, w tym wyłączonych z zabudowy, oraz wskaźniki dotyczące użytkowania i zagospodarowania terenów

W celu tworzenia warunków dla zrównoważonego rozwoju gminy oraz wykrystalizowania ośrodków zabudowy, wydzielono w Studium trzy podstawowe kategorie terenów o odmiennych kierunkach przeznaczenia i zasadach zagospodarowania, różniące się potencjałem urbanistycznym:

- tereny przeznaczone pod zabudowę,
- tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania,
- tereny wyłączone z zabudowy.

Dla każdej z kategorii terenów określono w Studium rodzaje kierunków przeznaczenia z ustaleniami dotyczącymi funkcji wiodących, uzupełniających i główne zasady zagospodarowania, przy czym dla terenów wyłączonych z zabudowy, ze względu na ich charakter, określono zakazy i dopuszczenia obowiązujące w ich zagospodarowaniu.

OGÓLNE ZASADY:

1. Niezależnie od wskazanego kierunku przeznaczenia przy opracowywaniu planów miejscowych należy uwzględniać ograniczenia wynikające z przepisów nadrzędnych np. dotyczących ochrony zabytków, przyrody i środowiska oraz ograniczeń wynikających z przebiegu sieci infrastruktury technicznej;

2. Ze względu na skalę w jakiej opracowane jest Studium, na rysunku wyznaczono wyłącznie funkcje wiodące na określonym terenie, natomiast dokładne przeznaczenie terenów zostanie określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego po uwzględnieniu lokalnych uwarunkowań, przy czym należy mieć na uwadze bezwzględne zachowanie w granicach korytarzy ekologicznych gruntów leśnych oraz naturalnych cieków i zbiorników wodnych z zachowaniem ich dotychczasowego gospodarczego wykorzystania z uwzględnieniem uzasadnionej potrzeby ich przeznaczenia na cele publiczne;
3. Wiodąca funkcja na określonym terenie powinna być funkcją przeważającą na danym obszarze;
4. Lokalizację oraz zakres uzupełniającej funkcji należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
5. Tereny funkcji uzupełniającej mogą być realizowane na samodzielnie wydzielonych działkach;
6. Dopuszcza się dla istniejącej zabudowy ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia terenu zgodnego z dotychczasowym użytkowaniem i zagospodarowaniem niezależnie od kierunku przeznaczenia w Studium;
7. W miejscach, w których graniczą ze sobą tereny o potencjalnie konfliktowych przeznaczeniach, należy w miarę możliwości w planach miejscowych przewidzieć pasy zieleni ochronnej o minimalnej szerokości 10 m na terenach o funkcji generującej uciążliwość;
8. Na każdym obszarze: zieleń, infrastruktura techniczna, drogi publiczne i wewnętrzne oraz poszerzenia tych dróg mogą być funkcją uzupełniającą;
9. Dopuszcza się pozostawienie gruntów leśnych oraz rolnych w planach miejscowych mimo przeznaczenia ich w Studium pod zabudowę;
10. W miejscowych planach należy określić dokładne parametry dotyczące powierzchni działek budowlanych, powierzchni terenu biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, zasad podziału terenów na działki oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy, w tym wysokości budynków adekwatnie do istniejących warunków przestrzennych.
11. Dopuszcza się określenie dla poszczególnych terenów innych wielkości wskaźników urbanistycznych niż podane poniżej w zależności od lokalnych uwarunkowań i możliwości terenowych.
12. W studium nie określa się maksymalnych wielkości wysokości obiektów budowlanych innych niż budynki dla poszczególnych terenów. Wysokość tą należy określić na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
13. W wyjątkowych, pojedynczych przypadkach dopuszcza się określenie dla poszczególnych terenów innych wielkości działek, odbiegających od podanych poniżej, w zależności od lokalnych uwarunkowań i możliwości terenowych;
14. Studium zachowuje tereny przeznaczone pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
15. Wszystkie zmiany przepisów przywołanych w niniejszym Studium po uchwaleniu dokumentu, mające wpływ na zagospodarowanie przestrzenne, nie powodują nieważności Studium, a sporządzane miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego będą uznawały przepisy obowiązujące na dzień uchwalenia przedmiotowych planów, co będzie zgodne z niniejszym Studium;
16. Na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej oraz Pradoliny Redy-Łeby zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przy czym zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

17. Na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej oraz Pradoliny Redy-Łeby zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej) – przy czym zakazy te nie dotyczą:
- o siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;
 - o wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani;
 - o istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Wyżej wymienione odstępstwa obowiązują, jeśli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

Ponadto wyżej wymieniony zakaz nie dotyczy także: lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny) - z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.

18. Na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2020 poz. 283 ze zm.).
19. Na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej. Zakaz ten nie dotyczy także:
- o istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
 - o istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę,

- odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększenia powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód;
- budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych służących celom parku krajobrazowego.
20. Zakaz lokalizacji w strefie do 200 m od granic rezerwatu „Lewice” nowych liniowych elementów infrastruktury, z wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego o znaczeniu co najmniej lokalnym, oraz innych przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016.
 21. Zakaz lokalizacji w strefie do 500 m od granic rezerwatu „Gałęźna Góra” przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016.
 22. Zakaz lokalizacji w odległości co najmniej 300 m od granic rezerwatu „Pełcznica”: rozbudowy i odbudowy istniejącej zabudowy nad jeziorem Wygoda, nowej zabudowy i nowych liniowych elementów infrastruktury, miejsc postojowych i parkingów.
 23. W zlewniach powierzchniowych jezior: Pałsznik, Wygoda, Krypko zakaz działań które mogą wpłynąć negatywnie na ich bilans wodny lub pogorszyć jakość wód.
 24. Na terenie korytarzy ekologicznych, których granice oznaczono na planszach Uwarunkowań i Kierunków, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wyznaczyć tereny zieleni pozwalające na zachowanie ciągłości korytarza ekologicznego. Dla terenów zabudowy, powierzchnia biologicznie czynna powinna wynosić minimum 65% powierzchni działki budowlanej, a powierzchnia zabudowy nie powinna przekroczyć 25% powierzchni działki budowlanej.

DEFINICJE:

Jeżeli w Studium jest mowa o:

- usługach nieuciążliwych - rozumie się przez to przedsięwzięcia, inwestycje nie będące przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- powierzchni zabudowy – rozumie się przez to sumę powierzchni wszystkich budynków zlokalizowanych na działce budowlanej, wyznaczonych przez rzut pionowy zewnętrznych krawędzi ścian każdego z budynków na powierzchnię terenu.

2.2.1. Tereny przeznaczone pod zabudowę

Tereny przeznaczone pod zabudowę to tereny inwestycyjne gminy Wejherowo w dużej mierze już zainwestowane bądź pokryte planami miejscowymi (w tym tereny, dla których przewiduje się przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne) oraz potencjalne rezerwy terenów budowlanych.

Do terenów przeznaczonych pod zabudowę zakwalifikowano tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

- MN1 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - intensywnej,
- MN2 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - ekstensywnej,
- MN3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy letniskowej,
- MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
- U – tereny zabudowy usługowej,
- UC – teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²
- U/P – tereny zabudowy usługowej lub produkcyjno – magazynowej,
- P/IT – tereny zabudowy produkcyjno – magazynowej lub infrastruktury technicznej,
- RM – tereny zabudowy zagrodowej,

RU – tereny obsługi produkcji gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich.

Szczegółowe kierunki i wskaźniki zabudowy dla terenów przeznaczonych pod zabudowę:

MN1 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - intensywnej,

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, budynki zamieszkania zbiorowego: pensjonat, dom wycieczkowy, dom seniora, dom zakonny, internaty, istniejąca zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna o charakterze małych domów mieszkalnych do maksymalnie 12 lokali mieszkalnych, usługi sportu i rekreacji, zieleń urządzona, place gier i zabaw, parkingi.
2. Zabudowa usługowa powinna mieć charakter lokalny.
3. W zasięgu ponadnormatywnego oddziaływania hałasu od linii kolejowej i dróg wojewódzkich zaleca się lokalizować wyłącznie funkcje terenów nie wymagających ochrony przed hałasem w środowisku (zabudowę usługową).
4. Przewiduje się realizację zróżnicowanych typów zabudowy np.: wolnostojąca, bliźniacza i szeregowa, rezydencjonalna.
5. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 50% powierzchni działki budowlanej, a procent powierzchni zabudowy nie wyższy niż 40% powierzchni działki budowlanej.
6. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich, nie wyżej niż trzy kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe. Dopuszcza się wprowadzanie lokalnych dominant architektonicznych o wysokości nieprzewyższającej parametry budynku niskiego.
7. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej:
 - dla zabudowy rezydencjonalnej – minimum 1500 m²,
 - dla zabudowy wolnostojącej – minimum 700 m²,
 - dla zabudowy bliźniaczej – minimum 500 m²,
 - dla zabudowy szeregowej – minimum 250 m².

MN2 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - ekstensywnej,

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – zabudowa zagrodowa, usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, usługi sportu i rekreacji, zieleń urządzona, place gier i zabaw, parkingi.
2. Zabudowa usługowa powinna mieć charakter lokalny.
3. Przewiduje się zabudowę wolnostojącą.
4. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 60% powierzchni działki, a procent powierzchni zabudowy nie większy niż 30% powierzchni działki budowlanej.
5. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich, nie wyżej niż dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe;

6. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej - 1000m².

MN3 – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy letniskowej,

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa letniskowa wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę oraz zabudowa zagrodowa;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, usługi sportu i rekreacji, ogrody działkowe, zieleń urządzona, place gier i zabaw, parkingi.
2. Zabudowa usługowa powinna mieć charakter lokalny.
3. Przewiduje się zabudowę wolnostojącą.
4. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż:
 - 60% powierzchni działki budowlanej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - 70% powierzchni działki budowlanej dla zabudowy letniskowej,
 - 85% powierzchni działki dla ogródków działkowych.
5. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni zabudowy nie większy niż:
 - 30% powierzchni działki budowlanej dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej,
 - 15% powierzchni działki budowlanej dla zabudowy letniskowej,
 - 15% powierzchni działki dla ogródków działkowych, przy czym powierzchnia pojedynczej altany nie powinna przekraczać 35 m².
6. Przewiduje się lokalizowanie budynków nie wyższych niż dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, tj. do 9,0 m dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i letniskowej.
7. Przewiduje się lokalizowanie budynków o wysokości do 7 m dla ogródków działkowych.
8. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej/działki:
 - dla zabudowy mieszkaniowej, usługowej – minimum 1000m²,
 - dla zabudowy letniskowej – minimum 500 m²,
 - dla ogródków działkowych – minimum 200 m²

MW – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, z wyłączeniem usług turystyki i usług pensjonatowych, zieleń urządzona, place gier i zabaw.
2. Zabudowa usługowa powinna mieć charakter lokalny.
3. Przewiduje się realizację zróżnicowanych typów zabudowy np.: wolnostojąca, willowa, blokowa.
4. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 50% powierzchni działki budowlanej, a procent powierzchni zabudowy nie większy niż 35% powierzchni działki budowlanej.
5. Przewiduje się lokalizowanie budynków średniowysokich, nie wyższych niż cztery kondygnacje nadziemne.
6. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej: 1500 m².

U – tereny zabudowy usługowej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa usługowa: usługi, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – budynki magazynowe na potrzeby funkcji wiodącej, parking na potrzeby funkcji wiodącej, funkcje mieszkaniowe na kondygnacjach powyżej parteru, istniejąca nieuciążliwa działalność produkcyjna lub rzemieślnicza, istniejąca zabudowa mieszkaniowa, zieleń urządzona, place gier i zabaw, parking.
2. Przewiduje się wolnostojącą zabudowę.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 35% powierzchni działki budowlanej, a procent powierzchni zabudowy – nie wyższy niż 40% powierzchni działki budowlanej.
4. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich lub średniowysokich, nie wyższych niż cztery kondygnacje nadziemne.
5. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 1500 m².

UC – teren rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca: obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę,
 - b. Funkcja uzupełniająca: zabudowa usługowa, parkingi.
2. Przewiduje się wolnostojącą zabudowę.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 15% powierzchni działki budowlanej, a procent powierzchni zabudowy – nie wyższy niż 75% powierzchni działki budowlanej.
4. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich, nie wyższych niż trzy kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe.
5. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 2500m².

U/P – tereny zabudowy usługowej lub produkcyjno – magazynowej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zabudowa usługowa, produkcyjno-magazynowa, obiekty produkcyjne, składy i magazyny, przemysł wysokich technologii, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca - zieleń urządzona, parkingi itp.
2. Lokalizacja zabudowy przemysłowej z dopuszczeniem usług komercyjnych, usług rzemiosła, zakładów produkcyjnych, baz, hurtowni, składów wtórnych, urządzeń obsługi technicznej, obsługi komunikacji samochodowej (w tym stacji paliw) oraz centrów logistycznych, paneli fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 100kW.
3. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem:

- a. chowu i hodowli zwierząt uciążliwych dla środowiska w gospodarstwach wielkoobszarowych (fermy),
 - b. instalacji dla uboju zwierząt,
 - c. grzebowiska zwłok zwierzęcych,
 - d. chowu i hodowli obcych rodzimej faunie zwierząt, innych niż gospodarskie,
 - e. spalarni odpadów,
 - f. instalacji związanych z postępowaniem z paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi,
 - g. instalacji do przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest
 - h. instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych,
 - i. instalacji od odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych i chemicznych.
4. Zakaz lokalizacji inwestycji w zakresie składowania odpadów, utylizacji odpadów, segregacji odpadów.
 5. Zakaz lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.
 6. W przypadku lokalizacji paneli fotowoltaicznych, strefa oddziaływania nie może wykraczać poza teren U/P określony w Studium, na którym zlokalizowana jest dana inwestycja.
 7. Wskazane stosowanie zieleni wysokiej (szpalerów lub rzędów drzew) wzdłuż granic terenu z drogami publicznymi, umożliwiającej harmonijne wkomponowanie obiektów w otaczający krajobraz.
 8. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 30% powierzchni działki, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 60% powierzchni działki budowlanej.
 9. Przewiduje się lokalizowanie budynków o maksymalnej wysokości 25m, przy czym dopuszcza się lokalne przewyższenia jeśli to jest uzasadnione względami technologicznymi.
 10. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 1500 m².

P/IT – tereny zabudowy produkcyjno – magazynowej lub infrastruktury technicznej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zabudowa produkcyjno – magazynowa - obiekty produkcyjne, składy i magazyny, przemysł wysokich technologii, infrastruktura techniczna, w tym z zakresu składowania i unieszkodliwiania odpadów, oczyszczalni ścieków, wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi, zielenie urządzone, parkingi.
2. Lokalizacja zabudowy przemysłowej zakładów produkcyjnych, baz, hurtowni, składów wtórnych, urządzeń obsługi technicznej oraz centrów logistycznych.
3. Dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z wyłączeniem:
 - a. chowu i hodowli zwierząt uciążliwych dla środowiska w gospodarstwach wielkoobszarowych (fermy),
 - b. instalacji dla uboju zwierząt,
 - c. grzebowiska zwłok zwierzęcych,
 - d. chowu i hodowli obcych rodzimej faunie zwierząt, innych niż gospodarskie,
 - e. spalarni odpadów.
4. Zakaz lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.
5. Dopuszcza się lokalizację paneli fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 100kW.
6. Dopuszcza się lokalizację biogazowni, w tym o mocy przekraczającej 100kW.

7. W przypadku lokalizacji paneli fotowoltaicznych, strefa oddziaływania nie może wykraczać poza teren zabudowy P/IT określony w Studium, na którym zlokalizowana jest dana inwestycja.
8. Wskazane stosowanie zieleni wysokiej (szpalerów lub rzędów drzew) wzdłuż granic terenu z drogami publicznymi umożliwiającymi harmonijne wkomponowanie obiektów w otaczający krajobraz.
9. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki budowlanej, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 80% powierzchni działki budowlanej.
10. Przewiduje się lokalizowanie budynków o maksymalnej wysokości 45 m.
11. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 2000 m².

RM – tereny zabudowy zagrodowej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych lub zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna rezydencjonalna wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – tereny sportu i rekreacji, zieleni urządzonej, placów gier i zabaw.
2. Przewiduje się realizację zabudowy wyłącznie wolnostojącej.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 85% powierzchni działki budowlanej, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 15% powierzchni działki budowlanej.
4. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich.
5. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 3000 m².

RU – tereny obsługi produkcji gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca - tereny obsługi produkcji rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich, stadnina koni, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – zabudowa usługowa, funkcja mieszkaniowa związana z funkcją wiodącą, zieleni urządzona, parkingi itp.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 35% powierzchni działki budowlanej, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 50% powierzchni działki budowlanej.
3. Przewiduje się lokalizowanie budynków o maksymalnej wysokości 16 m.
4. Dopuszcza się lokalizowanie innych obiektów budowlanych o wysokości maksymalnej 20 m.
5. Zalecana minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej – 3000 m².

2.2.2. Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania

Tereny o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania to tereny, na których dopuszczona jest zabudowa, ale o ograniczonej intensywności oraz adekwatnym do szczególnej specyfiki terenu charakterze czy funkcji.

Do terenów o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania zakwalifikowano tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

- US – tereny usług sportu i rekreacji oraz turystyki i wypoczynku, placów gier i zabaw,
- ZP – tereny zieleni urządzonej – parki,
- ZP/U – tereny zieleni urządzonej z usługami,
- ZC – tereny cmentarzy,
- ZD – tereny ogrodów działkowych,
- R – tereny rolnicze,
- KDP – tereny infrastruktury komunikacyjnej, w tym parkingi publiczne,
- KK – tereny komunikacji kolejowej.

Tereny infrastruktury technicznej tj.:

- W – urządzeń wodociągowych,
- K – urządzeń kanalizacji sanitarnej,
- E – urządzeń elektroenergetycznych,
- G – urządzeń gazowniczych.

Szczegółowe kierunki i wskaźniki zabudowy dla terenów o specjalnych warunkach zabudowy i zagospodarowania:

US – tereny usług sportu i rekreacji oraz turystyki i wypoczynku, placów gier i zabaw

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – usługi sportu i rekreacji, place gier i zabaw, w tym lokalizowanie obiektów kubaturowych, wraz z zielenią oraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi związane funkcją wiodącą - usługi handlu, gastronomii, zieleni urządzona, parkingi, hotele, pensjonaty, ośrodki konferencyjno-szkoleniowe oraz usługi oświaty i publiczne.
2. Przewiduje się lokalizowanie również wielkopowierzchniowych usług sportu i rekreacji (np. boiska sportowe, korty tenisowe, ośrodki jeździeckie, pola golfowe itp.).
3. Przewiduje się dowolne formy zabudowy nawiązujące do otoczenia i krajobrazu, w zależności od rodzaju usługi do określenia na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; skala budynków powinna być dostosowana do otaczającej przestrzeni oraz położenia w układzie urbanistyczno-przestrzennym i krajobrazowym tak, aby zagospodarowanie nie powodowało powstania substandardowych obiektów lub nie odpowiadających skali otaczającej zabudowy albo zasłaniających panoramy widokowe.
4. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 55% powierzchni terenu.
5. Przewiduje się lokalizowanie budynków o wysokości do 17 m. Dopuszcza się dominanty architektoniczne lub przewyższenia do 22 m dla obiektów wymagających takiej wysokości ze względów technicznych lub specyfiką obiektu (np. wieże widokowe, trampolina, zjeżdżalnie, ścianki wspinaczkowe).

ZP – tereny zieleni urządzonej – parki

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zieleń urządzona – parki i skwery wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi nieuciążliwe, które będą współgrały z otoczeniem parkowym, parkingi itp.
2. Przewiduje się lokalizowanie budynków nie wyższych niż 6,0 m.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 75% powierzchni terenu, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 20% powierzchni terenu.

ZP/U – tereny zieleni urządzonej z usługami

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zieleń urządzona: parki i skwery, usługi nieuciążliwe, w tym usługi sportu i rekreacji, które będą współgrały z otoczeniem parkowym wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym,
 - b. Funkcja uzupełniająca – parkingi itp.
2. Przewiduje się lokalizowanie budynków niskich.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 75% powierzchni terenu, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 20% powierzchni terenu.

ZC – tereny cmentarzy

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – cmentarz wraz z niezbędnymi obiektami i urządzeniami infrastruktury technicznej;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi związane z obsługą cmentarza tj. usługi handlu, gastronomii, dom pogrzebowy, zieleń urządzona, parkingi itp.
2. Dopuszcza się obiekty sakralne oraz kaplice cmentarne, sanitariaty i inne obiekty do obsługi cmentarza, których parametry należy ustalić indywidualnie na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy czym procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 55% powierzchni terenu, a zabudowa nie powinna przekraczać jednej kondygnacji.

ZD – tereny ogrodów działkowych

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z funkcjonowaniem ogrodów działkowych, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i układem komunikacyjnym obsługującym tę zabudowę;
 - b. Funkcja uzupełniająca – usługi związane z obsługą ogrodów działkowych tj. usługi handlu, gastronomii, zieleń urządzona, parkingi itp.
2. Studium nie przewiduje możliwości zmiany terenów ogrodów działkowych w tereny zabudowy mieszkaniowej stałej całorocznej.
3. Przewiduje się realizację zabudowy wolnostojącej.

4. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 85% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy - nie większy niż 15% powierzchni działki, przy czym powierzchnia pojedynczej altany nie powinna przekraczać 35 m².
5. Przewiduje się lokalizowanie budynków o wysokości do 5 m.

R – tereny rolnicze

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – tereny rolnicze – grunty orne, użytki zielone i sady oraz wszelkiego rodzaju inne uprawy i hodowla zwierząt zaliczana do działów produkcji rolnej w przepisach odrębnych, z wyłączeniem lokalizacji ferm zwierząt futerkowych, trzody chlewnej, drobiu;
 - b. Funkcja uzupełniająca – dolesienia, sadownictwo, stawy hodowlane.
2. Dopuszcza się przebudowę, odbudowę, rozbudowę lub nadbudowę istniejących budynków w zabudowie zagrodowej, bez możliwości zmiany funkcji.
3. Dopuszcza się lokalizowanie zabudowy związanej z działalnością rolniczą. Jej zakres i formę określą i uszczegółowią miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Przy czym minimalna powierzchnia biologicznie czynna nie powinna być mniejsza niż 85% powierzchni działki, a budynki w zakresie wysokości nie powinny przekraczać jednej kondygnacji nadziemnej.
4. Zachowuje się istniejące urządzenia melioracji wodnej oraz dopuszcza się budowę nowych.

KDP – tereny infrastruktury komunikacyjnej, w tym parkingi publiczne

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia obsługi ruchu samochodowego (Miejsca Obsługi Pojazdów, parkingi buforowe, parkingi dla autokarów) wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty socjalne, administracyjne związane z funkcją wiodącą, usługi gastronomii, zieleń urządzona.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 35% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 15% powierzchni działki.
3. Przewiduje się realizację zabudowy wolnostojącej.
4. Wysokość zabudowy i obiektów nie może przewyższać parametrów budynków niskich.

KK – tereny komunikacji kolejowej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z infrastrukturą kolejową;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty obsługi administracyjno-socjalnej związane z funkcją wiodącą, istniejąca zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa produkcyjno-magazynowa lub usługowa, obiekty produkcyjne, składy i magazyny, zieleń urządzona.
2. Zakaz lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej oraz budynków zamieszkania zbiorowego.
3. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 60% powierzchni działki.

W – Tereny infrastruktury technicznej – urządzeń wodociągowych

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z infrastrukturą techniczną wodociągową – ujęcia wody, stacje uzdatniania wody, wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty obsługi administracyjno-socjalnej z funkcją wiodącą, zieleń urządzona.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 60% powierzchni działki.

K – tereny infrastruktury technicznej – urządzeń kanalizacji sanitarnej

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z infrastrukturą techniczną – kanalizacji sanitarnej, wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty obsługi administracyjno-socjalnej związane z funkcją wiodącą, zieleń urządzona.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 60% powierzchni działki.

E – tereny infrastruktury technicznej – urządzeń elektroenergetycznych

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z infrastrukturą techniczną sieci elektroenergetycznej wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty obsługi administracyjno-socjalnej związane z funkcją wiodącą, zieleń urządzona.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 60% powierzchni działki.

G – tereny infrastruktury technicznej – urządzeń gazowniczych

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – obiekty i urządzenia związane z infrastrukturą techniczną sieci gazowniczej wraz z niezbędnym układem komunikacyjnym;
 - b. Funkcja uzupełniająca – obiekty obsługi administracyjno-socjalnej związane z funkcją wiodącą, zieleń urządzona.
2. Należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni działki, a teren powierzchni zabudowy – nie większy niż 60% powierzchni działki.

2.2.3. Tereny wyłączone z zabudowy

Do terenów wyłączonych z zabudowy zakwalifikowano tereny oznaczone na rysunku Studium symbolami:

- Z – tereny zieleni,
- ZL – tereny lasów i dolesień,
- WS – tereny wód powierzchniowych, zbiorników wodnych.

Celem wskazania terenów wyłączonych z zabudowy jest ochrona przed zabudową przede wszystkim istniejącego potencjału przyrodniczego oraz powstrzymanie urbanizacji na terenach zieleni.

Wskaźniki zagospodarowania terenów wyłączonych z zabudowy należy określić na etapie sporządzania planu miejscowego dla tych terenów i dostosować je do uwarunkowań terenowych oraz specyfiki terenu. Należy wprowadzić zakaz lokalizowania jakiegokolwiek zabudowy, poza lokalizowaniem w uzasadnionych przypadkach obiektów infrastruktury technicznej lub innych obiektów związanych z funkcjonowaniem danego terenu np. na terenie ZL – obiektów służących prowadzeniu gospodarki leśnej.

Szczegółowe kierunki i wskaźniki zagospodarowania dla terenów wyłączonych z zabudowy:

Z – tereny zieleni

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zieleni: nieurządzona, otwarta, izolacyjna, nieużytki, zadrzewienia;
 - b. Funkcja uzupełniająca – rola, teren wód powierzchniowych i zbiorników wodnych.
2. Formę i funkcję jaką powinna zieleni pełnić, należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.
3. Dopuszcza się utrzymanie istniejącego zainwestowania, z możliwością przebudowy, przy czym zmiana funkcji obiektów dopuszczona tylko w kierunku funkcji sportowo-rekreacyjnej.
4. Dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, tablic informacyjnych, miejskich toalet (sanitariatów), placów zabaw i gier, elementów związanych z zagospodarowaniem terenów przywodnych (np. pomostów), tras rowerowych, szlaków pieszych, konnych (stoły, ławki,) i innych plenerowych urządzeń sportowo – rekreacyjnych.
5. Dopuszcza się użytkowanie rolnicze w formie trwałych użytków zielonych.
6. Zachowuje się istniejące zbiorniki wodne oraz dopuszcza się budowę zbiorników wodnych w tym retencyjnych.
7. Zachowuje się istniejące urządzenia melioracji wodnej oraz dopuszcza się budowę nowych.
8. Zachowuje się istniejące urządzenia infrastruktury technicznej i dopuszcza budowę nowych.

ZL – tereny lasów i dolesień

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – tereny lasów i dolesień wraz z obiektami gospodarki leśnej;
 - b. Funkcja uzupełniająca - rola, łąki i pastwiska.
2. Dopuszcza się lokalizowanie obiektów i urządzeń służących wędrownikom turystycznym (ścieżki – piesze, rowerowe, konne oraz ławki, wiaty, punkty widokowe, miejsca postojowe, obiekty małej architektury itp.) wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych.
3. Dopuszcza się dla gruntów leśnych utrzymania istniejącego zainwestowania z możliwością przebudowy lub rozbudowy, a w szczególnych przypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarki leśnej, dopuszczenie budowy nowych obiektów związanych z tą gospodarką. Szczególne warunki zagospodarowania należy określić na etapie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
4. Zachowuje się istniejące urządzenia infrastruktury technicznej i dopuszcza budowę nowych.

WS – tereny wód powierzchniowych, zbiorników wodnych

1. Kierunek rozwoju:
 - a. Funkcja wiodąca – zbiorników wodnych, rzek i cieków wodnych;

- b. Funkcja uzupełniająca - rola, łąki i pastwiska.
2. Dopuszcza się lokalizowanie obiektów i urządzeń służących rekreacji wodnej (pomosty, kładki, elementy przystani wodnych).
3. Dopuszcza się lokalizowanie obiektów i urządzeń niezbędnych do prowadzenia gospodarki wodnej.

2.3. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić w zagospodarowaniu terenów wymagań i ograniczeń technicznych wynikających z przebiegu istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej.

Gazociągi

Dla istniejącej sieci przesyłowej gazu wysokiego ciśnienia obowiązują strefy kontrolowane, które wyznacza się w zależności od średnicy gazociągu, ciśnienia w nim panującego oraz roku jego budowy, na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013r. poz. 640, zał. nr 2, tabela 1 i 3). Szerokości wyznaczonych stref uzależnione są od przewidywanej zabudowy i są odległościami minimalnymi od obiektów sieci gazowej do wszelkich obiektów budowlanych. W strefach kontrolowanych obowiązuje zakaz wznoszenia obiektów budowlanych, urzędzania stałych składów i magazynów oraz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenie infrastruktury gazowej.

Dla nowo projektowanych sieci gazowych należy wyznaczyć w miejscowych planach strefy kontrolowane o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi oraz uwzględnić ograniczenia wynikające z tych przepisów.

Na obszarze strefy kontrolowanej gazociągu obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu wynikające z przepisów odrębnych tj. nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz nie powinna być podejmowana żadna działalność mogąca zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.

Obowiązkowo w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego powinno się uwzględnić strefy kontrolowane od gazociągów oraz strefy ochronne od odwiertów czynnych i zlikwidowanych, zapisywać ograniczenia w zagospodarowaniu.

Proponuje się, aby w sporządzanych planach lub zmianach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dotyczących terenów, na których zlokalizowane są lub mają być gazowe sieci dystrybucyjne, a w szczególności gazociągi wysokiego ciśnienia:

- planować zieleń, w tym izolacyjną, itp. o szerokości odpowiadającej ograniczeniom w budowie obiektów i w prowadzeniu działalności gospodarczej nad gazociągami, przy czym zieleń ta nie może zagrażać trwałości gazociągu podczas jej eksploatacji i nie może blokować dostępu w strefie kontrolowanej gazociągu;
- lub ujmować w postanowieniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego informacje o:
 - występujących ograniczeniach w zabudowie i zagospodarowaniu, dla właścicieli działek i zachowaniu wymaganych szerokości stref kontrolowanych dla gazociągów wysokiego, średniego i niskiego ciśnienia, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - ograniczeniu praw własności właścicieli gruntów w strefie kontrolowanej dla gazociągów poprzez zagwarantowanie dostępności do infrastruktury dla służb eksploatacyjnych OSD w zamian za wyngrodzenie z tytułu służebności przesyłu.

Ujęcia wody

W planach miejscowych lokalizację indywidualnych ujęć wody należy uzgodnić ze Starostwem Powiatowym w Wejherowie.

Zgodnie z ustawą Prawo Wodne (Dz. U. z 2020 r., poz. 310, tekst jednolity), można wyznaczyć strefę ochrony bezpośredniej oraz pośredniej od ujęć wody. Tereny ochrony bezpośredniej obejmują miejsce poboru wody, obiekty i urządzenia związane bezpośrednio z poborem wody oraz część terenu przylegającego do tych obiektów i urządzeń. W granicach strefy ochrony bezpośredniej dozwolone jest tylko użytkowanie gruntów związane z eksploatacją urządzeń do ujmowania wody. Zasięg strefy powinien obejmować teren wokół obiektów i urządzeń związanych z poborem wody o buforze:

- 8-10 m w przypadku studni wierconych,
- 10-15 m w przypadku studni kopanych,
- 10-20 m w przypadku naturalnego wypływu wód podziemnych.

Strefę ochrony pośredniej wyznacza się, gdy istnieje zagrożenie pogorszenia jakości wód, warunków zdrowotnych lub wydajności ujęcia i źródła wody w wyniku użytkowania gruntów. Zalecany zasięg terenu ochrony pośredniej dla wód podziemnych wynosi:

- 20-40 m dla studni wierconych,
- 70-100 m dla studni kopanych.

Zakazy i ograniczenia wynikające ze strefy ochronnej zawarte są w przepisach odrębnych.

Gospodarka ściekowa

Lokalizację indywidualnych rozwiązań odprowadzania ścieków sanitarnych (bezodpływowe zbiorniki, przydomowe oczyszczalnie ścieków) należy uzgadniać z Gminą Wejherowo. Ponadto z uwagi na położenie miejscowości Gościcino, Bolszewo, Łężyce, Kąpino, Pętkowice, Orle, Góra (Paradyż) w granicach Aglomeracji Gdynia o równoważnej liczbie mieszkańców 442 000 RLM zakazuje się wykonywania przydomowych oczyszczalni ścieków jako systemów kanalizacji indywidualnej, zgodnie z art. 86 ust. 1 Prawa wodnego. Na ww. obszarach odprowadzanie ścieków powinno odbywać się poprzez system kanalizacji zbiorczej.

Gospodarka deszczowa i melioracyjna

Przebieg systemów melioracyjnych należy uzgadniać z Zarządem Melioracji i Urzędzeń Wodnych Województwa Pomorskiego z Oddziałem Terenowym w Redzie, który działalność swoją prowadzi na obszarze powiatów: puckiego, wejherowskiego i lęborskiego.

Elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Przez teren gminy Wejherowo przebiega napowietrzna dwutorowa elektroenergetyczna linia przesyłowa o napięciu 400 kV relacji Żarnowiec – Gdańsk I – Gdańsk Błonia, dla której dopuszcza się rozbudowę, przebudowę i nadbudowę.

Dla napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu 400 kV relacji Żarnowiec - Gdańsk I - Gdańsk Błonia wymagany jest pas technologiczny o szerokości 60m (po 30m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym). Ponadto należy również uwzględnić poniższe ograniczenia w użytkowaniu terenu w pobliżu i w pasie technologicznym 2x400 kV:

1. W pasie technologicznym linii obowiązuje zakaz realizacji budynków mieszkalnych oraz obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Warunki lokalizacji pozostałych obiektów budowlanych nieprzeznaczonych na stały pobyt ludzi muszą uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych.

2. Lokalizacja obiektów budowlanych mających materiały niebezpieczne pożarowo, stacji paliw i stref zagrożonych wybuchem w pobliżu linii elektroenergetycznej powinna uwzględniać wymogi określone w przepisach odrębnych oraz normach dotyczących projektowania linii elektroenergetycznych.
3. Zakazuje się tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej pod linią i w odległości 7 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu fazowego (w świetle koron).
4. Dopuszcza się wykonanie napraw oraz prac remontowych i konserwacyjnych na istniejącej linii.
5. Teren w pasie technologicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) Właściciela linii.
6. W przypadku lokalizacji w sąsiedztwie linii przesyłowych farm wiatrowych, minimalna dopuszczalna odległość turbiny wiatrowej (końca łopaty turbiny) od osi trasy napowietrznego odcinka linii elektroenergetycznej, powinna wynosić trzykrotność średnicy koła ($3 \times d$) zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej. W przypadku lokalizacji turbiny wiatrowej w odległości liczonej pomiędzy najbardziej skrajnym elementem turbiny wiatrowej (krańcami łopat turbiny) a osią trasy napowietrznego odcinka linii elektroenergetycznej, mniejszej niż pięciokrotność średnicy koła zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej ($5 \times d$), należy zapewnić, aby przewody odgromowe wszystkich pręseł linii elektroenergetycznej, które w całości lub częściowo znajdują się w odległości mniejszej niż $5 \times d$ od krańców łopat turbiny, były wyposażone w czynną ochronę przeciwdrganiową.

Dla nowej infrastruktury liniowej o napięciu 400 kV wymagany jest pas technologiczny o szerokości 70m (po 35m od osi linii w obu kierunkach w rzucie poziomym), w którym obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu jak wyżej.

Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna

Dla terenów wokół projektowanych i istniejących linii elektroenergetycznych napowietrznych należy wyznaczyć pasy ochrony funkcyjnej, dla których obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi oraz uwzględniać ograniczenia wynikające z tych przepisów. Zagospodarowanie w obszarze pasa ochrony funkcyjnej linii elektroenergetycznej należy uzgodnić z jej zarządcą.

Dla terenów wzdłuż linii elektroenergetycznych obowiązują pasy ochrony funkcyjnej o szerokości:

- 40 m (po 20 m od osi linii) – dla linii wysokiego napięcia WN 110kV;
- 14 m (po 7 m od osi linii) – dla linii średniego napięcia SN 15kV;
- 7 m (po 3,5 m od osi linii) – dla linii niskiego napięcia nn 0,4kV.

Rurociągi naftowe

Przez gminę Wejherowo nie przebiegają żadne rurociągi naftowe przesyłowe.

Elektrownie wiatrowe – urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych

Na terenie gminy Wejherowo brak jest elektrowni wiatrowych. Nie występują one również na terenach gmin sąsiednich, których strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, mogłyby obejmować obszar gminy. W przypadku lokalizacji elektrowni wiatrowych należy uwzględnić również ograniczenia wymienione w powyższej części tego punktu, dotyczącej elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej.

Biogazownie – urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych

Lokalizacja biogazowni w gminie Wejherowo (z wyłączeniem biogazowni rolniczych) o mocy powyżej 0,5 MW musi być przeprowadzana z uwzględnieniem ich strefy ochronnej o szerokości nie mniejszej niż 300m od istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej, z uwzględnieniem warunków wietrznych. Każde

odstępstwo (in minus) od wyżej określonej odległości wymaga indywidualnego uzasadnienia. Lokalizacja biogazowni, w tym o mocy powyżej 100 kW możliwa jest również na terenach P/IT.

Farmy fotowoltaiczne – urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych

Wyznacza się dla terenów U/P i P/IT w przypadku lokalizacji paneli fotowoltaicznych, w tym o mocy przekraczającej 100kW, strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu ze względu na lokalizację farm fotowoltaicznych, dla której zasady zainwestowania opisano w pkt. 16. Moc urządzeń należy tak dostosować, aby strefa ochronna mieściła się w granicach terenu U/P lub P/IT, na którym lokalizowane są panele fotowoltaiczne.

2.4. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej

Obiekty budowlane przeznaczone na pobyt ludzi należy lokalizować na terenach poza zasięgiem uciążliwości związanych z hałasem komunikacyjnym, zachowując dla nich dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone w przepisach odrębnych albo w ich zasięgu, pod warunkiem zastosowania przez inwestorów środków technicznych dla wznoszonych obiektów pozwalających na zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określonego w tych przepisach oraz w Polskich Normach.

Lokalizacja obiektów budowlanych od strony dróg publicznych w tym urządzeń reklamowych, tablic reklamowych, szyldów itp. wymaga zachowania warunków odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi zgodnie z przepisami m.in. ustawą o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 470, ze zm.) oraz nie może powodować uciążliwości dla uczestnika ruchu drogowego, takich jak np.: utrudnienie czytelności informacji drogowskazowej, ograniczenie widoczności, olśnienie.

2.5. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury kolejowej

W związku z występowaniem linii kolejowych, należy stosować się do ograniczeń sytuowania budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywania robót ziemnych wynikających z przepisy Ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594 z późn. zm.), jak również Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2061).

3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

3.1. Zasady ochrony zasobów środowiska

Realizując cele polityki przestrzennej gminy niezbędne jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju, które przejawiać się będzie w ochronie oraz dbałości o walory środowiska przyrodniczego.

Istotne jest zatem przestrzeganie zasad ochrony środowiska, które należy uwzględnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona powierzchni ziemi

W zakresie zagospodarowania mas ziemnych warunki zgody na zmianę ukształtowania terenu lub jej zakaz należy dokładnie określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przy czym dopuszcza się zagospodarowanie mas ziemnych pochodzących z wykopów o dopuszczalnej zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub w ziemi na działce inwestorskiej, poprzez wykorzystanie ich do

kształtowania terenów zieleni towarzyszącej inwestycjom, z możliwością usuwania ich także poza obszar inwestycji, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych

W zagospodarowaniu terenów należy uwzględnić obszar o zasobach wód podziemnych w obrębie piętra czwartorzędowego. Należy dążyć do ochrony jakości wód podziemnych i powierzchniowych poprzez zmniejszenie obciążeń i wyeliminowanie zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Ustala się obowiązek minimalizacji oddziaływania na środowisko poprzez rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej m.in. poprzez stosowanie oczyszczalni przydomowych i szczelnych zbiorników bezodpływowych, jako rozwiązań tymczasowych w szczególnie uzasadnionych przypadkach. W przypadku jeśli występują odpowiednie warunki techniczne należy podłączać obiekty do zbiorczej kanalizacji.

W celu ochrony jakości wód należy stosować strefy buforowe (pasy zieleni i zadrzewienia) wzdłuż cieków i brzegów zbiorników wodnych, w przypadku lokalizacji obiektów budowlanych na terenach do nich przylegających.

Konieczne jest uwzględnienie w przygotowywanych rozwiązaniach zagospodarowania przestrzennego ogólnych zaleceń, wynikających z wymagań określonych nadrzędnymi przepisami, jak również dotychczas wykonanych dla tego regionu opracowań.

Ze względu na potrzebę nieograniczania infiltracji wód opadowych, powinno się przeznaczać na cele budowlane wyłącznie niezbędne fragmenty zagospodarowywanych obszarów oraz stosować w miarę możliwości materiały pozwalające na infiltrację wód opadowych. Należy dążyć do kompleksowego rozwiązania odprowadzania wód opadowych z placów parkingów oraz oczyszczanie ich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Powinno się w miarę możliwości stosować rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększenie małej retencji wodnej na zasadach przewidzianych w planach zarządzania ryzykiem powodziowym oraz przewidzianych w programach działań wynikających z planów gospodarowania wodami oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody. Wskazana jest dalsza dbałość o wszelkie formy naturalnej retencji wodnej, tj. torfowiska, obszary bagienne, niewielka retencja leśna, retencja glebowo – gruntowa, retencja dolin rzecznych, retencja niewielkich akwenów (stawy, oczka wodne).

Ochrona powietrza

Do zadań gminy należy zapewnienie dbałości o utrzymanie dobrej jakości powietrza atmosferycznego. Dlatego też należy dążyć do utrzymania wysokiej jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń np. poprzez stosowanie do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności oraz wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Jednocześnie wskazane jest podjęcie działań proekologicznych z zakresu polityki transportowej np. organizacja płynnego ruchu samochodowego, popularyzacja ruchu rowerowego. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń środowiska należy wziąć pod uwagę wskazania zawarte w Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022 (PGO).

Ponadto oddziaływanie na środowisko, związane z funkcją terenu nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emisji gazów i pyłów, hałasu oraz pól elektromagnetycznych, określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Ochrona krajobrazu

Ochrona krajobrazu polega na świadomym kształtowaniu przestrzeni poprzez podkreślanie miejsc atrakcyjnych, takich jak: panoramy, punkty widokowe i dominanty krajobrazowe oraz włączanie ich w system rekreacyjno - przyrodniczy gminy, poprzez wprowadzanie elementów antropogenicznych w sposób harmonizujący ze środowiskiem naturalnym.

Kształtowanie krajobrazu przyrodniczego terenów gminy Wejherowo prowadzone będzie poprzez:

- objęcie ochroną miejsc i terenów eksponowanych, panoram i punktów widokowych przed dominacją elementów obcych, w szczególności sieci infrastruktury technicznej, tablic reklamowych, zabudowy substandardowej;
- tereny eksponowane, punkty widokowe i panoramy należy podkreślać poprzez ich włączanie w system połączeń pieszych i rowerowych;
- ograniczenie lokalizacji na całym obszarze gminy obiektów wymagających makroniwelacji i znacznych przekształceń topografii terenu;
- obiektom kubaturowym oraz naziemnym urządzeniom infrastruktury technicznej należy nadawać formy architektoniczne, które będą harmonizować z otoczeniem;
- nowe uzbrojenie oraz ciągi komunikacyjne należy prowadzić z uwzględnieniem lokalizacji obszarów chronionych, mieszkaniowych i wypoczynkowych, na których znajdują się obiekty przeznaczone na stały pobyt ludzi oraz wymogów ochrony przyrody;
- tereny zieleni należy łączyć spójnym systemem zieleni urządzonej i krajobrazowej, celem poprawy walorów krajobrazowych terenów zurbanizowanych.

3.2. Zasady kształtowania i ochrony terenów zieleni

Gmina Wejherowo charakteryzuje się wysokim udziałem terenów leśnych (ok. 60% jej powierzchni) i zwartych terenów zadrzewionych i zakrzewionych. Charakterystyczną cechą gminy są licznie występujące tereny zieleni nieurządzonej, zadrzewienia śródpolne i przydroże. Dodatkowo w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim” na terenie gminy Wejherowo wyznaczono korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej oraz płąt ekologiczny Darżlubski o randze regionalnej. Tym samym dla zapewnienia wymiany energii ekologicznej, zachowania najcenniejszych zbiorowisk naturalnych, flory i fauny, zwiększenia odporności środowiska na przekształcenia, poprawy walorów klimatycznych i krajobrazowych istotne jest systemowe kształtowanie obszarów zieleni. Dlatego też w Studium określono zasady kształtowania i ochrony zieleni, do których należą:

- tworzenie i utrzymywanie powierzchni biologicznie czynnych w obrębie terenów zurbanizowanych w formie korytarzy zieleni;
- zachowanie ciągłości ochrony systemów terenów otwartych, parków i terenów rekreacyjnych;
- zachowanie odległości zabudowy od akwenów wodnych oraz brzegów rzek, pozwalającej utrzymać równowagę ekologiczną oraz zapewnienie przynajmniej częściowej dostępności brzegów największych jezior dla korzystających z rekreacji, a także brzegów rzek na miejsca przystani kajakowych,
- zachowanie i ochrona korytarzy ekologicznych rangi subregionalnej i lokalnej oraz płątu ekologicznego poprzez m. in. zalesienia, zadrzewienia, zakrzewienia na terenach po eksploatacji złóż surowców, budowę przejść dla zwierząt w ciągach komunikacyjnych przecinających korytarze, budowę przepławek przy obiektach piętrzących wodę,
- utrzymanie istniejących fragmentów leśnych,

- zachowanie i ochronę zadrzewień śródpolnych, miedz, żywoplotów, pasm łąk, drobnych płatów roślinności bagiennej, niewielkich śródpolnych zbiorników wodnych i mokradeł stanowiących miejsca ostojowe dla zwierząt i roślin;
- w miarę możliwości przestrzennych stosowanie zasady omijania istniejących drzew przydrożnych przy projektowaniu, budowie i przebudowie dróg, po uprzedniej inwentaryzacji;
- bezwzględną ochronę drzewostanów parkowych, większych skupisk zieleni o charakterze parkowym;
- prowadzenie regularnej odbudowy i konserwacji rowów melioracyjnych, w celu podtrzymania lub przywrócenia bogactwa flory wodnej, błotnej i zmienno-wilgotnej, łąkowo – pastwiskowej;
- stałe uzupełnianie ubytków drzewostanu na terenach objętych ochroną.

3.3. Kierunki ochrony przyrody

Gmina Wejherowo znajduje się w zasięgu obszarów cennych przyrodniczo objętych formami ochrony przyrody (zgodnie z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, ze zm.), należą do nich:

- Obszar Specjalnej Ochrony ptaków PLB220007 „Puszcza Darżłubska”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220102 „Bezlist koło Gniewowa”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220016 „Biała”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220019 „Orle”,
- Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk PLH220020 „Pełcznica”,
- Obszar chronionego krajobrazu Puszczy Darżłubskiej,
- Obszar chronionego krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby,
- Trójmiejski Park Krajobrazowy wraz z otuliną,
- rezerwat przyrody „Gałęźna Góra”,
- rezerwat przyrody „Pełcznica”,
- rezerwat przyrody „Cisowa”,
- rezerwat przyrody „Lewice”,
- użytki ekologiczne: „Łąka nad Zagórką Strugą”, „Migowe Wzgórze”, „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska łąka”, „Migowa łąka”, „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska łąka”, „Miętowe Bagienko”, „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”,
- pomniki przyrody.

Na terenie gminy występują także korytarze ekologiczne rangi subregionalnej i lokalnej oraz płat ekologiczny Darżłubski o randze regionalnej wyznaczone w „Studium korytarzy ekologicznych w województwie pomorskim”.

Z tego względu istotne jest przestrzeganie zasad ochrony obiektów i obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów szczególnych.

Na rysunku Studium uwidoczniło granice wszystkich obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu, parku krajobrazowego, rezerwatów przyrody, użytków ekologicznych oraz miejsca lokalizacji pomników przyrody oraz korytarzy ekologicznych.

Na obszarach Natura 2000 (zgodnie z art. 33. ust. 1 ustawy o ochronie przyrody) zabrania się osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogarszać stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- wpływać negatywnie na gatunki, dla których został wyznaczony obszar Natura 2000;

- pogarszać integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami chronionymi.

Dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżłubska PLB220007 wyznaczono plan zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Darżłubska PLB220007, zmieniona Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 18 lutego 2016 r.

Plan zadań ochronnych wskazał zmiany do wyegzekwowania w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wejherowo, tj. uwzględnienie istnienia obszaru Natura 2000 oraz nielokowanie ferm norki amerykańskiej w granicach obszaru Natura 2000 oraz w strefie do 10 km od granicy obszar Natura w granicach opracowania studium. Studium nie przewiduje lokalizacji ferm norki amerykańskiej na terenie gminy Wejherowo.

Celem działań ochronnych na tym obszarze dla włośchatki *Aegolius funereus* oraz muchołówki małej *Ficedula parva* jest utrzymanie gatunku i jego siedliska we właściwym stanie ochrony, mające odzwierciedlenie w utrzymaniu dotychczasowej liczebności na obszarze Natura 2000.

Dla obszaru Natura 2000 „Orle” PLH220019 ustanowiono plan zadań ochronnych Zarządzeniem nr 34/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Orle PLH220019 zmienione Zarządzenie RDOŚ w Gdańsku z dnia 4 lipca 2016 r.

Zagrożeniem dla siedliska 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk oraz dla lipiennika Loesela i haczykowca błyszczącego, będących przedmiotem ochrony jest:

- zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie - melioracje odwadniające - zaburzenie warunków wodnych,
- wyschnięcie - zmiana powierzchniowej warstwy torfowiska (mineralizacja wierzchniej warstwy torfu), prowadząca do przyspieszonego odpływu wód gruntowych oraz spadku poziomu wód gruntowych, podniesienia trofii siedliska i przesuszenia;
- zaniechanie/brak koszenia - brak ekstensywnego użytkowania;
- zmiana składu gatunkowego (sukcesja) - sukcesja w kierunku szuwarów trzcinowych i turzycowych oraz ekspansji drzew, krzewów i ziołorośli.

Dla siedliska 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk w zakresie działań obligatoryjnych wskazano zachowanie siedliska oraz ekstensywne użytkowanie kośne dla północnej, najlepiej wykształconej części torfowiska alkaicznego.

Teren ten przeznaczono pod lasy, tereny zieleni oraz rolnicze, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 „Orle”.

Dla obszaru Natura 2000 „Pełcznica” ustalono plan zadań ochronnych Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pełcznica PLH220020.

W Zarządzeniu tym wskazano istniejące zagrożenia dla siedliska 3110 Jeziora lobeliowe (Wygoda i Pąsznik), do których zaliczono:

- odnawianie lasu po rębniach poprzez wprowadzanie gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, głównie iglastych, powodujących zakwaszający wpływ w zlewniach bezpośrednich obu jezior oraz w konsekwencji wydzielanie się posuszu świerkowego;
- nielegalne wędkowanie, związane z nim naruszanie struktury ichtiofauny oraz wydeptywanie obrzeży;
- sporty i różne formy czynnego wypoczynku, uprawiane w plenerze;
- wydeptywanie, nadmierne użytkowanie jezior, wykorzystywanych do rekreacji (nad Jeziorem Wygoda funkcjonują dwie niewielkie dzikie plaże oraz miejsce na torfowisku przy jego południowym brzegu

dogodne do wykonywania skoków do wody; nad Jeziorem Pałsznik znajduje się jedna dzika plaża – w miejscach tych wydeptywana jest roślinność, zarówno lądowa, jak i wodna);

- inne spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych - dopływ wód bogatych w substancje humusowe do jezior i przylegających do nich torfowisk, rowami melioracyjnymi z odwadnianych śródlęśnych torfowisk oraz borów i lasów bagiennych.

Dla siedliska 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe) jako istniejące zagrożenie wskazano spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych - do torfowiska przy południowym brzegu jeziora Pałsznik dochodzi rów melioracyjny odwadniający bór bagienno w oddz. 198 g 2) ; torfowisko w oddz. 159 m jest odwadniane rowem do Jeziora Pałsznik.

Natomiast dla siedliska 91110 Kwaśne buczyny istniejącymi zagrożeniami są:

- wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie powyżej 10% udziału;
- ujednolicanie struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanu;
- niszczenie zrywką drewna znacznych powierzchni runa leśnego;
- usuwanie martwych i zamierających drzew.

Istniejącymi zagrożeniami dla siedliska 91D0 Bory bagienne i lasy jest:

- odwadnianie z powodu rowów melioracyjnych odwadniających płyty. Dotyczy płytów oddz. 198 g, 213 j, 160 a, brzeziny bagiennej w oddz. 160 g;
- elementy gospodarki leśnej niedostosowane do wymogów ochrony siedliska - gospodarka bez uwzględnienia potrzeb siedliska, ujednolicanie struktury drzewostanu, usuwanie starych i zamierających drzew, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie. Dotyczy płyty w oddz. 214 h;
- konserwacja i rozbudowa sieci melioracyjnej.

Do działań ochronnych dla siedliska 3110 Jeziora lobeliowe, 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion wskazano m. in. ograniczenie penetracji siedliska poprzez: wyznaczenie i oznaczenie dróg udostępnionych do ruchu pieszego i rowerowego, ustawienie tablic informacyjno – edukacyjnych, ustawienie drewnianych przegród (tzw. pachotków), uniemożliwiających dojazd nad jeziora Pałsznik i Wygoda; opcjonalnie możliwe wykorzystanie do tego celu np. pozostałości rębnych, dostosowanie gospodarki przestrzennej w zlewni do wymogów ochrony siedliska, poprzez utrzymanie obecnego przeznaczenia i intensywności zagospodarowania istniejących zabudowań.

Ze względu na przeznaczenie w Studium terenów Natura 2000 „Pełcznica” pod tereny lasów, wód powierzchniowych, zieleni oraz rolniczych nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmioty ochrony tego obszaru.

Dla obszaru Natura 2000 „Biała” PLH220016 wyznaczono plan zadań ochronnych Zarządzeniem nr 27/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 zmienione Zarządzeniem nr 3/2013 RDOŚ w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013 r.

Dla siedliska 3160-1 Naturalne dystroficzne zbiorniki wodne wskazano, że istniejącym zagrożeniem jest wędkarstwo (niszczenie strefy brzegowej i zmiana trofii zbiornika), dla siedliska 7140-1 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska na niżu - gospodarka leśna (cięcia rębne w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska, w pasie 50 m. Dla siedliska 9110-1 Kwaśna buczyna niżowa do istniejących zagrożeń zalicza się:

- gospodarka leśna (gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów, czasowy ubytek powierzchni starodrzewi),

- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury,
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9130-1 Żyzna buczyna niżowa zagrożeniem jest:

- gospodarka leśna (gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych; jednolity, uproszczony gospodarczy typ drzewostanu, wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów, niszczenie gatunków chronionych poprzez prace poza szlakami zrywkowymi, czasowy ubytek powierzchni starodrzewi),
- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury;
- inwazja gatunku obcego (obecność i potencjalne rozprzestrzenianie się niecierpka drobnokwiatowego prowadzące do zubożenia walorów szaty roślinnej i obniżenia wartości parametru „inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie”, wpływającego na ocenę stanu siedliska);
- pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż ścieżek);
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9160-1 Grąd subatlantycki do zagrożeń zalicza się:

- gospodarka leśna (wprowadzanie buka przy próbach eliminacji graba; gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych; jednolity, uproszczony gospodarczy typ drzewostanu; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu; prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów);
- usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury;
- inwazja gatunku (obecność i potencjalne rozprzestrzenianie się niecierpka drobnokwiatowego, prowadzące do zubożenia walorów szaty roślinnej i obniżenia wartości wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie”, wpływającego na ocenę stanu siedliska);
- pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż ścieżek);
- drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 9190-1 Acydofilny pomorski las brzoźowo-dębowy do zagrożeń należy gospodarka leśna (sztuczne odnowienia sosną; gospodarczy typ drzewostanu niezgodny z wymogami zespołów naturalnych, jednolity, uproszczony, gospodarczy typ drzewostanu; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanu, prace leśne powodujące ekspansję gatunków obcych w runie, w tym zabiegi wiążące się z prześwietleniem drzewostanu, zakładanie zrębów) oraz usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury.

Dla siedliska 91D0-1 Brzezina bagienna zagrożeniem jest gospodarka leśna (zaburzenia hydrologiczne i troficzne spowodowane pracami leśnymi, potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska, przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury; drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 91D0-2 Bór sosnowy bagienny wśród zagrożeń wskazano: gospodarkę leśną (cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne, potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia) oraz usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury.

Dla siedliska 91D0-3 Łęg olszowo-jesionowy do zagrożeń zaliczono: gospodarkę leśną (cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne; wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie do drzewostanów bezpośrednio przyległych; potencjalne użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamiera-

jących drzew prowadzące do zubożenia struktury; pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż dróg); drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla siedliska 91E0-5 Podgórski łęg jesionowy do zagrożeń należy: gospodarka leśna (wprowadzanie gatunków obcych geograficznie i ekologicznie; potencjalne cięcia rębne w sąsiedztwie siedliska, w pasie do 50 m powodujące zaburzenia hydrologiczne i troficzne; użytkowanie rębne na powierzchni siedliska; przygotowanie gleby i sztuczne odnowienia); usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury; pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych (miejscowe zaśmiecanie wzdłuż dróg); drogi, szosy (zanieczyszczenia wynikające z eksploatacji i utrzymywania przyległych ciągów dróg).

Dla gatunku Bezlist okrywkowy zagrożeniem jest usuwanie martwych i zamierających drzew prowadzące do zubożenia struktury i ograniczenia potencjalnych siedlisk (miejsc zasiedlenia).

W Zarządzeniu RDOŚ w Gdańsku wskazano także zmiany do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W Studium przeznaczono teren obszaru Natura 2000 „Biała” pod lasy, wody powierzchniowe oraz tereny zieleni. Ponadto przez teren ten przebiega istniejąca droga wojewódzka nr 224 oraz droga gminna. Nie planuje się natomiast nowych połączeń komunikacyjnych na tym terenie, nie będzie więc występować fragmentaryzacja siedlisk. W związku z planowanym przeznaczeniem nie przewiduje się negatywnego wpływu na cele i przedmioty ochrony tego obszaru.

Dla obszaru Natura 2000 „Bezlist koło Gniewowa” PLH220102 nie wyznaczono dotychczas planu zadań ochronnych. Na całym jego terenie oraz w najbliższym sąsiedztwie przeznaczono tereny pod lasy, zgodnie z aktualnym użytkowaniem. Nie przewiduje się zatem negatywnego wpływu na przedmioty ochrony: siedliska 9110 Płaty kwaśnej buczyny i 9130 Żyznej buczyny niżowej oraz na gatunek bezlist okrywowy *Buxbaumia viridis*.

Na Obszarze Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby oraz Puszczy Darżlubskiej obowiązuje aktualnie Uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim. Ustalono w niej następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów leśnych istotne z punktu widzenia Studium:

- utrzymanie spójności przestrzennej i trwałości ekosystemów leśnych poprzez ograniczanie ich fragmentacji, zwłaszcza wzdłuż korytarzy ekologicznych rangi ponadregionalnej i regionalnej oraz przeznaczania na cele nieleśne, oraz niedopuszczanie do przeekspluataowania ich zasobów;
- zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej, wprowadzanie zalesień w szczególności na takich terenach, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe np. korytarze ekologiczne;
- pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- podejmowanie działań w celu ustabilizowania stosunków wodnych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, (tj. w borach i brzezinach bagiennych, olsach i łęgach) przez budowę obiektów małej retencji, zgodnie z programami małej retencji województwa pomorskiego;
- wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych winno odbywać się w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne (zintegrowane i komplementarne ze szlakami turystycznymi, o których mowa w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego) oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem;

Wskazano także działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów lądowych. Z punktu widzenia Studium istotne jest szczególnie:

- wprowadzanie trwałej zabudowy biologicznej – zadarniania, zakrzewiania i zalesienia – na obszarach użytków rolnych narażonych na rozwój procesów denudacyjnych i erozyjnych oraz obszarach nieużytków i zagrożonych suszą;
- maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne;
- ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- eliminowanie nielegalnego eksploataowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyro-biskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- eksploatacja surowców mineralnych przede wszystkim na obszarach objętych obecnie wydobyciem, jeśli brak przeciwwskazań środowiskowych i podejmowanie wydobywania na nowych terenach tylko w sytuacjach gdzie przeciwwskazania środowiskowe nie przeważają opłacalności ekonomicznej, wynikającej z oceny oddziaływania na środowisko;
- utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych, nieleśnych korytarzy ekologicznych.

W zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych wskazano m. in.:

- zachowanie i ochrona ekosystemów wód powierzchniowych (naturalnych i sztucznych, płynących i stojących, w tym starorzeczy) wraz z pasem roślinności okalającej;
- utrzymanie i odtwarzanie drożności biologicznej rzek jako elementów korytarzy ekologicznych poprzez zaniechanie budowy nowych piętrzeń dla celów energetycznych oraz poprzez budowę urządzeń umożliwiających wędrówkę organizmów wodnych w miejscach istniejących przegród;
- tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień oraz trwałych użytków zielonych, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia bioróżnorodności biologicznej;
- zwiększanie małej retencji wodnej w ramach programu małej retencji, przy czym zbiorniki takie winny równocześnie wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zaleca się odtwarzanie funkcji obszarów źródłiskowych i innych siedlisk hydrogenicznym o dużych zdolnościach retencyjnych;
- ochrona zlewni bezpośredniej jezior - w szczególności jezior lobeliowych – przed zainwestowaniem i użytkowaniem powodującym nasilenie procesów eutrofizacji.

W Uchwale tej ustalono także następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przy czym zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć potencjalnie mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których organ ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych, przy czym zakaz ten dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozyjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej) – przy czym zakazy te nie dotyczą:
 - obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;
 - siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;
 - wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani;
 - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiorę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Wyżej wymienione odstępstwa obowiązują, jeśli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.

Ponadto wyżej wymieniony zakaz nie dotyczy także: lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnych obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski), obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny) - z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.

Obszar Chronionego Krajobrazu Pradoliny Redy-Łeby obejmuje zabudowę wsi Zamostne, Kniewo, Góra oraz Orle. Istniejące wody powierzchniowe obejmują na tym terenie jezioro Orle oraz rzekę Redę. Ze względu na fakt, że w miejscowości Orle istniejące zabudowania znajdują się w bliższej odległości niż 100 m od wód powierzchniowych, w Studium je usankcjonowano, a także uzupełniono zabudową wykazaną w obowiązujących planach miejscowych oraz w ramach zwartej zabudowy wsi.

Natomiast Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżlubskiej obejmuje część wschodnią wsi Warszkowo oraz całe Kąpino. Jednak przeważającej mierze obszar ten obejmuje grunty leśne. W zakresie zachowania odległości 100 m od naturalnych zbiorników wodnych, jedynie w rejonie Warszkowa-Młyna odległość ta jest mniejsza niż 100 m i dotyczy rzeki Piaśnicy. Zabudowę Warszkowa-Młyna uzupełniono o tereny tworzące zwartą zabudowę wsi.

Na obszarze Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje Uchwała nr 143/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego zmieniona Uchwałą nr 263/XXIV/16.

Na terenie Parku wprowadzono następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych, przy czym zakaz dotyczy zadrzewień śródpolnych o charakterze pasmowym, pełniących funkcje przeciwerozryjne oraz o charakterze obszarowym w formie kęp, wyraźnie odróżniających się w krajobrazie;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej. Zakaz ten nie dotyczy:
 - obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,

- istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód,
 - istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększenia powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód;
 - budowy lub przebudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych służących celom parku krajobrazowego;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
 - wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
 - prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
 - utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
 - organizowania rajdów motorowych i samochodowych, przy czym zakaz nie dotyczy dróg publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.);
 - używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych, przy czym zakaz nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior łobeliowych (Jez. Pałsznik, Jez. Wygoda, Jez. Zawiat, Jez. Bieszkowickie – gmina Wejherowo) oraz prowadzenia prac badawczo-naukowych przez jednostki naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1620 z późn. zm.).

Na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego znajduje się zabudowa wsi Gniewowo, Nowy Dwór Wejherowski, Reszki, Zbychowo, Bieszkowice. W otulinie Parku znajdują się natomiast Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino, Pętkowice. Na terenach tych zaprojektowano nową zabudowę w odległości 100 m od zbiorników wodnych. Zabudowa została wyznaczona zgodnie z obowiązującymi planami miejscowymi oraz uzupełniona w strefach zwartej zabudowy wsi.

Na terenie rezerwatu „Cisowa” obowiązują zadania ochronne wskazane w Zarządzeniu RDOŚ w Gdańsku z dnia 11 kwietnia 2017 r. Obecnie istniejącym zagrożeniem na terenie rezerwatu jest antropopresja – penetracja terenu, w szczególności osób na motorach, poruszanie się poza szlakiem udostępnionym dla ruchu pieszego i rowerowego, w tym szukanie alternatywnych tras omijających odcinki udostępnionej drogi będącej w złym stanie technicznym, płoszenie zwierząt i niszczenie runa.

Jako działanie ochronne wskazano: odnowienie oznakowania granic rezerwatu zieloną farbą, oznakowanie farbą na drzewach szlaku udostępnionego dla ruchu pieszego i rowerowego, wymiana nieaktualnych tablic urzędowych oraz montaż nowych tablic urzędowych na granicy rezerwatu. Przewiduje się także remont drogi leśnej. Teren rezerwatu pozostaje we własności Skarbu Państwa/Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasów Państwowych Nadleśnictwa Gdańsk.

Teren rezerwatu „Cisowa” przeznaczono w Studium pod tereny lasów, dlatego nie przewiduje się negatywnego wpływu na ten obszar.

Na terenie rezerwatu „Lewice” obowiązują zadania ochronne zawarte w Zarządzeniu Nr 26/2012 RDOŚ w Gdańsku z dnia 28 września 2012 r. zmienione Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 1 czerwca 2016 r.

W Zarządzeniu ustalono, by nie lokalizować w strefie do 200 m od granic rezerwatu nowych liniowych elementów infrastruktury, z wyjątkiem inwestycji liniowych celu publicznego o znaczeniu lokalnym, oraz innych przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH22001.

Wśród istniejących zagrożeń dla rezerwatu „Lewice” wskazano: zarastanie otwartych powierzchni torfowiska przez gatunki drzewiaste, planowane zmiany w sposobie użytkowania terenu na zachód od rezerwatu Lewice w zlewni bezpośredniej torfowiska prowadzące do zaburzenia warunków wodnych, wzrostu antropopresji, zmiany alimentacji, wzrostu eutrofizacji, obecność świerka, jako czynnika zniekształcającego fitocenozy i powodującego degradację siedliska, ruch turystyczny powodujący wydeptywanie roślinności oraz zaśmiecianie terenu rezerwatu, głównie wzdłuż istniejącej sieci dróg i ścieżek oraz wzdłuż zachodniego brzegu lasu. Do działań ochronnych zaliczono: stopniowe eliminowanie świerka z wszystkich warstw drzewostanów, remont i konserwacja infrastruktury turystycznej w tym drewnianej kładki prowadzącej na torfowisko w miarę aktualnych potrzeb oraz ograniczanie antropopresji (poprzez sprzątanie rezerwatu).

W związku z przeznaczeniem terenu rezerwatu „Lewice” pod tereny lasów, nie przewiduje się negatywnego wpływu na ten obszar.

Dla rezerwatu „Gałęźna Góra” ustanowiono plan ochrony Zarządzeniem Nr 19/2012 RDOŚ W Gdańsku z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Gałęźna Góra” zmienione Zarządzeniem RDOŚ z dnia 1 czerwca 2014 r. W zakresie wytycznych do Studium określonych w Zarządzeniu wskazano, by nie wprowadzać przeznaczenia terenu mogącego negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu „Gałęźna Góra” oraz obszaru Natura 2000 Biała PLH220016 na obszarze Doliny Cedronu stanowiącej obszar położony wzdłuż rzeki Cedron i ulicy Marynarki Wojennej w Wejherowie, ograniczony terenami leśnymi Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego oraz granicami zespołów: pałacowo-parkowo-ogrodowego Przebendowskich i Keyserlingków oraz założenia parkowo-krajobrazowego Kalwarii Wejherowskiej oraz nie lokalizować w strefie do 500 m od granic rezerwatu przedsięwzięć mogących negatywnie wpłynąć na przedmiot ochrony rezerwatu oraz obszaru Natura 2000.

Do istniejących zagrożeń dla tego rezerwatu zaliczono: nadmierną i nieukierunkowaną penetrację rezerwatu przez pieszych oraz eksplorację przez pojazdy: wydeptywanie „dzikich” ścieżek, uszkodzenia ściółki i runa, nasilenie procesów erozyjnych zboczy i zmiana reżimu hydrologicznego, płoszenie zwierząt, zaśmiecianie, głównie w pobliżu wjazdu do rezerwatu z drogi nr 218 oraz wzdłuż istniejącej sieci ścieżek; dewastację obiektów archeologicznych przez odwiedzających rezerwat oraz rozwój roślinności drzewiastej oraz obecność świerka, gatunku obcego siedliskowo i geograficznie w fitocenozach buczyn, grądów i łęgów - zniekształcenie struktury fitocenozy i degradacja siedlisk.

Wśród działań ochronnych wskazano natomiast:

- ograniczenie i ukierunkowanie penetracji rezerwatu, przez np. oznakowanie udostępnionego szlaku pieszego, remont i konserwację infrastruktury turystycznej,
- zabezpieczenie zabytków archeologicznych przede dewastacją i negatywnym wpływem rozwoju roślinności drzewiastej, przez np. odgrodenie udostępnionego szlaku pieszego od szczytu wzniesienia z cmentarzem kurhanowym oraz od wejścia na teren grodziska wczesnośredniowiecznego za pomocą drewnianych barierek – łącznie około 90 m,
- stopniowe wyeliminowanie świerka tworzącego nieliczne grupy w podszybie, podroście i drzewostanie fitocenozy: kwaśnej buczyny niżowej *Luzulo pilosae*-Fagetum, żywej buczyny niżowej *Galio odorati* – Fagetum, łęgu olszowego gwiazdnicowego *Stellario nemoreum*-Alnetum, grądu subatlantyckiego *Stellario-Carpinetum*. Przyspieszenie pełnej naturalizacji ekosystemów.

Na terenie rezerwatu „Gałęźna Góra” oraz w odległości do 500 m od jego granic wprowadzono przeznaczenie terenów leśnych. Ze względu na planowane przeznaczenie nie przewiduje się negatywnego wpływu na teren rezerwatu.

Dla rezerwatu „Pełcznica” określono działania ochronne na rzecz rezerwatu Zarządzeniem RDOŚ w Gdańsku z dnia 26 września 2016 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Pełcznica”. Określono w nim ustalenia do Studium, tj. w pasie co najmniej 300 m od granic rezerwatu zachować istniejące tereny leśne, wykluczyć rozbudowę i odbudowę istniejącej zabudowy nad jeziorem Wygoda oraz wprowadzanie nowej zabudowy i nowych liniowych elementów infrastruktury w odległości co najmniej 300 m od granic rezerwatu, nie lokalizować miejsc postojowych i parkingów w strefie 300 m od granicy rezerwatu oraz w zlewniach powierzchniowych jezior: Pałsznik, Wygoda i Krypko wykluczyć działania, które mogą wpłynąć negatywnie na ich bilans wodny lub pogorszyć jakość wód.

Do istniejących zagrożeń rezerwatu zaliczono: postępujący proces humizacji jezior lobeliowych na skutek dopływu do jezior wód bogatych w substancje humusowe z odwadnianych torfowisk i borów bagiennych; negatywny, zakwaszający wpływ na wody jezior lobeliowych nasadzeń drzew szpilkowych zlokalizowanych w zlewni powierzchniowej jezior; zniekształcenie struktury gatunkowej fitocenozy leśnych na skutek obecności gatunków iglastych obcych geograficznie i siedliskowo; odwadnianie borów bagiennych; antropopresja: mechaniczne niszczenie roślinności i obrzeży jezior i litoralu oraz torfowisk na skutek rekreacyjnego użytkowania jezior (nielegalne plaże, miejsca wypoczynku, wędkowanie), płoszenie zwierząt, zaśmiecanie terenu oraz nielegalne składowanie odpadów.

Jako działanie ochronne wskazano: zahamowanie dopływu substancji humusowych z torfowisk do jezior; eliminację gatunków iglastych na korzyść gatunków liściastych z wtórnych drzewostanów szpilkowych na siedlisku kwaśnej buczyny; ograniczanie antropopresji; ocenę populacji najcenniejszych gatunków flory i fauny i ocenę właściwości fizyko-chemicznych wody jezior lobeliowych.

Na terenie rezerwatu wprowadzono następujące przeznaczenia: tereny lasów, tereny zieleni, tereny wód powierzchniowych (tereny wyłączone z zabudowy). W odległości 300m od rezerwatu zachowano istniejące tereny leśne. W związku z tym nie przewiduje się negatywnego wpływu na teren rezerwatu „Pełcznica”.

Dla użytków ekologicznych znajdujących w granicy gminy ustalono zasady ochrony:

- Uchwałą nr XVI/191/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Łąka nad Zagórką Strugą”,
- Uchwałą Nr XVI/190/2012 Rady Gminy Wejherowo z dnia 21 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego „Migowe Wzgórze”,
- Zarządzeniem Nr 183/2000 Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2000 r. sprawie uznania niektórych obszarów za użytki ekologiczne: „Kępiński Moczar”, „Pryśniewska Łąka”, „Migowa Łąka”,
- Rozporządzeniem Nr 49/06 Wojewody Pomorskiego z 6 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia użytków ekologicznych: „Nowiński Moczar”, „Szuwary Jeziora Wyspowskiego”, „Wyspowska Łąka”, „Miętowe Bagienko”,
- Rozporządzeniem Nr 25/08 Wojewody Pomorskiego z dnia 7 listopada 2008 r. w sprawie ustanowienia użytków ekologicznych: „Żabno”, „Sopieszyńska Młaka”, „Borowe Oczko”.

W zakresie ochrony korytarzy ekologicznych w Studium nie wyznacza się w ich zasięgu funkcji oraz parametrów zabudowy mogących tworzyć bariery ekologiczne. Zabudowa ogranicza się do obszarów istniejących miejscowości, a szczegółowe zasady zagospodarowania w zasięgu korytarzy ekologicznych są zawarte w ramach ustaleń dla poszczególnych terenów w pkt 2.2 *Ustalenia funkcjonalno-przestrzenne dla*

poszczególnych terenów, w tym wyłączonych z zabudowy, oraz wskaźniki dotyczące użytkowania i zagospodarowania terenów.

W stosunku do pomników przyrody obowiązują następujące zakazy:

- wycinania, niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- zrywania pączków kwiatów, owoców, liści,
- uszkodzenia i zanieczyszczania gleby,
- zanieczyszczania, zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- wzniesienia ognia w pobliżu drzewa,
- umieszczania tablic i innych znaków, z wyjątkiem przewidzianych ustawą o ochronie przyrody,
- dokonywania zmian stosunków wodnych.

Na terenie gminy Wejherowo planowane jest także utworzenie czterech nowych rezerwatów przyrody: „Dolina Pieleszewska”, „Doliny Zagórskiej Strugi”, „Nadrzeczne” i „Orle”.

Ponadto zgodnie z Katalogiem wytycznych do Dialogu Terytorialnego dla gminy Wejherowo wskazano w działaniach i przedsięwzięciach polityki przestrzennej służących realizacji kierunku zachowania i odtwarzania zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności ustalenie, według którego należy uwzględniać w dokumentach planistycznych na poziomie lokalnym obszary cenne przyrodniczo, dotychczas nieobjęte ochroną prawną, w postaci ochrony indywidualnej, z zagwarantowaniem zachowania ich dotychczasowego użytkowania i ich trwałości. Na terenie gminy Wejherowo zweryfikowano 21 takich obszarów, dla których zaproponowano, by stanowiły przyszłe użytki ekologiczne. Są to: Jezioro lobeliowe Zawiad z torfowiskiem, Dolina koło Reszek, Torfowisko w Reszkach, Oczko wodne i łąka w oddz. 148 t, r, łąka i wawóz nad Jez. Wyspowo, Brzezina bagienna, łąka i podmokły las w oddz. 115c leśnictwa Wyspowo, Dolina Zagórskiej Strugi, łąka w Dolinie Zagórskiej Strugi, Jezioro Rąbówka, Bielawa koło Zelewa, Torfowisko koło Jeziora Borowo, Torfowisko w leśnictwie Wyspowo, Nadrzeczne, Dolina rzeki Cedron, Torfowisko i oczko wodne w leśnictwie Kamień, Torfowiska koło Bieszkowic, Dolina Pieleszewska, Źródlika nad Gościciną, Łęgowisko koło Ustarbowa, Pińskie. Ich lokalizację przedstawia plansza Kierunków.

Ograniczenia w zagospodarowaniu i zainwestowaniu wynikają z przepisów odrębnych.

Na terenie gminy Wejherowo nie przewiduje się lokalizacji uzdrowisk.

4. ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO, ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

4.1. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

Ochroną na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. 2020 poz. 282 ze zm.) na terenie gminy Wejherowo objęte są:

- zespół domów robotniczych, układ ruralistyczny wsi Góra oraz kościół parafialny wraz z terenem działki w Górze, wpisane indywidualnie do rejestru zabytków,
- obiekty ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- zewidencjonowane stanowiska archeologiczne.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić obiekty ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków (wykaz - załącznik A) i zapewnić im ochronę.

W celu ochrony dziedzictwa kulturowego wprowadza się następujące zasady:

1. dla obiektów i zespołów wpisanych do rejestru zabytków:

- nakaz zachowania lub w uzasadnionych przypadkach odtworzenia bryły historycznego budynku i kształtu dachu;
- w przypadku budynków z elewacjami ceglanymi, szachulcowymi lub z dekoracją architektoniczną zakaz zastosowania zewnętrznego ocieplenia ścian;
- odnośnie wyglądu elewacji zewnętrznych (szczególnie elewacji frontowej) nakaz zachowania lub odtworzenia na podstawie zachowanych elementów, bądź ikonografii - detalu architektonicznego, a także układu elewacji oraz kształtu okien;
- wszelkie prace budowlane, konserwatorskie, renowacyjne i rewaloryzacyjne przy obiektach i na terenach wpisanych do rejestru zabytków wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego, wydanego przez właściwego miejscowo konserwatora zabytków;
- zakaz lokalizacji, wszelkich inwestycji mogących przyczynić się do pogorszenia wyglądu obiektów i zespołów budowlanych, a także osi widokowych na te obiekty i zespoły, które również mogą silnie ingerować w krajobraz kulturowy oraz których funkcja nie jest dostosowana do charakteru otoczenia zabytkowego ze szczególnym uwzględnieniem inwestycji typu: elektrownie wiatrowe, stacje bazowe cyfrowej telefonii komórkowej, reklamy wielkoformatowe;
- zakaz ocieplania obiektów od zewnątrz;
- wszelkie prace sanacyjno-porządkowe i wycinki drzew na terenach zabytkowych parków, a także wydzielenia działek i lokalizacja nowych obiektów wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego, wydanego przez właściwego miejscowo konserwatora zabytków.

2. dla obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

- konieczność uzgadniania z właściwym miejscowo konserwatorem zabytków wszelkich prac budowlanych (w tym rozbiórkowych), konserwatorskich i restauratorskich mających szczególnie wpływ na zmianę wyglądu zewnętrznego budynków m.in. wymiana stolarki otworowej, wymiana pokrycia dachu, termoizolacje, malowanie elewacji, wszelkie modernizacje;
- nakaz zachowania lub w uzasadnionych przypadkach odtworzenia bryły historycznego budynku i kształtu dachu;
- w przypadku budynków z elewacjami ceglanymi, szachulcowymi lub z dekoracją architektoniczną zakaz zastosowania zewnętrznego ocieplenia ścian;
- odnośnie wyglądu elewacji zewnętrznych (szczególnie elewacji frontowej) nakaz zachowania lub odtworzenia na podstawie zachowanych elementów, bądź ikonografii - detalu architektonicznego, a także układu elewacji oraz kształtu okien;
- zakaz zastosowania blachy dachówkopodobnej lub gontu papowego jako pokrycia dachu;
- odnośnie kolorystyki elewacji nakaz nawiązywania do historycznych tendencji kolorystycznych występujących na danym terenie;
- zakaz instalowania reklam wielkoformatowych w sposób zakłócający wygląd budynku;
- konieczność dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej, w zakresie usytuowania, skali i bryły oraz nawiązanie formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej.

3. dla zewidencjonowanych zabytkowych cmentarzy:

- w obrębie zabytkowego cmentarza ochronie podlega: historyczny układ przestrzenny cmentarza w tym układ kwater oraz przebieg dróg i ścieżek, ukształtowanie terenu, zachowane historyczne nagrobki i inne elementy małej architektury oraz historyczna zieleń wysoka;
- w obrębie historycznego cmentarza wprowadza się zakaz niwelacji terenu, zakaz zabudowy, nakaz prowadzenia działań uczyniających historyczne założenie cmentarza;
- na terenie zabytkowych cmentarzy, które są miejscem pamięci narodowej zakazuje się jakichkolwiek inwestycji;
- występujący drzewostan w obrębie cmentarzy należy poddawać regularnej pielęgnacji, jak również teren zieleni i krzewów występujący w obrębie cmentarzy.

4. na terenie strefy ochrony konserwatorskiej:

- nakaz zachowania istniejącej historycznej zabudowy poprzez konserwację i restaurację elementów wystroju architektonicznego;
- nakaz utrzymania historycznego układu ulic, placów, rozplanowania zabudowy i drobnej skali założenia urbanistycznego;
- zakaz realizacji obiektów przekraczających skalą charakter istniejącej zabudowy;
- nakaz zachowania historycznego ukształtowania terenu;
- zakaz realizacji obiektów przekraczających skalą charakter istniejącej zabudowy.

5. dla osi, ciągów widokowych i otwarć widokowych:

- zasady działania elementów kształtujących krajobraz, tj. osi i ciągów będą każdorazowo ustalone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

6. dla alei:

- nakaz zachowania i ochrony alei,
- dopuszcza się zabiegi pielęgnacyjne,
- dopuszcza się wycinkę jedynie ze względu na zły stan fitosanitarny, zagrożenie życia lub mienia, przy czym w sytuacji wycinki obowiązuje kompensacja przyrodnicza 1:1, stosując gatunki tożsame z gatunkami historycznymi lub szlachetnymi takimi jak: wierzba, kasztanowiec, dąb, lipa, buk, grab, wiąz, jesion; niezbędną wycinkę drzew należy prowadzić w sposób uwzględniający terminy ochronne, w tym okresy lęgowe ptaków – zgodnie z przepisami szczególnymi.

4.2. Zasady ochrony zabytków archeologicznych

Stanowiska archeologiczne jako istotny element dziedzictwa i krajobrazu kulturowego oraz środowiska podlegają ochronie na mocy przepisów prawa międzynarodowego i tworzonego w ich duchu prawa krajowego, które zobowiązują do ich trwałego zachowania (jeśli to możliwe — na miejscu), uwzględnienia zadań ochronnych w procesie planowania przestrzennego, a jeśli niemożliwa jest trwała ochrona — metodycznego przebadania i zadokumentowania warstw kulturowych oraz zakonserwowania i zabezpieczenia pozyskanych archeologicznych zabytków ruchomych.

Zgodnie z art. 5 pkt i lit. a Europejskiej Konwencji o Ochronie Dziedzictwa Archeologicznego (Dz.U. z 1996 r. nr 120, poz. 564) każda Strona zobowiązuje się do podejmowania próby pogodzenia i połączenia odpowiednich potrzeb archeologicznych oraz planów zagospodarowania przestrzennego poprzez zapewnienie archeologom uczestnictwa w tworzeniu założeń planowania, ukierunkowanych na zapewnienie wyważonej strategii

mającej na celu ochronę, konserwację i podniesienie wartości terenów o wartości archeologicznej, w związku z art. 4 pkt ii cyt. Konwencji, zgodnie z którym każda Strona zobowiązuje się do stosowania środków fizycznej ochrony dziedzictwa archeologicznego, zapewniając, stosownie do okoliczności konserwację i zachowanie dziedzictwa archeologicznego, jeżeli jest to możliwe na miejscu.

Zgodnie z art. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu (m.in.): zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwale zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie (pkt 1) oraz uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska (pkt 6).

W przypadku zabytków archeologicznych zasada trwałej ochrony została dodatkowo umocowana w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (tekst jednolity: Dz.U z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.) Zgodnie z art. 101 pkt 2 lit. f Prawa Ochrony Środowiska ochrona powierzchni ziemi polega na zachowaniu funkcji środowiskowych, gospodarczych, społecznych i kulturowych, w tym między innymi zbioru dziedzictwa geologicznego, geomorfologicznego i archeologicznego. Tym samym także, zachowanie zbioru dziedzictwa archeologicznego, jako funkcji kulturowej powierzchni ziemi, staje się jednym z celów ochrony środowiska, a zatem uzyskuje dodatkową podstawę prawną w działalności organów administracji publicznej. Zgodnie z art. 31 ust. 1a pkt 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty budowlane przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru lub objętym ochroną konserwatorską na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub znajdującym się w ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków albo roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego jest obowiązana, z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1, pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków.

Do zbioru dziedzictwa archeologicznego, jako zasobu kulturowego i środowiskowego, zastosowanie ma zasada zrównoważonego rozwoju, stanowiąca podstawowe założenie planowania i zagospodarowania przestrzennego. Ponieważ jest to zasób nieodnawialny (co podnosi jednej z kluczowych dokumentów doktrynalnych jakim jest Karta Zarządzania i Ochrony Dziedzictwem Archeologicznym, Lozanna 1990), należy nim gospodarować świadomie i racjonalnie, aby umożliwić jego zachowanie i korzystanie z niego przez przyszłe pokolenia. Stąd też kolejne dokumenty planistyczne, w szczególności miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, powinny zawierać zapisy umożliwiające realizację tego celu. W pierwszej kolejności należy dążyć do usuwania z terenów stanowisk archeologicznych funkcji powodujących zagrożenie dla substancji zabytku (prace naruszające strukturę gruntu), zaś w miejscach gdzie nie jest to możliwe — wprowadzić obowiązek przeprowadzenia niezbędnych badań archeologicznych. Zarówno naukowe jak i inwestycyjne badania wykopaliskowe należy ograniczyć do niezbędnego minimum, ponieważ w ich trakcie nawarstwienia kulturowe zostają nieodwracalnie usunięte, zaś zabytki ruchome zostają wyciągnięte z pierwotnego kontekstu. Wykopaliskowe badania archeologiczne w tym samym miejscu przeprowadzić można tylko jeden raz, stąd też niezwykle istotne jest racjonalne gospodarowanie zasobem archeologicznym poprzez powstrzymanie się od zbędnych badań wykopaliskowych oraz preferowanie tzw. nieinwazyjnych metod badawczych, które stają się coraz szerzej dostępne. Z tego powodu, w przypadku zagrożenia stanowiska archeologicznego poprzez działania inwestycyjne lub gospodarcze, badaniami archeologicznymi obejmuje się jedynie obszar bezpośrednio narażony na zniszczenie przez prace ziemne. Z kolei w przypadku badań naukowych zaleca się zwiększenie udziału metod nieinwazyjnych, takich jak badania georadarowe, magnetyczne, elektrooporowe, C14, itp.

Kierunki zagospodarowania i ochrony stanowisk archeologicznych o własnej formie terenowej

Do trwałego zachowania przeznacza się wszystkie stanowiska archeologiczne o własnej formie terenowej (niezależnie od tego czy zostały wpisane do rejestru zabytków), które oprócz wartości naukowych posiadają także walory ekspozycyjne wzbogacające krajobraz kulturowy gminy.

Na obszarze przedmiotowych stanowisk archeologicznych wyklucza się wszelką działalność inwestycyjną i gospodarczą związaną z naruszaniem struktury gruntu (w tym rolną) i przekształcaniem form terenowych. Działania na ich obszarze winny zostać ograniczone do prowadzenia niezbędnych prac porządkowych, zabezpieczających, konserwujących, rewaloryzacyjnych oraz naukowo-badawczych przy zachowaniu przepisów odrębnych, w szczególności obowiązku uzyskania zgód właściwych organów. Stanowiskom tym należy zapewnić w miarę możliwości odpowiednią ekspozycję, wzbogacając tym samym krajobraz kulturowy gminy i podnosząc jej atrakcyjność turystyczną. Wskazane jest ich zaadaptowanie na cele turystyczno-rekreacyjno-dydaktyczne, jednak przy uwzględnieniu ich historyczno-geograficznego kontekstu oraz we współpracy z właściwym organem ochrony zabytków i przy zachowaniu przepisów odrębnych.

Kierunki zagospodarowania i ochrony terenów stanowisk archeologicznych o własnej formie terenowej obejmują w szczególności:

- zakaz zabudowy;
- zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej związanej z naruszaniem struktury gruntu;
- zakaz podziałów (parcelacji) geodezyjnych; dopuszcza się scalania;
- zakaz prowadzenia karczunku i zrywek wleczonych;
- zachowanie i uczytelnianie formy terenowej (w tym rekonstrukcja po ewentualnych naukowych badaniach archeologicznych);
- uporządkowanie i zabezpieczenie oraz właściwe utrzymanie obszarów stanowisk;
- ekspozycja i wkomponowanie w krajobraz kulturowy gminy;
- ewentualna adaptacja na cele turystyczno-rekreacyjne, utworzenie ścieżek dydaktycznych, parków kulturowych.

Kierunki zagospodarowania i ochrony płaskich stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków

Do trwałego zachowania przeznacza się także obszary płaskich stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków. Wpis do rejestru zabytków z natury rzeczy dokonywany jest w celu zapewnienia zachowania obiektu, w związku z czym dalsze działania, w szczególności ze strony organów administracji publicznej, powinny umożliwiać realizację tego celu.

Na obszarze przedmiotowych stanowisk archeologicznych wyklucza się wszelką działalność inwestycyjną i gospodarczą związaną z naruszaniem struktury gruntu (w tym rolną) i przekształcaniem form terenowych. Działania na ich obszarze winny zostać ograniczone do prowadzenia niezbędnych prac porządkowych, zabezpieczających, konserwujących, rewaloryzacyjnych oraz naukowo-badawczych przy zachowaniu przepisów odrębnych, w szczególności obowiązku uzyskania zgód właściwych organów.

Kierunki zagospodarowania i ochrony terenów płaskich stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków obejmują w szczególności:

- zakaz zabudowy;
- zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej związanej z naruszaniem struktury gruntu;
- zakaz podziałów (parcelacji) geodezyjnych; dopuszcza się scalania;
- zakaz prowadzenia karczunku i zrywek wleczonych;

- uporządkowanie i zabezpieczenie oraz właściwe utrzymanie obszarów stanowisk.

Kierunki zagospodarowania i ochrony płaskich stanowisk archeologicznych ujętych w ewidencji zabytków

W przypadku pozostałych stanowisk archeologicznych (nieposiadających formy terenowej i nieobjętych wpisem do rejestru zabytków) należy przede wszystkim dążyć do jak najpełniejszego zachowania zbioru dziedzictwa archeologicznego, w myśl art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz art. 101 pkt 2 lit. f Prawa Ochrony Środowiska. Gdzie tylko jest to możliwe, należy dążyć do pogodzenia funkcji terenu z potrzebą ochrony zabytku. Jeżeli jednak nie jest to możliwe, dopuszcza się zainwestowanie lub zagospodarowanie terenu stanowiska archeologicznego z zachowaniem warunku prowadzenia niezbędnych badań archeologicznych na zasadach uregulowanych przepisami odrębnymi z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Prace naruszające strukturę gruntu na terenie stanowiska archeologicznego powodują bowiem nieodwracalne zniszczenie substancji zabytku w postaci nawarstwień kulturowych oraz zniszczenie lub uszkodzenie zalegających w nich ruchomych zabytków archeologicznych. W celu ochrony przed nieodwracalną utratą dziedzictwa kulturowego, działania inwazyjne na obszarze stanowisk archeologicznych należy objąć niezbędnymi badaniami ratowniczymi, w trakcie których warstwy kulturowe podlegają zadokumentowaniu, a zabytki ruchome — zabezpieczeniu i konserwacji.

Wśród stanowisk archeologicznych płaskich, niewpisanych do rejestru zabytków, które wymagają szczególnych zasad ochrony umożliwiających trwałe zachowanie, należy wymienić w szczególności stanowisko w miejscowości Góra/Orle, tj. osadę palafitową z epoki kamienia, na której stwierdzono także ślady późniejszego osadnictwa z okresu halsztackiego.

Ustala się następujące szczegółowe kierunki ochrony płaskich stanowisk archeologicznych, o ile nie podlegają trwałej ochronie zgodnie z zasadami przyjętymi w poprzednich rozdziałach:

- roboty ziemne lub zmiana charakteru dotychczasowej działalności mogące doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego wymagają prowadzenia badań archeologicznych na zasadach określonych przepisami odrębnymi.

Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Wyznacza się następujące strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych:

- strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków:
 - o własnej formie terenowej,
 - płaskich;
- strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych w ewidencji zabytków:
 - o własnej formie terenowej,
 - płaskich.

Ustalenia końcowe

Poszczególne zasady ochrony stanowisk archeologicznych winny ulec doprecyzowaniu w procesie formułowania ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem indywidualnej specyfiki danego stanowiska archeologicznego oraz przy rozpoznaniu możliwych dla niego zagrożeń. Przepisy te należy ująć w postaci nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w użytkowaniu terenów, zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r., poz. 2404). Ponadto zapisy planu muszą spełniać wymogi norm prawnych ustalone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20

czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jednolity; Dz.U. z 2016 r., poz. 283), W szczególnych przypadkach dopuszcza się wprowadzenie w obrębie w/w stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych dodatkowych stref z ustaleniami dostosowanymi do specyfiki danego obszaru.

Nie wyklucza się odkrycia w przyszłości kolejnych stanowisk archeologicznych (zwłaszcza w wyniku nowych badań w ramach programu Archeologiczne Zdjęcie Polski), których ochronę należy uwzględnić na dalszym etapie procesu planowania przestrzennego, pomimo ich braku w studium. Również zasięgi znanych obecnie stanowisk archeologicznych mogą ulec zmianie w wyniku nowych ustaleń wynikających z rezultatów badań archeologicznych podejmowanych na ich obszarze.

Ochrona właściwa zabytkom archeologicznym powinna być przypisana również do zabytkowych układów urbanistycznych i ruralistycznych historycznych miast i wsi, nawet jeśli nie zostały one osobno ujęte w ewidencji zabytków archeologicznych. Obszary te z natury rzeczy spełniają kryterium zabytku archeologicznego przewidzianego w art. 6 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, tj. pozostałości terenowej historycznego osadnictwa. W tym przypadku z reguły dopuszczone może być zagospodarowanie wynikające z potrzeb zabudowy; obszar ciągłego osadnictwa historycznego podlega bowiem nieustannemu rozwojowi aż do czasów współczesnych i bezzasadne jest hamowanie tego procesu. Natomiast ze względu na zagrożenie dla substancji nawarstwień kulturowych, jakie niesie ze sobą naruszanie struktury gruntu, wszelkie zamierzenia budowlane na obszarze historycznego miasta bądź wsi winny być objęte obowiązkiem przeprowadzenia niezbędnych badań archeologicznych.

Dla wszystkich stanowisk archeologicznych przeznaczonych do trwałego zachowania sugerowanym docelowym przeznaczeniem terenu jest utworzenie obszaru zieleni urządzonej, zwłaszcza niskiej (głównie dla stanowisk archeologicznych o własnej formie terenowej), ewentualnie użytku zielonego (dla stanowisk archeologicznych płaskich). Rozrost systemu korzeniowego dużych drzew uszkadza bowiem nawarstwienia kulturowe oraz obiekty i ruchome zabytki archeologiczne. W przypadku stanowisk archeologicznych znajdujących się na terenach leśnych, należy sformułować zasady prowadzenia gospodarki leśnej uwzględniające potrzebę ochrony zabytku.

W przypadku, gdy obszar stanowiska archeologicznego o własnej formie terenowej lub wpisanego do rejestru zabytków objęty został miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego dopuszczającym zainwestowanie lub zagospodarowanie, postuluje się zmianę takiego planu, aby wyeliminować lub zminimalizować zagrożenie dla zabytku. Szczególny priorytet należy przyznać stanowiskom archeologicznym o własnej formie terenowej, z obszarów których należy usuwać wszelkie funkcje stwarzające zagrożenie dla substancji zabytku. W przypadku stanowisk płaskich, przy zmianie istniejących planów, należy dążyć do wypracowania zapisów, dzięki którym w sposób maksymalnie zrównoważony pogodzi się potrzebę ochrony zabytku z dotychczasową funkcją terenu. Jeżeli jednak nie jest to możliwe, należy wprowadzić zapisy umożliwiające przeprowadzenie niezbędnych badań archeologicznych stanowiska archeologicznego zagrożonego zniszczeniem wskutek dopuszczonej działalności.

4.3. Dobra kultury współczesnej

Na terenie gminy Wejherowo nie występują wartościowe dobra kultury współczesnej, które mogłyby być wskazane do objęcia ochroną.

5. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

System powiązań drogowych gminy Wejherowo realizowany jest obecnie głównie za pomocą:

- drogi krajowej nr 6 /Szczecin - Wejherowo - Gdańsk - Pruszcz Gdański/,

- dróg wojewódzkich: nr 218 /Gdańsk - Chwaszczyno - Wejherowo - Krokowa/, nr 224 /Sopieszyno - Nowa Karczma - Kartuzy - Skarszewy - Tczew/,
- dróg powiatowych: nr 1336G /Zakrzewo - Strzecz - Wejherowo/, nr 1400G /Reja - Gniewowo/, nr 1401G /Wejherowo - Zbychowo - Reszki/, nr 1402G /Zbychowo - Nowy Dwór Wejherowski /, nr 1403G /Rumia - Kamień /, nr 1404G /Rumia - Łężyce - Gdynia/, nr 1438G /Żelazno - Bolszewo /, nr 1440G /Kniewo - Wielka Piaśnica - Puck /, nr 1442G /Celbowo - Brudzewo - Wejherowo/, nr 1449G /Orle - Bolszewo/, nr 1451G /Kniewo - droga krajowa nr 6/, nr 1452G /Kochanowo - droga krajowa nr 6/, nr 1462G /Skrzyżowanie z drogą nr 1438G - Góra /,
- szeregu dróg gminnych.

Powstały system komunikacji jest szkieletem dla rozwoju funkcjonalno-przestrzennego gminy Wejherowo, determinując z jednej strony jego rozwój jak i wprowadzając ograniczenia w zagospodarowaniu i zabudowie. Najważniejszy ruch transportowy rozkłada się na drogę krajową nr 6 o znaczeniu ponadregionalnym oraz na dwie drogi wojewódzkie 218 i 224, tworzące węzeł o znaczeniu regionalnym. Pierwsza z nich (nr 218) tworzy relację Gdańsk - Chwaszczyno - Wejherowo - Krokowa. Kolejna (nr 224) stanowi połączenie Sopieszyno - Nowa Karczma - Kartuzy - Skarszewy - Tczew.

W celu usprawnienia komunikacji na terenie gminy Wejherowo i zapewnienia dogodnych połączeń z gminami sąsiednimi, istniejący układ podstawowy gminy planuje się zoptymalizować m.in. poprzez:

- budowę nowych dróg w szczególności na terenach inwestycyjnych, zarówno mieszkaniowych, jak i terenach produkcyjno-magazynowych, powiązanych z istniejącym układem komunikacyjnym;
- modernizację sieci ulic lokalnych.

Podane klasy dróg, z wyjątkiem dróg wojewódzkich, są klasami sugerowanymi, przy czym na etapie opracowania miejscowych planów istnieje możliwość ich zmiany, biorąc pod uwagę zaistniałe uwarunkowania. Dla dróg wojewódzkich klasy techniczne powinny być zgodne z ustaleniami Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego.

Parametry techniczne należy przyjąć odpowiednio dla drogi zgodnie z klasą techniczną zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w/s warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 124).

Drogi pożarowe dla obiektów wskazanych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030 z późn. zm.), należy projektować zgodnie z wymaganiami dla dróg pożarowych zawartymi w przepisach odrębnych.

Lokalizacje projektowanych skrzyżowań i dróg dla powiązań komunikacyjnych mają charakter orientacyjny i mogą ulec zmianie w miarę potrzeb na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie kształtowania racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej należy zachować:

- zasadę hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi, w tym: drogi głównej (G) - DK nr 6 oraz drogi zbiorczej (Z),

zasadę hierarchizacji węzłowej infrastruktury służącej integracji transportu pasażerskiego w rejonie stacji i przystanków kolejowych, dworców autobusowych wyróżniającą m.in. przystanki zintegrowane (PZ) Gościcino Wejherowskie.

5.1. Drogi krajowe

Przez teren gminy Wejherowo przebiega jedna droga zarządzana przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)	Klasa techniczna
6	Szczecin - Wejherowo - Gdańsk - Pruszcz Gdański	główna (G)

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje określenie roli drogi krajowej nr 6 w kontekście planowanej budowy „Trasy Kaszubskiej” i OPAT.

Planowana budowa drogi ekspresowej S6 (na odcinku Gdańsk-Słupsk-Koszalin), poprawi zewnętrzną dostępność transportową regionu. Trasa ta będzie elementem rozwoju bazowej i kompleksowej infrastruktury Transeuropejskiej Sieci Transportowej (TEN-T). W planowanym przebiegu drogi S6 nie przewiduje się budowy węzłów na terenie Gminy Wejherowo. Droga będzie przebiegała w sąsiedztwie Gminy, a najbliższy węzeł planowany jest w miejscowości Luzino, w gminie sąsiedniej. Dzięki budowie drogi ekspresowej uzyska się poprawę płynności ruchu, skrócenie czasu przejazdu, odciążenia układu dróg i ulic lokalnych, poprawę stanu bezpieczeństwa w sieci dróg krajowych oraz zmniejszenie uciążliwości ruchu drogowego dla otoczenia. Odciążenie z ruchu samochodowego dotyczyć będzie głównie miejscowości usytuowanych przy drodze krajowej DK6.

Obecnie droga krajowa posiada klasę techniczną GP – droga główna ruchu przyspieszonego. W momencie oddania do użytkowania drogi ekspresowej S6, droga krajowa nr 6 zostanie pozbawiona dotychczasowej kategorii i zaliczona zostanie do kategorii drogi wojewódzkiej.

Zasady zagospodarowania terenów komunikacji

- Dla dróg krajowych należy uwzględnić istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla danej klasy drogi, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 124); w miejscach, gdzie istniejące zagospodarowanie terenu nie pozwala na poszerzenie drogi dopuszczalne jest zachowanie dotychczasowej szerokości drogi;
- Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- Prowadzenie infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa, itp.) niezwiązanej z funkcjonowaniem drogi krajowej należy przewidzieć poza pasem drogowym. W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się ich lokalizację w pasie drogowym za zgodą i na warunkach podanych przez zarządcę drogi krajowej odrębnym trybem;
- Wprowadza się zakaz kierowania wód opadowych i roztopowych w kierunku pasa drogowego (ukształtowanie powierzchni obszarów przyległych do pasa drogowego). Wymóg ten dotyczy również dróg publicznych i wewnętrznych, dla których należy zaprojektować osobne systemy odwodnienia;
- W odniesieniu do dróg poprzecznych do drogi krajowej oraz wewnętrznych zlokalizowanych w pasie drogowym należy zachować minimalne odległości pomiędzy skrzyżowaniami określone w przepisach odrębnych;
- Zjazdy publiczne i indywidualne należy lokalizować poza obszarem oddziaływania skrzyżowań i węzłów;

- Ograniczenia w zabudowie wynikające z położenia przy szlakach komunikacyjnych zostały przedstawione w pkt 2.4 *Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej*.

5.2. Drogi wojewódzkie

Przez teren gminy Wejherowo przebiegają dwie drogi wojewódzkie:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)
218	Gdańsk – Chwaszczyno – Wejherowo – Krokowa
224	Sopieszyno - Nowa Karczma - Kartuzy - Skarszewy - Tczew

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Dla istniejącego przebiegu dróg wojewódzkich należy utrzymać istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla dróg klasy technicznej zbiorczej (Z) zgodnie z par. 4 ust. 2 pkt 2. Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. 2016 poz. 124) w zakresie zjazdów, poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego i innych parametrów.

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje następujące zalecenia inwestycyjne:

- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 218 w miejscowościach Nowy Dwór Wejherowski i Bieszkowice,
- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 224 w miejscowości Sopieszyno.

Obsługa komunikacyjna – dla dróg wojewódzkich

Dostępność komunikacyjną terenów do drogi wojewódzkiej należy zapewnić wewnętrznymi układami komunikacyjnymi połączonymi z tymi drogami poprzez drogi niższej kategorii, a w przypadku ich braku bezpośrednio z dróg wojewódzkich, za pomocą istniejących lub projektowanych zjazdów z tych dróg. Dopuszcza się przebudowę włączeń do dróg wojewódzkich (skrzyżowań, zjazdów) na warunkach określonych przez zarządcę drogi. Przy lokalizacji nowych, bezpośrednich włączeń (skrzyżowań i zjazdów publicznych) do dróg wojewódzkich oraz przebudowie istniejących, należy uwzględnić rozwiązania techniczne pozwalające zapewnić bezpieczeństwo wszystkim uczestnikom ruchu drogowego takie jak np. rozbudowa dróg wojewódzkich o dodatkowe pasy ruchu dla relacji skrzyżowań (lewoskręty czy pasy włączenia i wyłączenia pojazdów), zmiana lokalizacji zjazdów przy równoczesnej likwidacji zjazdów istniejących itp.

Zaleca się by w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wprowadzić rezerwację terenu przeznaczoną pod drogi wewnętrzne (KDW), równoległe do pasa drogowego dróg wojewódzkich, o funkcji zbiorczo-rozprowadzającej ruch. Ze względu na funkcje dróg należy stosować dla nich normy jak dla dróg publicznych klasy dojazdowej (D).

Zasady zagospodarowania terenów komunikacji

- Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z art. 42 i art. 43 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 470 ze zm.), uwzględniając rezerwę terenu pod przyszłą budowę dróg, o której mowa w art. 35 ust. 2 i ust. 4 ww. ustawy;
- Ograniczenia w zabudowie wynikające z położenia przy szlakach komunikacyjnych zostały przedstawione w pkt 2.4 *Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej*;
- Podziały geodezyjne działek winny spełniać wyżej wymienione warunki i nie generować nowych zjazdów na drogi wojewódzkie;

- Przewiduje się, konieczność wyznaczenia w miejscowych planach terenów wzdłuż dróg wojewódzkich poza ich pasem drogowym na prowadzenie infrastruktury technicznej nie związanej z funkcjonowaniem dróg (jak: kanalizacja sanitarna, sieć wodociągowa, energetyczna, gazowa itp.). Dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej w istniejącym pasie drogowym celem przejścia poprzecznego lub celem wykonania przyłącza do istniejących urządzeń.

5.3. Drogi powiatowe

Przez teren gminy Wejherowo przebiega 11 dróg powiatowych:

Numer drogi	Nazwa drogi (odcinek drogi)
1336G	Zakrzewo – Strzecz - Wejherowo
1400G	Reja - Gniewowo
1401G	Wejherowo - Zbychowo - Reszki
1402G	Zbychowo - Nowy Dwór Wejherowski
1403G	Rumia - Kamień
1404G	Rumia - Łężyce - Gdynia
1438G	Żelazno - Bolszewo
1440G	Kniewo - Wielka Piaśnica - Puck
1442G	Celbowo - Brudzewo - Wejherowo
1451G	Kniewo - droga krajowa nr 6
1452G	Kochanowo - droga krajowa nr 6

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Drogowego dla powiatu puckiego i wejherowskiego

Obsługa komunikacyjna

Obsługę komunikacyjną terenów w pobliżu dróg powiatowych powinno się, zapewnić poprzez sieć dróg gminnych lub wewnętrznych. Powinno się maksymalnie ograniczyć realizację nowych zjazdów na działki budowlane bezpośrednio z dróg powiatowych.

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje następujące zalecenia inwestycyjne:

- przebudowę drogi powiatowej nr 1336G w miejscowości Gowino,
- przebudowę drogi powiatowej nr 1438G od Bolszewa do końca miejscowości Kniewo,
- remont drogi powiatowej pomiędzy miejscowościami Zbychowo – Reszki,
- budowę drogi powiatowej Gniewowo – Zbychowo i Gniewowo – Reda.

Zasady zagospodarowania terenów komunikacji

- Dla dróg powiatowych należy uwzględnić istniejące granice pasa drogowego oraz przyjmować parametry techniczne właściwe dla danej klasy drogi, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 124); w miejscach, gdzie istniejące zagospodarowanie terenu nie pozwala na poszerzenie drogi dopuszczalne jest zachowanie dotychczasowej szerokości drogi;

- Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- Włączenie nowej drogi gminnej i wewnętrznej do drogi powiatowej powinno być zaprojektowane pod kątem prostym lub zbliżonym do prostego;
- Ograniczenia w zabudowie wynikające z położenia przy szlakach komunikacyjnych zostały przedstawione w pkt 2.4 *Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej.*

5.4. Drogi gminne

Zachowuje się przebieg dróg gminnych oraz dopuszcza się lokalizacje nowych w miarę potrzeb.

Wykaz ważniejszych dróg gminnych:

L.p.	Przebieg
Bolszewo	
1.	Ulica Długa
2.	Ulica Główna
3.	Ulica Leśna
4.	Ulica Orzechowa
5.	Ulica Słoneczna
6.	Ulica Szkolna
Gościcino	
1.	Ulica Brzozowa
2.	Ulica Drzewiarza
3.	Ulica Kazimierza Grubby
4.	Ulica Cezarego Klimka
5.	Ulica Słoneczna
6.	Ulica Szeroka
7.	Ulica Wczasowa
8.	Ulica Wiejska
Orle	
1.	Ulica Grzybowa
2.	Ulica Kwiatowa
3.	Ulica Łąkowa
4.	Ulica Zamostna
Kąpino	
1.	Ulica Akacyjowa
2.	Ulica Stefana Batorego

L.p.	Przebieg
3.	Ulica Lipowa
4.	Ulica Wójta Edwarda Łakomego
5.	Ulica Parkowa
6.	Ulica Kazimierza Wielkiego
7.	Ulica Wierzbowa
Góra	
1.	Ulica Jeziorna
2.	Ulica Szkolna
3.	Ulica Wiejska
Gowino	
1.	Ulica Brzozowa
2.	Ulica Gościcińska
3.	Ulica Jeziorna
4.	Ulica Kaszubska
Sopieszyno	
1.	Ulica Długa
2.	Ulica Kwiatowa
Nowy Dwór Wejherowski	
1.	Ulica ks. Heyke
2.	Ulica Leśna
3.	Ulica Podgórna
Bieszkowice	
1.	droga relacji Bieszkowice-Reszki
2.	Ulica Długa
3.	Ulica Szkolna
Zbychowo	
1.	Ulica Jaworowa
2.	Ulica Kwiatowa
3.	Ulica Prosta
Gniewowo	
1.	Ulica Wejhera
Ustarbowo	

L.p.	Przebieg
1.	Ulica Gowińska
Warszkowo	
1.	droga relacji Rybno-Warszkowo
Łężyce	
1.	Ulica Obwodowa

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Gminy Wejherowo

Uzupełniający układ komunikacyjny stanowią drogi klasy KDD (dojazdowa) – drogi gminne i drogi wewnętrzne. Są to drogi niezdefiniowane na rysunku Studium, a ich dokładny przebieg powinien zostać określony na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dla dróg wewnętrznych zaleca się stosowanie parametrów jak dla dróg publicznych klasy technicznej KDD (dojazdowej).

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje następujące zalecenia inwestycyjne:

- rozbudowę sieci głównych dróg gminnych ze szczególnym uwzględnieniem dróg łączących poszczególne miejscowości (np. Bolszewo - ul. Polna, Strażacka; Gościcino – Południowa, Grubby i Jana Pawła II; Gowino – Grubby, Brzozowa; Ustarbowo - Gowińska, Łąkowa; Sopieszyno – Długa; Kąpino – Parkowa, Wierzbowa; Orle – Nadrzeczna; Nowy Dwór – ks. Heyke, Zbychowo-Reda;
- budowę ulic osiedlowych o nawierzchni asfaltowej, z płyt i kostek betonowych (np. Bolszewo – ul. Południowa, Gościcino – Nadrzeczna, Wiejska i Dworska; Orle – Łąkowa, Bieszkowice – Jeziorna i Słoneczna; N. Dwór – Szkoła; Gowino – Jeziorna; Łężyce – Jarzębinowa; Góra – Pomorska; Gniewowo – Wejhera;
- rozbudowę oświetlenia drogowego – budowa nowych punktów świetlnych, modernizacja sieci, poprawa energooszczędności urządzeń.

Zasady zagospodarowania terenów komunikacji

- Parametry dla dróg gminnych należy przyjmować zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 124) jak dla dróg klasy lokalnej (L), dojazdowej (D) lub wyjątkowo klasy zbiorczej (Z) w zależności od potrzeb lokalnych.
- Lokalizowanie obiektów budowlanych, w tym budynków oraz zagospodarowanie terenów w sąsiedztwie zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ograniczenia w zabudowie wynikające z położenia przy szlakach komunikacyjnych zostały przedstawione w pkt 2.4 *Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury komunikacyjnej.*

5.5. Infrastruktura rowerowa

Na terenie gminy Wejherowo, w szczególności na terenach atrakcyjnych turystycznie należy dążyć do rozwoju sieci dróg pieszych i rowerowych lub pieszo-rowerowych (istniejące zostały opisane w pkt 6. części uwarunkowania Studium). Obecnie istniejące szlaki turystyczne pieszo-rowerowe powinny zostać zachowane, natomiast sieć tras rowerowych wzdłuż samochodowych ciągów komunikacyjnych powinna być w miarę możliwości przestrzennych rozwijana.

Priorytet powinny mieć rozwiązania maksymalnie rozdzielające ruch kołowy od pieszego i rowerowego. Przy przebudowie, rozbudowie lub budowie układów drogowo-ulicznych należy minimalizować potencjalne kolizje w miejscach styku ruchu pieszego i rowerowego z innymi użytkownikami dróg i kolei. Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje rozbudowę chodników i ścieżek rowerowych - wykonanie lub naprawa chodników/ścieżek wzdłuż głównego szkieletu dróg (np. Bolszewo – Zamostna i Długa, Gościcino – Robakowska).

5.6. Kolej

Przez gminę Wejherowo przebiega linia kolejowa nr 202 Gdańsk - Stargard Szczeciński, która ma podstawowe znaczenie w skali województwa pomorskiego. Na terenie Gościcina zlokalizowany jest zintegrowany węzeł przesiadkowy. Od linii kolejowej nr 202 odchodzi lokalna linia kolejowa nr 230 będąca własnością gmin Gniewino i Choczewo. Obecnie jest nieeksploatowana, lecz planowana jest jej rewitalizacja.

Ograniczenia w zabudowie wynikające z położenia przy terenach kolejowych zostały przedstawione w pkt 2.5 Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury kolejowej. Zarządca linii planuje dokonać rozbudowy linii kolejowej nr 202 na odcinku Gdynia Chylonia – Słupsk, co zostało uwzględnione w „Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2020”.

5.7. Normatyw parkingowy

Poniżej zostały wprowadzone orientacyjne wielkości dla projektowanej nowej zabudowy, które powinny stanowić bazę przy określaniu szczegółowego normatywu na etapie opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zaleca się w zakresie normatywu parkingowego dla nowych i rozbudowywanych obiektów, zapewnienie nie mniej niż:

- 1,5 stanowiska postojowego dla samochodów osobowych na każdy lokal mieszkalny w zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej;
- 2 stanowiska postojowe dla samochodów osobowych na każdy lokal mieszkalny w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej;
- 1 stanowisko postojowe dla samochodów osobowych na każdy apartament lub pokój gościnny w budynkach usługowych – usług turystyki i rekreacji typu hotel, pensjonat, dom wczasowy itp. lub 2 stanowiska postojowe dla samochodów osobowych na 50m² powierzchni użytkowej w zabudowie usługowej typu hotel, pensjonat, dom wczasowy, innym obiekcie turystycznym lub zamieszkania zbiorowego;
- 1 stanowisko postojowe dla autobusu na każdy dom wczasowy;
- 2 stanowiska postojowe dla samochodów osobowych na 100 m² powierzchni użytkowej w zabudowie usługowej typu biura, urzędy, banki, kancelarie, warsztaty itp.;
- 2 stanowiska postojowe dla samochodów osobowych na 50 m² powierzchni sprzedaży w zabudowie usługowej – usług handlu;
- 20 stanowisk postojowych dla samochodów osobowych na 1 obiekt/miejsce zgromadzeń typu kościoły, hale sportowe i wystawiennicze, place z prawem organizacji imprez masowych, itp.;
- 1 miejsce postojowe dla samochodów osobowych na 100 m² powierzchni użytkowej na terenach zabudowy produkcyjno-magazynowej;
- 1 stanowisko postojowe dla samochodów osobowych na każdy teren infrastruktury.

Stanowiska postojowe dla samochodów powinny być lokalizowane i urządzone w sposób nieuciążliwy na działce obiektu generującego potrzeby parkowania pojazdów, przy czym: dopuszcza się parkowanie samochodów osobowych na ulicach dróg gminnych i wewnętrznych w wyznaczonych dla tego celu miejscach.

Przy obiektach usługowych, usług sportu i rekreacji oraz produkcyjnych należy przewidzieć też miejsca postojowe dla rowerów.

Parkowanie samochodów ciężarowych i autobusów powinno odbywać się w strefach zewnętrznych jednostek urbanistycznych.

Dodatkowo zaleca się realizację ogólnodostępnych parkingów buforowych, w miejscach zgrupowań obiektów użyteczności publicznej i usług. Jako potencjalne główne miejsca lokalizacji parkingów wskazuje się parking:

- przy przystankach komunikacji miejskiej i autobusowej ponadlokalnej;
- przy punktach widokowych;
- przy ważniejszych atrakcjach turystycznych;
- na terenach rekreacyjno-turystycznych (lokalizacje należy doprecyzować na etapie opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego).

6. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Kompleksowe wyposażenie gminy w infrastrukturę techniczną jest podstawowym czynnikiem przyczyniającym się do jej rozwoju. Określenie głównych kierunków rozwoju infrastruktury technicznej ma na celu wskazanie powiązań kierunków rozwoju przestrzennego gminy z rozbudową sieci infrastruktury technicznej.

Na terenie całej gminy Wejherowo dopuszcza się lokalizację urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej związanych z obsługą zabudowy oraz innych, których konieczność realizacji określa niniejszy rozdział.

6.1. Zaopatrzenie w wodę

Gmina Wejherowo eksploatuje trzynaście ujęć wody:

1. Góra 1
2. Reszki 3
3. Reszki 2
4. Reszki 1
5. Góra 2
6. Kąpino 1
7. Kąpino 1a
8. Łężyce 4
9. Łężyce 3a
10. Sopieszyno 2
11. Sopieszyno 1
12. Pętkowice 2
13. Pętkowice 1

Główne wodociągi w gminie to:

- wodociąg grupowy Gościcino-Bolszewo-Orle,
- wodociąg grupowy Bieszkowice-Nowy Dwór Wejherowski-Reszki-Zbychowo-Gniewowo
- wodociąg wiejski Łężyce
- wodociąg Sopieszyno-Ustarbowo
- wodociąg Kąpino
- wodociąg Warszkowo

- wodociąg Góra
- wodociąg Pętrowice-Gowino
- wodociąg Gościcino-Bolszewo-Orle

Gmina posiada następujące stacje uzdatniania wody

1. Stacja uzdatniania wody na ujęciu w Gościcinie „Brzozowa II” - ujęcie wyposażone w trzy studnie głębinowe o zatwierdzonych zasobach w kat. „B” = 161,3m³/dobę, zmodernizowaną stacją uzdatniania wody o wydajności 2 x 120m³/h i zbiorniki wyrównawcze 4 x 400m³.
2. Stacja uzdatniania wody w Sopieszynie - ujęcie wyposażone w 2 studnie głębinowe o zatwierdzonych zasobach w kat. „B” - 28,6m³/h oraz nową stacją uzdatniania wody.
3. Stacja uzdatniania wody na ujęciu w Łężycach - ujęcie wyposażone w 3 studnie głębinowe o zatwierdzonych zasobach w kat. „B” - 111,0m³/h, hydrofornie ze zmodernizowaną w 2006r. stacją uzdatniania wody.
4. Stacja uzdatniania wody na ujęciu w Kąpinie - wyposażone w 2 studnie głębinowe o zatwierdzonych zasobach w kat. „B” - 43,5m³/h, stacje uzdatniania o wydajności 30m³/h i hydrofornie.
5. Stacja uzdatniania wody na ujęciu w Pętrowicach

Gmina Wejherowo jest zwodociągowana w ponad 80% w oparciu o lokalne wodociągi wiejskie i grupowe. Na terenie gminy Wejherowo miejscowości Bolszewo, Gościcino, Orle, Góra (Paradyż) zaopatrzone są w system wodociągowy eksploatowany przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Gdyni (woda dostarczana do mieszkańców pochodzi z ujęcia „Brzozowa”). Na pozostałym terenie gminy Wejherowo system wodociągowy eksploatowany jest przez Gminę Wejherowo, a woda jest dostarczana z ujęć: Kąpino, Łężyce, Pętrowice, Reszki i Sopieszyno. Pojedyncze siedliska znajdujące się poza obszarem zwartej zabudowy wyposażone są w ujęcia własne.

Poza w/w ujęciami wody, własne ujęcia wody posiadają również zakłady produkcyjne, produkcyjno-usługowe, rolne, obiekty turystyczne i obiekty związane z gospodarką leśną zlokalizowane na terenie gminy. Na terenie gminy Wejherowo znajdują się trzy zbiorniki wód podziemnych, z których zaopatrywane są wodociągi w gminie:

- GZWP 109 (Dolina Kopalna Żarnowiec)
- GZWP nr 110 (na terenie Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy),
- GZWP nr 111 (Subniecka Gdańska).

W roku 2018 gmina wybudowała około 7,5km sieci wodociągowej.

W roku 2019 na sieci wodociągowej wystąpiło 17 awarii. Przyczyną awarii jest zużycie eksploatacyjne rurociągów oraz wahania ciśnienia w sieci, spowodowane przedmiotowymi awariami.

Według danych GUS na 2019 r., długość czynnej sieci rozdzielczej wynosiła ok. 296,2 km i zaopatrywała niemalże 85% mieszkańców gminy (22 524 osób). Nowa zabudowa sukcesywnie przyłączana jest do sieci wodociągowej. Do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania jest poprowadzonych łącznie 6 397 przyłączy. Za pobór, uzdatnianie i rozprowadzanie wody, a także konserwację sieci wodociągowej i jej budowę odpowiada Gmina Wiejska Wejherowo oraz Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.. Ponad 180 km wodociągów jest eksploatowanych przez Urząd Gminy, natomiast pozostała część jest własnością przedsiębiorstwa.

W miarę dalszego rozwoju gminy o nowe tereny inwestycyjne planuje się rozbudowę sieci wodociągowej, oraz sukcesywną wymianę sieci już istniejącej.

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje następujące zalecenia inwestycyjne:

- modernizację ujęć i stacji wodociągowych – Góra, Reszki,
- remonty budynków SUW, np. w Łężycach i Kąpinie,

- budowę i przebudowę odcinków sieci na terenie Gminy - ok. 5 km.

Docelowy pobór wody do celów bytowych z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody, w tym ze studni głębinowej.

Docelowy pobór wody do celów przemysłowych z sieci wodociągowej lub z indywidualnych ujęć wody.

Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru dla jednostek osadniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.2. Odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych

Z uwagi na ochronę podziemnych zasobów wodonośnych, wymagane jest prowadzenie prawidłowej gospodarki ściekowej poprzez odbiór, transport i neutralizację wszystkich ścieków przed wprowadzeniem ich do gruntu lub wody. W związku z tym docelowo należy dbać o maksymalny zrzut ścieków do istniejącej już sieci kanalizacyjnej, a w miarę zwiększających się potrzeb rozbudować sieć kanalizacyjną.

Ochrona wód (w tym szczególnie wód głównych zbiorników wód podziemnych) musi być realizowana przez maksymalne ograniczenie zrzutów zanieczyszczeń (przede wszystkim substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Planowane rozwiązania przestrzenne w zakresie gospodarki ściekowej powinny uwzględniać:

- objęcie wszystkich możliwych obszarów zbiorczą kanalizacją sanitarną z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, o ile warunki techniczne na to pozwalają;
- dopuszczenie na obszarach przewidzianych w Studium do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzenia ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody.

Miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami.

Przewiduje się, że docelowo wszystkie ścieki bytowe i komunalne odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej. Wyjątek będą stanowić jedynie tereny, w których warunki techniczne nie pozwalają na doprowadzenie sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej możliwe jest odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni lub do zbiorników bezodpływowych. Przy czym nie dopuszcza się odprowadzania ścieków bytowych dla nowych terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej do szczelnych zbiorników bezodpływowych.

Przewiduje się, że ścieki przemysłowe odprowadzane będą do kanalizacji sanitarnej lub przyzakładowych oczyszczalni. Ścieki przemysłowe, które będą oczyszczane w przyzakładowych oczyszczalniach ścieków, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych mogą być odprowadzane do rowów melioracyjnych. Przy czym dla lepszego efektu ekologicznego powinny być w miarę możliwości i potrzeb wykorzystywane ponownie w procesie technologicznym danego zakładu. Natomiast odpady powstałe po oczyszczeniu ścieków przemysłowych powinny być wykorzystane w zakładzie np. do produkcji energii lub zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi.

W przypadku lokalizacji zakładów odprowadzających ścieki przemysłowe o zanieczyszczeniach przekraczających dopuszczalne normy dla ścieków komunalnych, należy na terenie działki inwestora wybudować podczyszczalnię ścieków przemysłowych.

Dla terenów znajdujących się w strefie ochronnej obowiązują ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania opisane części w *Kierunki w pkt 2.3. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej.*

6.3. Kanalizacja deszczowa i melioracja

Docelowo, dla odwodnienia ulic i placów umocnionych na terenach intensywnej zabudowy (Bolszewo, Gościcino), powinno się przewidzieć sieć kanalizacji deszczowej. Dla ulic położonych na obrzeżach i w mniejszych sołectwach, ciągów pieszo rowerowych, ulic niepublicznych, czy małych ulic dojazdowych, należy przewidzieć odwodnienie w sposób niekonwencjonalny, tj. poprzez budowę nawierzchni przepuszczalnych, rowów żwirowych lub odkrytych, czy rynsztoków przykrawężnikowych, stosownie do podłoża, zagospodarowania terenu i stosunków gruntowo-wodnych.

Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów działek budowlanych ustala się do sieci kanalizacji deszczowej, na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

W celu wydłużenia czasu odpływu i ograniczenia wielkości odpływu wód opadowych roztopowych na etapie projektowania należy rozważyć systemy zbierania, oczyszczania i ponownego wykorzystania wody deszczowej wspomagającej prawidłowe funkcjonowanie systemu kanalizacji deszczowej oraz okresowo pojawiające się zjawisko suszy. Należy również brać pod uwagę możliwość infiltracji wód opadowych poprzez stosowanie wszelkiego rodzaju półprzepuszczalnych i przepuszczalnych powierzchni chłonnych oraz przez wprowadzanie urządzeń ograniczających ilość odprowadzanych wód na rzecz ewaporacji.

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z utwardzonej powierzchni dróg, parkingów i placów odprowadzać z zastosowaniem urządzeń spowalniających odpływ wód opadowych, po uprzednim ich podczyszczeniu w urządzeniach oczyszczających, zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.4. Elektroenergetyczna sieć przesyłowa

Przez teren gminy Wejherowo przebiega napowietrzna dwutorowa elektroenergetyczna linia przesyłowa o napięciu 400 kV relacji Żarnowiec – Gdańsk I – Gdańsk Błonia. Ponadto w związku z planowanym rozwojem sektora wytwórczego na północy kraju (morskie farmy wiatrowe, ewentualna budowa elektrowni jądrowej) na obszarze gminy Wejherowo możliwa jest lokalizacja infrastruktury liniowej o napięciu 400 kV.

6.5. Elektroenergetyczna sieć dystrybucyjna (obiekty o średnim i niskim napięciu)

Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się poprzez stacje transformatorowo-rozdzielcze 20/0,4 kV oraz przez sieć SN-20 kV i nn-0,4 kV w sposób bezpośredni. Przez teren gminy przebiegają linie napowietrzne elektroenergetyczne WN - 110 kV relacji stacja GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Chylonia”, GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Wejherowo” oraz GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Bożepole”.

Gospodarstwa domowe oraz mniejsze podmioty gospodarcze obsługiwane są poprzez linie nn, natomiast większe przedsiębiorstwa za pośrednictwem linii SN.

Dla terenów wzdłuż linii elektroenergetycznych obowiązują pasy technologiczne szerokości liczonej poziomo od skrajnego przewodu w obie strony, wyznaczone zgodnie z przepisami odrębnymi. W pasach tych obowiązują ograniczenia w użytkowaniu terenu.

Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się z projektowanej lub istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych. Dopuszcza się również zaopatrzenie w energię elektryczną z indywidualnych instalacji produkujących energię z odnawialnych źródeł energii.

Dopuszcza się budowę, przebudowę, remont i utrzymanie istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych. Dopuszcza się prawo do podziału istniejących działek celem wydzielenia terenów dla lokalizacji stacji transformatorowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W miejscowych planach należy wyznaczać niezbędne tereny dla lokalizowania stacji transformatorowych oraz należy rezerwować odpowiednie pasy terenów wolne od zabudowy i przeszkód terenowych na obszarze istniejących lub projektowanych dróg publicznych dla pobudowania linii energetycznych średniego napięcia (SN) i niskiego napięcia (nn).

Dla nowych obszarów intensywnej zabudowy oraz lokalizacji obiektów o dużym zapotrzebowaniu w energię elektryczną należy wyznaczać działki pod budowę stacji transformatorowych z uwzględnieniem zasady lokalizacji stacji w miejscach pozwalających na równomierny rozkład obciążenia wokół stacji. Dla stacji kablowych należy wydzielić geodezyjnie działkę, najlepiej na planie kwadratu o wymiarach 9m x 9m i powierzchni około 80 m².

W celu zabudowy terenów znajdujących się pod lub w bezpośrednim sąsiedztwie elektroenergetycznych linii napowietrznych z przewodami gołymi, należy uwzględnić lokalizację obiektu względem takich linii, spełniającą wymogi norm i przepisów odrębnych.

Dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym obowiązują ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania opisane w pkt 2.3. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej.

Bieżące potrzeby w zakresie rozwoju sieci elektroenergetycznej dystrybucyjnej będą na bieżąco zaspokajane poprzez rozbudowę sieci elektroenergetycznych w miarę zabudowy nowych terenów.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien przewidywać zapewnienie dostępu do urządzeń energetycznych w celu prowadzenia konserwacji i usuwania awarii.

Przez teren gminy Wejherowo przebiega trasa planowanej linii napowietrznej wysokiego napięcia WN – 110 kV relacji GPZ „Żarnowiec” - GPZ „Gdynia Zielenisz”, co należy uwzględnić w dalszych pracach projektowych. Zastrzega się fakt, że planowana trasa linii może ulec zmianie z przyczyn technicznych lub formalno-prawnych. Jej realizacja jest przewidziana na nie wcześniej niż po roku 2030. W związku z powyższym dopiszą się możliwość lokalizacji na przedmiotowym terenie infrastruktury elektroenergetycznej 110 kV z zachowaniem pasów ochrony funkcyjnej o szerokości 40m (po 20m od osi linii) oraz pasów określanych na potrzeby ustanawiania służebności przesyłu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Istniejącą i projektowaną sieć elektroenergetyczna należy przystosować do istniejącego zagospodarowania. Usuwanie wszelkich kolizji istniejącej sieci elektroenergetycznej z obiektami projektowanymi należy przeprowadzać w porozumieniu z zarządcą sieci. Budowa stacji transformatorowych jest możliwa w każdym terenie, w ilości zależnej od zapotrzebowania odbiorców na energię elektryczną.

Dopuszcza się możliwość rozbudowy, przebudowy oraz budowy nowych sieci elektroenergetycznych, kablowych oraz napowietrznych, w każdym terenie, po uprzednim uzyskaniu zgody właściciela działki.

Energia ze źródeł odnawialnych (OZE)

Na terenie gminy Wejherowo Studium nie wyznacza się nowych terenów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW – farm wiatrowych.

Na terenie gminy Wejherowo dopuszcza się lokalizację terenów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW - farmy fotowoltaiczne w ramach terenów oznaczonych symbolami U/P i P/IT.

W Studium możliwa jest realizacja terenów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW – biogazowni w granicach terenu P/IT.

Realizując politykę ekologiczną państwa, gmina powinna wspomagać korzystanie z niekonwencjonalnych, odnawialnych źródeł energii jak kolektory słoneczne, pompy wodne, biomasę itp.

6.6. Zaopatrzenie w gaz

Obecnie na terenie gminy Wejherowo mieszkańcy obrębów geodezyjnych: Góra, Orle, Bolszewo, Kąpino, Gościcino i Gowino mają dostęp do przewodowego gazu ziemnego wysokometanowego. Podstawą systemu zaopatrzenia w gaz przewodowy są gazociągi wysokiego ciśnienia Gdynia - Lębork z odgałęzieniami do Wejherowa. Przez teren gminy przebiegają trasy istniejących pięciu gazociągów wysokiego ciśnienia:

- gazociąg DN 150 relacji Sopieszyno - Wejherowo MOP 5.5 MPa,
- gazociąg DN 200/250 relacji Wiczlino - Lębork MOP 5.5 MPa,
- gazociąg DN 500 relacji Reszki - Kosakowo MOP 8.4 MPa,
- gazociąg DN 500 relacji Gustorzyn - Reszki MOP 8.4 MPa,
- gazociąg DN 700 relacji Słupsk - Reszki MOP 8.4 MPa wraz z węzłem gazowym Reszki.

Wydajność systemów nie zaspokaja w pełni potrzeb bytowo-gospodarczych, grzewczych i technologicznych, w związku z czym obecnie trwa przebudowa.

Paliwem najmniej szkodliwym dla środowiska, w stosunku do innych konwencjonalnych (węgiel, olej opałowy), jest gaz ziemny. Celowe jest systematyczne zwiększanie ilości odbiorców ogrzewających budynki gazem ziemnym.

Docelowo zakłada się zgazyfikowanie większości terenów gminy Wejherowo. Korzystne warunki zaopatrzenia w gaz wynikające z istniejącego, rozbudowanego systemu gazowniczego powodują, że ten nośnik energii jest preferowany jako podstawowy w gospodarce cieplnej. Rozbudowa sieci gazowej na terenach niezgazyfikowanych jest możliwa na wnioski zainteresowanych po przeprowadzeniu analiz techniczno-ekonomicznych uzasadniających inwestycję.

Ponadto planowana jest budowa gazociągu wysokiego ciśnienia DN 700 relacji Wiczlino - Reszki MOP 8.4 MPa.

Dla terenów znajdujących się w strefie ochronnej obowiązują ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania opisane *części Kierunki w pkt 2.3. Ograniczenia w zabudowie wynikające z przebiegu infrastruktury technicznej.*

6.7. Zaopatrzenie w ciepło

Należy dążyć do zmiany stosowanych tradycyjnych paliw i technologii w celu zmniejszenia i ograniczenia emisji szkodliwych substancji do atmosfery. Na terenie gminy nie przewiduje się realizacji centralnego systemu ciepłowniczego. W Studium przewiduje się pozostawienie obecnego zaopatrzenia w ciepło mieszkańców gminy opartego na lokalnych kotłowniach i indywidualnych paleniskach domowych.

Zaleca się ekonomiczne wykorzystywanie instalowanej mocy oraz obniżanie kosztów ogrzewania polegających na:

- prowadzeniu procesów termomodernizacyjnych,
- modernizacji sieci ciepłowniczej,
- ograniczeniu awarii i strat w przesyle,
- instalacji wysokosprawnych, energooszczędnych i ekologicznych urządzeń odbiorczych.

Zakłada się, że obiekty budowlane będą zaopatrywane w ciepło z ekologicznych źródeł, z preferencją dla paliw płynnych, gazowych i stałych (np. biomasa i drewno) oraz odnawialnych źródeł energii np. kolektory słoneczne.

6.8. Telekomunikacja

Bieżące potrzeby w zakresie rozwoju sieci telekomunikacyjnej będą na bieżąco zaspokajane poprzez rozbudowę sieci telefonicznej w miarę zabudowy nowych terenów.

Ponadto opracowana w 2013 roku „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021” proponuje następujące zalecenia inwestycyjne:

- realizację działań na rzecz włączenia gminy do programu budowy szerokopasmowego internetu,
 - realizację zadań związanych z utrzymaniem dotychczasowej infrastruktury,
- współpracę z operatorami zewnętrznymi przy tworzeniu infrastruktury radiowej (np. związanej z położeniem kabli i tworzeniem przyłączy przy remoncie i budowie dróg).

6.9. Gospodarka odpadami

Gospodarkę odpadami należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. Od 1 stycznia 2012 r. obowiązują zmienione przepisy ustawy dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wprowadzają one od 1 lipca 2013 r. obowiązek na gminy prowadzenia gospodarki odpadami.

Zgodnie z ustawą z dnia 1 lipca 2011 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprowadzono wzorowany na rozwiązaniach stosowanych w innych krajach Unii Europejskiej system gospodarowania odpadami komunalnymi. Zakłada on, że samorząd decydujący o wszystkich sprawach ważnych dla lokalnej społeczności odpowiada również za odebranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych. Dlatego ustawa zobowiązuje gminy do zorganizowania kompleksowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi zgodnie z zapisami ustawy oraz miejscowymi uwarunkowaniami. Nowy system zaczął funkcjonować 1 lipca 2013 r.

Na terenie gminy Regionalną Instalację Przetwarzania Odpadów Komunalnych stanowi zakład unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Łężycach (Zakład Eko Dolina sp. z o.o.). Zakład jest jednym z najnowocześniejszych zakładów zagospodarowania odpadów w Polsce. Spełnia restrykcyjne normy unijne. Stosuje nowoczesną technologię w zakresie odzysku odpadów i ochrony środowiska. Eko Dolina Sp. z o.o. została sfinansowana z udziałem środków UE - funduszu ISPA / Funduszu Spójności w kwocie 15mln Euro dotacji. To przykład pozytywnej kooperacji gmin zrzeszonych w Komunalnym Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki”. Inwestycje poczynione w RIPOK w Łężycach spowodowały znaczną redukcję uciążliwości odorowych. Poprawa nastąpiła nie tylko w przypadku uciążliwości odorowych, ale też w zakresie poziomów jakie Gmina jest zobligowana osiągnąć.

Odbiorem odpadów komunalnych na terenie gminy Wejherowo oraz ich zagospodarowaniem zajmują się specjalistyczne firmy. Odpady te odbierane są jako zmieszane lub zbierane selektywnie. W zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Wiejskiej Wejherowo podstawową działalność prowadzi dwoje Wykonawców: konsorcjum firm: Przedsiębiorstwo Komunalne AGORA Sp. z o.o. i Usługi Komunalno-Transportowe Budowa Pojazdów „EKO-LOGISTYK” Dariusz Grubba (Sektor I „Północny” obejmujący sołectwa Warszkowo, Kniewo, Góra, Orle, Kapino, Bolszewo oraz część sołectwa Gościnino znajdującą się na północ od drogi krajowej nr 6) oraz Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno- Porządkowych „SANIPOR” Sp. z o.o. (Sektor II „Południowy” obejmujący sołectwa Łężyce, Bieszkowice, Nowy Dwór Wejherowski, Zbychowo, Reszki, Gniewowo, Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino oraz część sołectwa Gościnino znajdującą się na południe od drogi krajowej nr 6). Przedsiębiorcy odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości na terenie gminy, zobowiązani są do przekazywania, co najmniej zmieszanych odpadów komunalnych, odpadów zielonych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych do RIPOK na terenie Regionu Północnego.

Ilość wytwarzanych odpadów na mieszkańca w gminie Wejherowo wynosi ok. 0,3 tony. Segregowanych jest 11 frakcji odpadów (Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Wejherowo za rok 2018).

Mieszkańcy gminy, zgodnie z umową mogą korzystać z dwóch Punktów Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK) zlokalizowanych w Kąpinie przy ul. Wiejskiej 1 oraz w Łężycach przy alei Parku Krajobrazowego 99, gdzie właściciele nieruchomości w ramach opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mają możliwość oddania tzw. odpadów problemowych takich jak makulatura i opakowania wielomateriałowe, plastik i metal, szkło, odpady zielone, opony, odpady budowlane itp.

Na terenie gminy Wejherowo funkcjonuje również Punkt Zbiórki Odpadów Niebezpiecznych (PZON), zlokalizowany w Bolszewie przy ul. Szkolnej 52, gdzie mieszkańcy mogą oddawać odpady niebezpieczne powstające w gospodarstwach domowych, tj. zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, tonery, tusze, zużyte baterie i akumulatory, resztki farb, lakiery, rozpuszczalniki, odpady zawierające rtęć, przeterminowane lub częściowo wykorzystane leki, oleje, smary. Ponad to istnieje możliwość bezpłatnego przekazywania do PZON funkcjonujących w innych miastach i gminach zrzeszonych w ramach Komunalnego Związku Gmin „Dolina Redy i Chylonki” odpadów niebezpiecznych.

Dodatkowo w ramach uzupełnienia systemu w Gminie w miesiącach kwiecień-listopad 2018r. funkcjonował Sezonowy Punkt Zbiórki Odpadów Zielonych (SPZOZ). Podstawione sezonowo kontenery zlokalizowane były od soboty 28 kwietnia w Bolszewie przy ul. Szkolnej 52 (plac przy PZON).

Mieszkańcy gminy Wejherowo mają również możliwość oddawania zużytych baterii w wybranych sklepach, urzędach, spółdzielniach, obiektach rekreacyjnych oraz w szkołach i przedszkolach.

W miarę możliwości, przy podejmowaniu decyzji dotyczących zainwestowania terenu, należy preferować podmioty stosujące „czyste technologie”, technologie bezodpadowe i małodopadowe lub zapewniające maksymalne gospodarcze wykorzystanie odpadów.

7. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM I PONADLOKALNYM

Studium uwzględnia cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym, wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Pomorskiego uchwalonego przez Sejmik Województwa Pomorskiego uchwałą Nr 318/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.

Na obszarze gminy Wejherowo w obowiązującym Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego nie zostały zlokalizowane inwestycje celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i ust. 5 ww. ustawy (wynikające z dokumentów przyjętych przez Sejmik Województwa Pomorskiego), będące zadaniami samorządu województwa.

Na obszarze ww. gminy przewiduje się realizację następujących inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i ust. 5 ww. ustawy (wynikających z dokumentów przyjętych przez Sejm RP, Radę Ministrów lub właściwego ministra), niebędących zadaniami samorządu województwa:

- Prace na linii kolejowej nr 202 na odcinku Gdynia Chylonia - Stupsk,
- Linia dwutorowa 400 kV Żarnowiec - Gdańsk Przyjaźń,
- Budowa i modernizacja kanalizacji sanitarnej wraz z budową układów tłocznych i modernizacją przepompowni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000 RLM, w tym: aglomeracja Gdynia,
- Inwestycje, wynikające z Planu gospodarki odpadami7,
- Kajakiem przez Pomorze - zagospodarowanie szlaków wodnych w województwie pomorskim dla rozwoju turystyki kajakowej - rzeka Reda,
- Modernizacja infrastruktury dla systemu dowodzenia i kontroli - realizacja zadań wynikających z Programu Inwestycji Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego w Dziedzinie Bezpieczeństwa.

Jednocześnie w Studium zakłada się, że wszystkie inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym mogą być zlokalizowane w granicach gminy na terenach przeznaczonych pod zabudowę, a w szczególnych przypadkach również na pozostałych terenach pod warunkiem podjęcia działań minimalizujących

ewentualne kolizje z podstawowymi funkcjami tych terenów. Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym zalicza się przede wszystkim ulice – drogi publiczne, infrastrukturę wodno – kanalizacyjną oraz obiekty użyteczności publicznej, a także inwestycje związane z regulacją rzek, lokalizacji miejsc retencjonowania wód opadowych i roztopowych itp.

8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH NALEŻY SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

8.1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

8.1.1. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

Na terenie gminy Wejherowo nie wyznacza się obszarów wymagających scaleń i podziału nieruchomości, dla których jest obowiązkowe sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

8.1.2. Obszary przestrzeni publicznej

Na terenie gminy Wejherowo nie wyznacza się obszarów przestrzeni publicznej, dla których jest obowiązkowe sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

8.2. Obszary, dla których gmina Wejherowo zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

W związku z faktem, iż gmina Wejherowo ma znaczne pokrycie planami miejscowymi, głównie na terenach zurbanizowanych, są one głównym narzędziem kształtowania polityki przestrzennej gminy, jednak na terenach gdzie planów miejscowych nie ma, głównym narzędziem są decyzje o warunkach zabudowy, które nie pozwalają na prowadzenie polityki przestrzennej w sposób przemyślany, kompleksowy i harmonijny. Zaleca się sporządzenie spójnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla poszczególnych sołectw, względnie dla największych miejscowości podlegających szybkiej urbanizacji.

Planowane zainwestowanie i zagospodarowanie spowoduje zmniejszenie powierzchni uprawnych. Na części terenu objętego zmianą Studium występują grunty rolne klas II i III, które wymagają uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, w związku z zamiarem przeznaczenia ich na cele budowlane.

W stosunku do gruntów leśnych, w Studium nie wskazuje się znaczących obszarów wymagających zmiany tych gruntów na cele nieleśne. Zmiana taka może dotyczyć incydentalnych sytuacji pojedynczych działek oznaczonych w ewidencji gruntów jako leśne, a stanowiących działki zainwestowane (aktualizacja ewidencji gruntów) lub lokalizacji inwestycji liniowych celu publicznego (drogi, sieci infrastruktury technicznej), czy turystyczno-wypoczynkowych. Zgodnie z przepisami odrębnymi, dokonane to może być w procedurze sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod warunkiem uzyskania stosownej zgody odpowiednio Marszałka Województwa Pomorskiego lub Ministra Środowiska.

9. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

9.1. Kierunki i zasady przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Głównym kierunkiem rozwoju rolniczej przestrzeni produkcyjnej będzie rolnictwo. Dążąc do zwiększenia wydajności i opłacalności produkcji rolnej zaleca się:

- zahamowanie procesów dewastacyjnych i degradacyjnych gleb, na których prowadzone są uprawy rolne;
- wprowadzenie zadrzewień przydrożnych i śródpolnych zapobiegające wietrznej erozji gleb,
- regulację systemu retencji wód poprzez zastosowanie melioracji odwadniająco–nawadniającej, przy zachowaniu istniejących torfowisk i naturalnych zbiorników wodnych;
- stosowanie odpowiednich i bezpiecznych dla środowiska zabiegów agrotechnicznych, w tym promowanie rolnictwa ekologicznego;
- sukcesywne powiększanie powierzchni gospodarstw rolnych.

Należy podkreślić jednak, iż na skutek intensywnej produkcji rolniczej mogą zaistnieć negatywne zmiany w środowisku przyrodniczym. Wprowadzenie nowoczesnej technologii agrotechnicznej pozwala na znaczne ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Ważna jest również poprawa ogólnej świadomości ekologicznej i edukacja lokalnej społeczności zajmującej się produkcją rolniczą w gminie. Odpowiednia praktyka rolnicza, wzmocniona obowiązującymi już przepisami prawa unijnego, zagwarantuje rolnikom odpowiednie korzyści ekonomiczne z upraw, ale również zminimalizuje możliwość wystąpienia szkód w zastanym środowisku przyrodniczym.

Dopuszcza się, aby grunty rolne wykazane w ewidencji gruntów, które znajdują się na terenach wskazanych w Studium pod zabudowę, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, mogły być przeznaczone pod tereny rolnicze.

9.2. Kierunki i zasady kształtowania przestrzeni leśnej

Na terenie gminy Wejherowo występują lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzewione, które zajmują 11 790 ha i stanowią 60% powierzchni gminy. Kompleksy leśne znajdują się w części północnej i południowej gminy. Gmina podlega trzem Nadleśnictwom: Gdańsk, Strzebielino, Wejherowo oraz Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku.

Lasy stanowią cenny walor przyrodniczy, w ich granicach utworzono kilka obszarów będących pod ochroną, m. in. Trójmiejski Park Krajobrazowy, obszary chronionego krajobrazu oraz obszary Natura 2000 oraz rezerваты. Z tego względu wskazuje się na działania ukierunkowane w stronę ochrony ekosystemów leśnych zarówno przed czynnikami zewnętrznymi (w tym ochronę obrzeży lasów jako jej naturalnej osłony), jak i przed degradacją wewnętrzną struktury leśnej (m.in. poprzez wprowadzenie nowych nasadzeń na obszarach z drzewostanem silnie zdegradowanym). Przy wprowadzaniu zalesień należy dążyć do nasadzeń zgodnych z siedliskami.

Z uwagi na walory krajobrazowe i ekologiczne, wyznaczając granicę styku rolniczej przestrzeni produkcyjnej z terenami leśnymi, powinna być przestrzegana zasada ciągłości systemu przestrzennego lasów. Ponadto, większe arealty leśne winny być zaznaczone i powiązane z ciągami zadrzewień śródpolnych i przydrożnych. Na granicy polno-leśnej sugeruje się utrzymanie lub wyznaczenie nieoranych pasów, będących strefą przejściową (ekotonową) przyleśną. Strefa ta ma silne znaczenie dla odpowiedniego funkcjonowania niektórych organizmów żywych.

Tereny lasów wykorzystywane rekreacyjnie winny być wyposażone w odpowiednią infrastrukturę, która w znacznym stopniu ograniczy nadmierną i niepotrzebną dewastację podłoża leśnego, drzewostanu i pozostałej roślinności występującej w lesie.

Dopuszcza się, aby lasy wykazane w ewidencji gruntów, które znajdują się na terenach wskazanych w Studium pod zabudowę, na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, mogły być przeznaczone pod lasy.

Gospodarowanie w lasach ochronnych odbywa się na podstawie operatu urządzeniowego lasu w sposób zapewniający ciągłe spełnianie celów, dla których zostały wydzielone, a w szczególności zachowania trwałości drzewostanów oraz struktury gatunkowej i przestrzennej zgodnej z warunkami siedliskowymi, w kierunku zachowania i powiększania ich bioróżnorodności, odporności na czynniki degradujące i atrakcyjności wypoczynkowej.

10. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Dla rzek Reda, Bolszewka, Gościcina przepływających przez obszar gminy Wejherowo wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią:

- na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$ (średnio raz na 100 lat),
- na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$ (średnio raz na 10 lat),

oraz obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ (średnio raz na 500 lat).

Na rysunku studium zaznaczono powyższe obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

Oznacza to konieczność zastosowania/zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz faktycznym zagospodarowaniu terenów - ograniczeń wynikających z położenia tych obszarów w opisanych powyżej strefach zagrożenia powodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią art. 77 ust. 1 pkt 3) lit a) oraz b) ustawy Prawo wodne, zakazuje się m.in. gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy. Jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, właściwy organ Wód Polskich (tj. dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich), zgodnie z art. 77 ust. 3 ustawy Prawo wodne, może, w drodze decyzji, zwolnić od wymienionych wyżej zakazów, określając warunki niezbędne dla ochrony jakości wód.

Zgodnie z art. 166 ust. 10 ustawy Prawo wodne, planowana zabudowa oraz planowane zagospodarowanie terenu położonego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nie może naruszać m.in. ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza oraz ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym, nie może stanowić zagrożenia dla ochrony zdrowia ludzi, środowiska i dóbr kultury oraz nie może utrudniać zarządzania ryzykiem powodziowym.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nie należy wprowadzać nowej zabudowy.

Zgodnie z art. 390 ust. 1 ustawy Prawo Wodne, wymaganym jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego dla nowych obiektów budowlanych oraz nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Na obszarze gminy nie występują obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

11. OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

W granicach gminy Wejherowo, nie wyznacza się obiektów, ani obszarów, dla których należałoby w złożu kopaliny wyznaczyć filar ochronny.

W kierunkach Studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopaliny, obszarów i terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych. W treści uwarunkowań w punkcie 2.1.3. *Zasoby naturalne, w tym występowanie udokumentowanych złóż kopaliny, udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla oraz występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych*, zostały bardzo dokładnie opisane udokumentowane złoża położone na terenie gminy Wejherowo oraz utworzone dla nich obszary i tereny górnicze związane z ich eksploatacją.

Na terenie gminy, na gruntach rolnych i gruntach leśnych, dopuszcza się prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń, a także realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem odwiertów, budową instalacji technologicznych, budową rurociągów od nowo powstałych odwiertów do ośrodków zbiorczych oraz ich późniejszą eksploatacją i likwidacją.

12. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ, ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 R. O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 ORAZ Z 2002 R. NR 113, POZ. 113, POZ. 984 I NR 153, POZ. 1271).

Na terenie gminy Wejherowo nie występują obszary pomników zagłady i stref ochronnych, dla których obowiązują ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

13. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI

Przekształceniom funkcjonalno-przestrzennym będą podlegały obszary, dla których Studium przewiduje zmianę funkcji na zgodną z polityką przestrzenną gminy. W granicach stref zurbanizowanych poszczególnych wsi występują tereny, do tej pory rolne, niezainwestowane lub zagospodarowane tymczasowo.

Celem działań rehabilitacyjnych jest dostosowanie istniejących terenów zabudowy do współczesnych wymogów i potrzeb, poprawienie warunków życia oraz podniesienie atrakcyjności przestrzeni poprzez poprawę estetyki i standardu technicznego budynków i wykreowanie przestrzeni publicznych. Działania takie należy podjąć w wymagających tego zespołach zabudowy mieszkaniowej jak i siedliskowej. Działania rehabilitacyjne są utożsamiane obecnie z rewitalizacją. Rewitalizacja, jako działanie skupione na ożywieniu zdegradowanych obszarów wsi, dodające tym obszarom nowych wartości, będzie podejmowana zgodnie z programami rewitalizacji, uchwalanymi przez Radę Gminy.

Na podstawie przepisów odrębnych wydawane są decyzje administracyjne dotyczące terenów wskazanych do rekultywacji. W Studium nie wskazano tych terenów, gdyż działania wynikające z postępowań administracyjnych nie zależą od kierunków polityki przestrzennej gminy. Rekultywacji będą wymagać wszystkie wyrobiska pozostałe po eksploatacji surowców naturalnych. Powinna ona być prowadzona zgodnie z ustalonymi wcześniej kierunkami rekultywacji, na podstawie decyzji administracyjnych. W przypadku braku takich ustaleń należy zwrócić szczególną uwagę na sposób przeprowadzania rekultywacji poeksploatacyjnych obszarów i terenów górniczych w kierunku rolniczym, leśnym lub wodnym, tak by nie wpływało to na pogorszenie walorów estetyczno-krajobrazowych gminy, a umożliwiało np. dalszy rozwój w kierunku turystyki i rekreacji. Przyczynić się może do tego odpowiednie ukształtowanie wyrobiska, jego spągu oraz skarp oraz wypełnienie wyrobiska wodą i przekształcenie zboczy w tereny leśne. Przy czym wprowadzając

roślinność, należy stosować gatunki rodzime, odtwarzające warunki biologiczne terenu oraz zabezpieczającą go przed erozją powierzchniową.

Remediacji należy poddawać glebę, ziemię lub wody gruntowe w przypadku jeśli wystąpiły zanieczyszczenia na danym terenie. Ma ona na celu usunięcie lub zmniejszenie ilości substancji powodujących ryzyko, ich kontrolowanie oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się, tak aby teren zanieczyszczony przestał stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, z uwzględnieniem obecnego i, o ile jest to możliwe, planowanego w przyszłości sposobu użytkowania terenu. Remediacja może polegać na samooczyszczaniu, jeżeli przynosi największe korzyści dla środowiska. W Studium nie wskazano terenów, które należałoby poddać remediacji.

14. OBSZARY ZDEGRADOWANE

Na terenie gminy Wejherowo nie wyznacza się obszarów zdegradowanych.

15. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

W granicach gminy Wejherowo zlokalizowane są tereny zamknięte będące własnością Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym PKP S.A. określone w załączniku do decyzji nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. U. MliR z 2014r. Poz. 25) – patrz część uwarunkowania pkt. 1.2. *Tereny zamknięte*. Granice tych terenów przedstawiono na rysunku Studium. Wszystkie te tereny wskazano jako obszary rozwoju komunikacji kolejowej, co jest zgodne z art. 4. Ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm).

Wykaz działek uznanych za tereny zamknięte może ulec zmianom w wyniku decyzji właściwego Ministra. Przy opracowaniu planów miejscowych należy wziąć pod uwagę ewentualne zmiany w obowiązującym wykazie terenów zamkniętych, co nie spowoduje nieważności Studium w tym zakresie.

Studium nie wyznacza stref ochronnych od terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu, ponieważ nie zgłoszono potrzeby ich uwzględnienia. W Studium zakłada się jednak możliwość wprowadzenia takich stref - bez zmiany Studium w tym zakresie, o ile przewidywane zagospodarowanie przestrzenne nie będzie kolidowało z zasadami przyjętymi w strefie.

Dla terenów zamkniętych MON położonych w Łęczycach (dz. nr 207) oraz Sopieszynie (dz. nr 223/8, 223/3, 224/1, 233/5, część 223/12, część 223/13, część 360/3, część 360/4, 366, 111/6, 223/1, 223/9, 233/4, 233/6) wyznaczono strefy ochronne na podstawie decyzji lokalizacyjnych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Nr 012/756 z dnia 21 maja 1976 r. oraz Nr 032/82 z dnia 30 grudnia 1982 r.

16. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ URZĄDZENIA WYTWARZAJĄCE ENERGIĘ ODNAWIALNĄ ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100kW, A TAKŻE ICH STREF OCHRONNYCH ZWIĄZANYCH Z OGRANICZENIAMI W ZABUDOWIE ORAZ ZAGOSPODAROWANIU I UŻYTKOWANIU TERENU

Elektrownie wiatrowe

Na terenie gminy Wejherowo w Studium nie wyznacza się terenów pod lokalizację elektrowni wiatrowych.

Biogazownie

W granicach gminy Wejherowo nie wyznacza się terenów pod lokalizację biogazowni. Lokalizować ją natomiast można na terenie P/IT.

Z uwagi na ograniczenie możliwego negatywnego oddziaływania biogazowni na siedliska ludzkie w postaci emisji: hałasu, spalin, nieprzyjemnych zapachów oraz z uwagi na konsekwencje możliwych awarii wyznaczono na rysunku studium pt. „Kierunki” strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, o szerokości 300 m. W uzasadnionych przypadkach na etapie opracowania planu miejscowego istnieje możliwość jej poszerzenia na przyległe tereny.

W granicach strefy ochronnej nie można lokalizować żadnych siedlisk, zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej. Teren strefy ochronnej powinien pozostać użytkowany rolniczo lub zagospodarowany niską roślinnością.

Farmy fotowoltaiczne

Na terenie gminy Wejherowo dopuszcza się lokalizację terenów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW - farmy fotowoltaiczne w ramach terenów oznaczonych symbolami U/P i P/IT.

Lokalizacja i budowa farmy fotowoltaicznej powinna być rozpatrywana jako całość techniczno-użytkowa wraz z instalacjami i urządzeniami, konieczna do zapewnienia bezpieczeństwa dla ludzi i mienia, użytkowania zgodnego z przeznaczeniem oraz z wymaganiami ochrony środowiska.

Z uwagi na ograniczenie możliwego negatywnego oddziaływania farm fotowoltaicznych na siedliska ludzkie w postaci: zmiany warunków oświetlenia terenu (zacienienie), zmiany warunków wodnych (nierównomierne pokrycie opadami powierzchni terenu), refleksy świetlne, określa się strefę ochronną związaną z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Strefa ochronna nie może wykraczać poza granice terenu U/P i P/IT, na którym lokalizowane są panele fotowoltaiczne.

W granicach strefy ochronnej nie powinno się lokalizować nowych siedlisk, zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej. Teren strefy ochronnej powinien pozostać użytkowany rolniczo lub zagospodarowany niską roślinnością.

Elektrownie wodne

W granicach gminy Wejherowo nie wyznacza się terenów pod lokalizację elektrowni wodnych.

17. OBSZARY, NA KTÓRYCH MOGĄ BYĆ USYTUOWANE OBIEKTY HANDLOWE O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000M²

Na terenie gminy Wejherowo zlokalizowane są dwa istniejące obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m², które zostają zachowane w Studium. Oznaczone zostały symbolem UC. Dodatkowo projektuje się nowe tereny UC w miejscowościach Gościcino i Pętkowice.

18. INNE OBSZARY FUNKcjONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE WEJHEROWO

Na terenie gminy Wejherowo nie występują obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w rozumieniu ustawy *opizp*, które wymagałyby wskazania w Studium.

19. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

Opracowanie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który jest procesem ciągłym. Studium, jako etap

poprzedzający plany miejscowe, wskazuje pełen zakres możliwości przedsięwzięć planistycznych oraz realizacji idei i zamierzeń rozwoju, lub ograniczeń czy ochrony, w bliskiej i dalszej perspektywie czasowej.

Obecnie na terenie gminy obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wejherowo, zatwierdzone uchwałą Nr XXXIII/331 2009 Rady Gminy Wejherowo z dnia 30 lipca 2009 r., zmienione uchwałami Nr XVII/210/2012 z dnia 18 kwietnia 2012 r., Nr XXXIV/406/2013 z dnia 30 października 2013 r., Nr XXXV/423/2013 z dnia 27 listopada 2013 r. i Nr XLVIII/558/2018 Rady Gminy Wejherowo z dnia 17 października 2018 r. Wprowadzenie zmian w Studium gminy Wejherowo jest podyktowane koniecznością aktualizacji obowiązującego dokumentu oraz wprowadzenia zamierzeń ponadlokalnych.

W opracowanym dokumencie znalazły się informacje wynikające z rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem. Analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne, istniejące zagospodarowanie (inventaryzacja terenu), obowiązujące plany miejscowe, wydane decyzje o pozwoleniu na budowę oraz wnioski złożone przez zainteresowanych i instytucje. Ustalono zostały m.in: potencjał demograficzny i gospodarczy gminy, sytuacja na rynku pracy, stan środowiska przyrodniczego i kulturowego, jakość krajobrazu, wyposażenie w infrastrukturę techniczną i transportową. Zebrane informacje stanowiły bazę do określenia aktualnych kierunków rozwoju.

Kolejną wytyczną w kreowaniu kierunków rozwoju gminy Wejherowo był dokument pod nazwą „Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021”, gdzie opisano długookresowy plan działania, określający strategiczne cele rozwoju gminy i przyjmujący takie cele i kierunki działania, które są niezbędne dla realizacji przyjętych zamierzeń rozwojowych.

W świetle przeprowadzonej diagnozy stanu gminy, ustalono kontynuację dotychczasowej wiodącej funkcji gminy tj. mieszkalnictwa i usług oraz produkcji, z dbałością o ład przestrzenny i jakość przestrzeni publicznych oraz dążenie do uzyskania wyższych standardów zamieszkania i użytkowania, a także zapewnienia wysokiego poziomu usług dla jego mieszkańców oraz stymulowanie rozwoju przestrzennego, zgodnie z potrzebami gminy. Jako funkcje uzupełniające wprowadzono do projektu Studium m.in. usługi nieuciążliwe towarzyszące zabudowie mieszkaniowej, związane z użytecznością publiczną i celem publicznym, a także inne pojedyncze tereny zabudowy produkcyjnej i magazynowej.

Ze względu na położenie gminy w granicach obszarów chronionych, w zapisach Studium wprowadzono ustalenia mające na celu chronić potencjał środowiska naturalnego gminy.

Aktualizacja dokumentu Studium dotyczy w szczególności:

- zmian w kierunkach przeznaczenia terenów wynikających z dotychczasowego zagospodarowania,
- zmian związanych z układem komunikacyjnym oraz podniesienia standardów technicznych do poziomu europejskiego dróg i odcinków dróg,
- uwzględnienie występowania surowców energetycznych,
- zmian w kierunkach wynikających ze zmieniającej się sytuacji społeczno-gospodarczej w gminie Wejherowo, procesów przekształceń demograficznych oraz inwestycyjnych,
- zmian jakościowych związanych z kierunkami przekształceń funkcjonalno – przestrzennych terenów już zainwestowanych,
- zmian w parametrach zabudowy i zagospodarowania terenów, uwzględniając ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych m.in. w zakresie obszarów mających szczególne walory przyrodnicze, ochrony zabytków i stanowisk archeologicznych,
- uwzględnienia zmian wynikających z przepisów odrębnych (m. in. ochrona zabytków),
- uwzględnienia zdiagnozowanych innych uwarunkowań i rozwiązań przestrzennych, w tym utrzymanie ochrony obszarów o największych wartościach przyrodniczo – krajobrazowych i dużym potencjale

biologicznym, chronione na mocy Ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 poz. 142, tekst jednolity, ze zm.),

- uwzględnienia zadań wynikających m.in. ze Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Wejherowo na lata 2014-2021 oraz Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego z uwagi na konieczność wprowadzenia spójności ustaleń Studium z dokumentami planistycznymi wyższego rzędu.

Przeprowadzona wielostronna analiza uwarunkowań rozwoju gminy, uwzględniająca możliwości i predyspozycje, a zarazem ograniczenia, pozwoliła na określenie kierunków rozwoju optymalnych z punktu widzenia szeroko pojętych interesów gminy.

Przyjęty układ funkcjonalno-przestrzenny ustalający wzajemne powiązania podstawowych funkcji – mieszkalnictwa, usług, produkcji i zieleni, zapewnia uporządkowane kształtowanie przestrzeni gminy. Projektując układ funkcjonalno-przestrzenny pod uwagę wzięto sieć komunikacyjną, a także walory przyrodniczo-krajobrazowe.

Przyjęte kierunki określają politykę przestrzenną gminy, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

Kierunki rozwoju gminy określone w Studium stanowiąc będą wytyczne koordynacyjne dla prowadzenia dalszych prac, w szczególności sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.